

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 5/12, lokakuu - joulukuu 2012, 11. vuosikerta, irtonumero 1,7 €

Kyllä kunnallisille palveluille

Yksityistämisen sijaan STP vaatii palvelujen säilyttämistä kunnilla, jotka vastaavat niiden laadusta, työntekijöiden koulutuksesta ja kohtuuhinnasta. Yksityistäminen johtaa laadun heikkenemiseen ja korkeampaan hintatasoon. Poliittikkaa on muutettava ja ohjattava voitoista suurempi osuus palveluihin.

Sivut 2, 10-11

STP vaatii kuntalahtausten lopettamista

Tutkimusten mukaan pienet kunnat tuottavat paremmat palvelut alemmin kustannuksin. Kuntaliitoksilla ei kunnille tule senttiäkään lisää rahaa terveydenhuoltoon yms. Hallitus kuitenkin lupaa leikata entisestään kuntien valtionosuuksia koko vaalikauden ajan yli miljardi euroa. Valtionosuuksia on lisättävä leikkausten sijaan. Kunnallisvero on tehtävä oikeasti progressiiviseksi ja pääomatulot on saatettava kuntaveron piiriin. Myös kansalaisten budjettiriihessä todettiin: "Näpit irti kunnista"

Sivut 2 ja 8

EU:n pankeille ei tule maksaa pankkitukea

Vaalikeskustelussa on unohdettu, että tuki EU:n pankeille on pois valtion kassasta ja samalla maamme kunnilta. Sen lisäksi, että taloutemme heikkous vähentää verotuloja ja lisää sosiaalimenoja rasittavat ylimääräiset pankkituet kuntien taloutta. Suomalaisen verovaroja ei tule käyttää Ranskan ja Saksan kriisipankkien tukemiseen. Islannin tapaan niistä tulee kieltäytyä. Kuvassa kansalaisten pankkivalvontaryhmä muistuttaa 17.10-11 pankkien vastuuta kriisistä.

Sivut 3 ja 5

Sivut 2-3

- Kyllä kuntapalveluille
- Kuntaudistus hakoteillä
- Nato-harjoituksista eroon
- Pankkituet ja säästötoimet
- Raakaa peliä

Sivut 4-5

- Missä mennään
- EK ja koulutussopimus
- Turusta kuuluu
- Euro kohti jäävuorta

Sivut 6-7

- Sote-asiaa
- Palvelut säilytettävä
- Pienten puolueiden rooli
- Guggenheim
- Suuret kunnat ongelma

Sivut 8-9

- EU-liittovaltiokehitys
- Terveystarvonta 40 v.
- Lähipalvelut turvattava

Sivut 10-11

- STP:n ehdokasesittely
- STP:n kuntavaalitavoitteet
- Kotiapu takaisin

Sivut 12-13

- Touhulan tarinoita
- Liittolaisten kynästä
- Venezuelan vaalit
- Rio+20 mietteitä

Sivut 14-15

- Tieteen virkavastuu
- Tieteestä ja uskonnosta
- Vastahyökkäykseen valmistauduttiin Stalingradissa

Sivut 16-17

- Valko-Venäjän vaalit
- Lenin Rauhan asiassa
- Venäjältä kuuluu
- Eestin lääkärilakko

Sivut 18-19

- Kansan ääni kuuluu
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- Vastustamme leikkauksia
- Neuvosto-design
- STP ajaa muutosta

Kaikkien maiden proletaarit-
liittykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:

Antti Siika-aho, PL 780, 00101 Helsinki
0408335360

Helsinki 10.10.2012

Kyllä kunnallisille palveluille

Kuntavaalien alla pyöri jatkuva keskustelu perus- ja kuntapalveluista. Kaikki ääripolvareita myöten kannattavat niiden säilyttämistä ja kehittämistä. Käytännössä kunnilla on uusliberalistisen politiikan saatossa viety varat ja mahdollisuudet toteuttaa tätä yhtä tärkeimmistä tehtävistään. Kaikki puolueet puhuvat vain palveluista. Näin ne tekevät siksi, että kansalta on viety päätösvalta. Se on luovutettu pääomapiireille, jonka tahtoa EU toteuttaa. Palveluista puhuvat kaikki eduskuntapuolueet, koska se on asiana niin "hämmennetty", että vaalien jälkeen jo viikon kuluttua kukaan ei muista, mitä ne lupasivat eivätkä ne joudu puheistaan vastuuseen. Eduskuntapuolueiden puheet palveluista tarkoittavat vain sitä, miten kuntien varoja voidaan uudelleen kohdistaa ja palveluita keskittää.

STP:n vaalitus "Kyllä kunnallisille palveluille" sisältää peruskysymyksen, joka erottaa meidät täysin muista puolueista. Tunnus sisältää ajatuksen, että julkisen vallan tulee hoitaa kaikki peruspalvelut niin terveys-, vanhus-, opetus-, päivähoito kuin muutkin palvelut. Miksi näin? Julkinen, vaaleilla valittu valta kantaa vastuun palvelujen tasosta ja laadusta sekä työntekijöiden koulutuksesta näihin tehtäviin. Kokemus osoittaa, että palveluja tuottavat kapitalistiryhmittäjät tinkivät kustannuksista voittojensa hyväksi, joten palvelujen laatu ja taso kärsivät. Julkinen valta kohtuullistaa palvelujen hinnat, kun yksityinen tuottaja pyrkii rahastamaan ihmisiä. Palvelujen kontrolli, laatu ja hinta ovat syy, miksi niiden tuottaminen pitää olla julkisen vallan käsissä.

Tärkein kysymys on se, mistä saadaan varat palvelujen tuottamiseen. Yhteiskuntamme on varakkaampi kuin koskaan. Silti väitetään, ettei varoja ole tarpeeksi julkisten palvelujen ja investointien tuottamiseen. Näin on tänään, kun uusliberalistisen käytännön mukaan pääomapiirit saavat "kilpailukyvyyn nimissä" ja ilman kontrollia sijoittaa voittonsa, miten haluavat. Meidän tavoitteemme on toinen. Palveluja tarvitaan siksi, että ihmisillä säilyisi kyky tehdä työtä, tuottaa uutta arvoa ja hyvinvointia. Työllä tuotetaan kaikki uusi arvo, myös se, jolla palvelut maksetaan.

Harjoitetusta politiikasta riippuu, miten työllä tuotettu uusi arvo, palkat ja voitot jaetaan. Koska ihmisen kyky tuottaa uutta arvoa kasvaa, kasvaa myös palveluiden tarve. Siksi julkisella sektorilla, kunnissa on se paikka, jonne tulee sijoittaa ja uudelleen kouluttaa työttömyyden seurauksena vapautuva työvoima.

Nykyinen uusliberalistinen politiikka merkitsee loputtomia menojen leikkauksia. Se johtaa julkisten palvelujen heikentämiseen. Tällä on vakavat seuraukset koko yhteiskunnalle, sillä julkisen koulutuksen, terveydenhuollon, liikenteen, ympäristönsuojelun yms. heikentämisen johdosta työläisten työkyky laskee. Sen estämiseksi eduskuntapuolueet tarjoavat yksityisiä palveluja, joiden kautta kansalaisilta rahastetaan heidän säästönsä ja tulonsa takaisin kapitalistien kassakaappeihin. Tällainen käytäntö johtaa lopulliseen umpikujaan.

Olemme sitä mieltä, että verovaroja on käytettävä palvelujen tuottamiseen. Mutta ennen kaikkea voittoja tulee säädellä siten, että niistä ohjataan yhä enemmän palvelujen tuottamiseen. Sillä lisätään hyvinvointia ja työpaikkoja. On luovuttava kunnallisten palveluiden yksityistämisestä ja ulkoistamisesta, on lisättävä ja vahvistettava julkisen palvelujen osuutta. Sodanjälkeisten vuosikymmenten kokemus osoittaa, että tämä politiikka toimii ja tuottaa hyvinvointia.

Vaatukumme on, että uusliberalistisesta politiikasta pitää siirtyä takaisin kansan valtaan!

Toimituksen pääkirjoitus

Heikki Männikkö

kuntavaaliehdokas Helsingissä, numero 299

Hallitus hakoteilla kuntauudistuksen kanssa

Tommi Lievemaa on STP:n kuntavaaliehdokas Espoossa. Hänen numero on 583.

Lähipalveluita uhkaa alasajo

Hallitus harhauttaa äänestäjiä tietoisesti kuntauudistuspropagandallaan. Se väittää, että tarkoitus on pelastaa kuntien peruspalvelut. Vanhusten, sairaiden, koulu- ja päivähoitoa tarvitsevien määrä ei vähene kuntaliitoksilla, joten rahaa näihin palveluihin tarvitaan aivan yhtä paljon kuntaliitosten jälkeen kuin ilman liitoksia. Tai oikeastaan rahaa tarvitaan enemmän liitosten jälkeen. Hallitus on näet harhateilla myös siksi, että tutkimusten mukaan 20 000-50 000 asukkaan kunnat tuottavat sosiaali- ja terveyspalvelut kaikkein tehokkaimmin. Tehottomuus on nimenomaan suurimpien kuntien ongelma. Vastavasti 170 pienintä kuntaa vastaa vain 3 prosentista kuntien kokonaisuudesta. Hallitus ei usko tutkimustuloksiin ja tilastofaktoihin, vaan se kulkee täysin omia polkujaan pyrkimällä järempäisesti suurempiin kuntakokoihin. Tässä tullaankin asian ytimeen: Säästöjä ei synny hallituksen kaavaillemalla kuntauudistuksella sinänsä. Säästöä syntyy kuntauudistuksen avulla ainoastaan siinä tapauksessa, että palveluita ryhdytään karsimaan. Palvelut tullaan keskittämään uusien kuntien keskustajamiin ja entisten pienten kuntien alueelta karsitaan lähipalveluita ranskalla kädellä. Tätä eivät hallituspuolueiden edustajat tietenkään kerro ennen kuntavaaleja, mutta se ei muuta muuksi tätä tosiasiaa. Hallitus on hakoteilla myös siinä, että se pyrkii kuntauudistuksen avulla kiihdyttämään palveluiden ulkoistamista ja yksityistämistä. Ostopal-

Hallituksen kaavaillemassa kuntauudistuksessa ei ole minkäänlaista tolkkua. Pääministeri Jyrki Katainen hehkuttaa uudistusta vaalikeskusteluissa ja kehuu, kuinka maahan luodaan "itsenäisiä, vahvoja ja turvallisia" kuntia. Kuntarajoja muuttamalla ei kuitenkaan kunnille tule senttiäkään lisää rahaa terveydenhuoltoon, kouluille tai päivähoitoon. Päinvastoin hallitus on sitoutunut leikkaamaan kuntien valtionosuuksia koko vaalikauden ajan yli miljardilla eurolla. Jos karttaleikeillä ja kuntien kokoa kasvattamalla ja niiden määrää vähentämällä ratkaistaisiin kuntien ongelmat, olisi luonnollisesti kaikkein järkevintä tehdä koko Suomesta yksi kunta!

velut eivät tuo säästöjä, vaan päinvastoin tulevat usein itse tuotettu- ja palveluita kalliimmiksi.

Kunta ei vahvistu liitoksilla – tarvitaan rahaa

Kotikaupunkini Espoo on hyvä esimerkki siitä, että suuri ja vauras kuntakaan ei nykyisen politiikan vallitessa säästy leikkauksilta ja palveluiden alibudjetoinnilla. Kookomuslaisen kaupunginjohtajan budjettiesityksessä opetustoimeen kaavailtu miljoonien eurojen vaje uhkaa kasvattaa ryhmäkojoja kouluissa ja päiväkodeissa. Henkilöstön leikkauksiltakaan ei tultane vältyttämään. Mikä lienee se Kataisen "itsenäinen, vahva ja turvallinen" mielikuviokunta, jossa näiltä uhkiltä vältytään, jos niiltä ei välty edes Suomen toiseksi suurin kaupunki, vauras Espoo?

Säästöjen sijasta on lisättävä kuntien rahoitusta korottamalla valtionosuuksia ja nostamalla kuntien osuutta yhteisöverosta. Pääomatulot on saatettava kunnallisveron piiriin, ja kuntaverosta on tehtävä oikeasti progressiivinen vero. Nythän kuntaveron käyttöön otettiin tasavero lukuun ottamatta pienimpiä tuloja, joista tehdään työtulovähennys. Pelkästään harmaan talouden ja veroparatiisien takia valtio menettää vuosittain miljardeja euroja. Muun muassa näihin puuttumalla voitaisiin paikata sitä paljon puhuttua kestävyyssvajeetta – tosin kestävyysvajeesta on vaihtelevia mielipiteitä. Joidenkin arvioiden mukaan sitä liioitellaan vahvasti, jotta kansalaiset alistuisivat rajuihin leikkausohjelmiin. Hallituksen veropolitiikkaa ylistänyt Katainen väitti Ylen suuressa kuntavaalikeskustelussa (20.9.), että 40 000 euron vuosituloilla maksaa kunnallisveroa vain 5-6 prosentin verran. Vasemmistoliiton Pavo Arhinmäki myötäili kokoomusta ja väitti hallituksen veropolitiikan

olevan "oikeudenmukaista" ja "tuloeroja kaventavaa". Yritin selvittää Kataisen väitteen todenperäisyyttä verohallinnosta, mutta se osoittautui yllättävän vaikeaksi tehtäväksi – selvyyttä ei tullut. Mutta jos noin suurilla tuloilla maksaa kunnallisveroa todellakin vain 5-6 prosenttia, ei ole mikään ihme, että kunnat ovat rahapulassa.

Tarvitaan täyskäännös politiikassa

Suomessa puhaltava ankara oikeistotuuli. Joka tuutista toitetetaan, kuinka on tehtävä "välttämättömiä rakenteellisia uudistuksia". Sanotaan, että kilpailukyvyyn ja työpaikkojen säilyttämiseksi on alennettava palkkoja ja heikennettävä työtömyysturvaa. Pieninkin puuttuminen pankkien ja pääomapiirien ahneuteen torjutaan ankarasti. Työllisyys ei kuitenkaan oikeiston opeilla kohene, vaan seurauksena on sekä työssäkäyvien ja työttömien köyhyyden lisääntyminen.

On kerta kaikkiaan muutettava yhteiskunnan kehityksen suuntaa. Viimeiset reilut parikymmentä vuotta ovat merkinneet vakavaa hyökkäystä demokratiaa vastaan sekä kansainvälisestikin katsoen valtaisaan tulon- ja vallansiirtoa työstä ja työläisiltä suurpääomalle. Helsingissä vierailut kreikkalaisen Syriza-puolueen edustaja kuvasi aiheellisesti nykyomenoa II maailmansodan jälkeisen ajan ankarimmaksi luokkasodaksi. Tämän taistelun voitokkaana tuloksena on kyettävä kanavoimaan varallisuutta pääomalta yhteiskunnan ja ihmisten hyvinvointia palvelemaan. Tällä hetkellä varallisuus valuu kansainvälisille sijoittajille ja osakkeenomistajille sekä veroparatiiseihin, pois omasta kansantaloudestamme.

Tommi Lievemaa

Tilaan

Kansanäänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15 €.

- Olen maksanut tilaushinnan 15 €
 Maksettu tilille Op FI0855411420027966
 Lehti laskuttaa

Sukunimi _____ Etunimi _____

Lähiosoite _____ Postinumero ja -paikka _____

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki
Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com
Tilausohje: Jos tilaat Kansan äänen ainoastaan maksamalla tilausmaksun pankkitilille FI0855411420027966, laita viesti-osaan ehdottomasti osoitteesi. Ilman osoitetta emme voi lähettää lehtiä sinulle. Osoitteen voit ilmoittaa myös ilmoittamalla sen sähköpostilla tilaukset.kansanaani@gmail.com.

NATO-harjoituksista pysyttävä erossa

Suomen Työväenpuolue käsittelee syysseminaarissaan 9.9.2012 Naton myös Suomen alueelle ulottamia sotaharjoituksia.

Kolme Nato-maata, USA, Iso-Britannia ja Tanska sekä kolme liittoutumatonta maata, Ruotsi, Suomi ja Sveitsi järjestivät Pohjois-Ruotsin alueella kansainväliset ilmasotaharjoitukset 27.8-7.9.2012. Harjoitukset olivat toiseksi suurimmat tänä vuonna Euroopassa. Nordic Air Meet-harjoituksessa käytettiin apuna myös suomalaisia tukikohtia, Jämsän Hallia sekä Rovaniemen lentokenttää, joista jälkimmäisestä operoi yhdysvaltalainen tankkauskonelauto. Suomesta oli mukana kahdeksan F/A-18 Hornet-monitoimihävittäjää ja 80 hengen osallistujajoukko ilmavoimista.

Syysseminari arvioi harjoituk-

silla tähdättävän "pohjoisen ulottuvuuden" ja arktisen alueen mm. Pohjoisen Jäämeren mahdollisiin tuleviin sotilaallisiin tarpeisiin.

Alue on herkkä kansainvälisille poliittisille ja taloudellisille vaikutuksille ja on kosketuksissa oleellisesti myös Venäjän Federaatioon ja sen monitahoiseen toimintaan siellä. Mm. siksi on vältettävä kaikkea sellaista, mikä voi häiritä ja vaarantaa rauhaa ja kehitystä tärkeällä pohjoisella alueella. Nato ei ole, eikä tule olemaan minkäänlainen taakumies rauhan ja kehityksen turvaamiselle. Se on nähty lukemattomissa yhteyksissä eri puolilla maailmaa. Varustaudutaanko tällä kampailluun arktisista luonnonvaroista?

Harjoituksiin tuhlaavat resurssit tulisi ennemmin käyttää pohjoisten alueiden rauhanomai-

sen yhteiselon kehittämiseen ja kaikkeen siihen liittyvään käytännön toimintaan eikä esimerkiksi polttoaineen tuhlamiseen, ilman saastuttamiseen, melun aiheuttamiseen ja militarismien kohottamiseen. Eduskunnan kaksi suurinta oppositiopuoluetta eivät ole näkyvästi protestoineet asiassa. Myöskään hallituspuolueista esimerkiksi Vasemmistoliitto ja Vihreät eivät ole katsooneet tällaista Nato-yhteistyötä mitenkään karsaasti saati sitten muutkaan hallitusosapuolet. Liittoutumattomuus- ja puolueettomuuspolitiikka ovat jääneet vain paperille myös punavihreillä ja vihreillä "nykyaikaisilla" poliittisilla liikkeillä.

Irti Natosta ja sen sotilaallisesta toiminnasta! Resurssit kehitystä palvelemaan!

EU:n pankkitukien yhteys kuntien säästötoimiin

Pekka Tiainen (308) on STP:n ehdokas Helsingissä

Islanti-asian kautta perinpohjaisempaan keskusteluun

Käynnistin 1.3.2010 Islanti-keskustelun nostamiseksi, onko islantilaisilla veloitetta maksaa brittien ja hollantilaisien talletussuojaa. Otin esille, että EVA:n Risto Penttilä vetosi siihen, että velat tulee maksaa. Kyseenalaistin tämän, koska talletussuojan maksaminen tässä tapauksessa ei ole sama asia kuin Suomen velan maksu aikoinaan, vaan pankkituen muoto. Islantilaiset äänestivät ei eikä siitä seurannut väitetyjä ongelmia, päinvastoin Islanti on ainoa kriisitalous, joka alkaa olla kiviällä. Suomessa valittiin Islannin tapauksessa linjaksi rahoittaminen ja että Islanti maksaisi. Tämän merkitys on suurempi kuin Suomen rahoitus, sillä tässä valittiin linja, jonka seurausta on Irlannin ja Kreikan rahoitus, epäsuorasti Italian ja Espanjan rahoitus ja Saksan ja Ranskan pankkituki niiden saatavien pelastamiseksi.

Vastuun rajaus

Vesa Vihriälän 20.9.2012 julkaistussa EU:n ajolähtö esitetään vaihto-

Kiinnitin huomiota torstain 20.9.2012 kunnallisvaalikeskusteluun, missä ei tullut esiin Euroopan pankkikriisin ja Suomen valtion ja kuntien säästöpainoiden yhteys. Pankkien pääomittamiseen sisältyy pankkitukea, mikä on pois valtioiden varojen muusta käytöstä. Suomessa se merkitsee säästötoimia valtion tehtävissä ja kuntien valtion rahoituksessa. Tämä pakottaa kuntia säästöihin sen lisäksi, että talouden heikkous vähentää verotuloja ja lisää sosiaalimenoja. Linkki Euroopan pankkituista kuntien säästöihin on siten selvä ja muita säästöpainoja lisäävä.

ehtoja kriisin ratkaisemiseksi. Sen pohjalta uutisoitiin, että EVA haluaa rajata rahoituksen yhteisvastuuta. Ympyrä menee siis umpeen. EVA:n Risto Penttilä halusi Islannin maksavan pankkituet talletussuojan nimellä. Nyt EVA alkaa ymmärtää rajauksen tarpeellisuuden. Ollaan syvällä, jos EU:sta tehdään tulosiirtounioni ja euroalueesta sen talletussuojaliitto.

Pankkiunioni ei tuo ratkaisua. Siinähan yritetään irtikytkä valtiot pankkitukien rahoitusvastuusta. Kuitenkin valtiot vedettiin mukaan, koska pankeilta loppuivat rahkeet. Tai ne, joilla oli rahkeita, siirtyivät sivuun yhteisvastuusta. Kuinka saksalais- ja ranskalaispankkien osakkeenomistajat kattaisivat Espanjan roskapankki Bankian velkoja, kun ei nykyään sitä ole tapahtunut eikä edes Espanjan Santander-pankki sitä tee, vaikka on samassa maassa. Santander on useissa sivun ja koko sivun mainoksissaan mainostanut olevansa maailman paras pankki. Eikä missä tahansa vaan Financial Times-lehdessä kalliilla mainoksilla.

Mutta miten sopii kilpailuun, jos siinä menestyneet pankit rahoittavat ne, jotka eivät ole menestyneet? Se ei kuulosta markkinataloudelta. Vai voiko sinänsä kannattava pankkivalvonnan parantaminen huonon asioiden hoidon poistaa?

Entä Nordea? Sehän ei ole euroalueen pankki ja konsernin

pääkonttori on Tukholmassa. Voiko EKP vaatia EU:n komission avulla sitä euroalueen pankkien rahoittajaksi? Komission rooli on aika erikoinen, kun se ei toimi euroalueen komissiona, vaan EU:n komissiona ja se edustaa muitakin kuin euro-maita. Miten on sen toimivallan laita asettaa veloitteita euroalueen puolesta?

Entä OP-ryhmä ja Pohjola? Millä logiikalla niiden olisi rahoitettava kriisipankkeja jossain päin Eurooppaa? Olen arvostellut sitä, että Pohjola Pankissa on johdon selän takana entisen Conventum Pankkiiriliikkeen raadon nimeltä Kaivokadun PL-hallinto Oy ympärillä harjoitettu äärimmäisen kyseenalaisia toimintaa. Se ei ole osuuspankkitoiminnan periaatteiden mukaista, vaan tartuntaa investointipankkiiritoiminnasta, joka rautautuessaan Suomeen on tuonut mukanaan erittäin liikaista toimintaa, joka finanssivalvonnan pitäisi puhdistaa pois. Siinä ja muidenkin pankkiiriliikkeiden toimesta on otettu luvatta rahaa asiakkaiden tileiltä. Tästä on selvät dokumentit ja näyttö.

Investointipankkien rahanteko ajautui ristiriitään osuuspankkitoiminnan periaatteiden kanssa

Kuitenkin samalla kun arvostelen tätä, pidän oikeana puolustaa sitä, että kotimaiselle perustalle rakennettua osuuspankkitoimintaa ei pa-

koteta maksamaan takauksia huonosti toimiville ja epäonnistuneille pankeille pitkin Eurooppaa. Se olisi väärin osuuspankkien asiakkaita ja tallettajia kohtaan.

Asian tekee vieläkin kyseenalaisemmaksi se, että meillä on korkea veroaste kuten muissa pohjoismaissa. Pahimmissa velkakriisimaissa on alhainen veroaste ja suuri harmaa talous. Ne ovat syitä velkaantumiselle. Ei ole perusteltua suomalaisten veronmaksajien kannalta se, että meidän korkealla veroasteella katetaan tällaisessa tapauksessa alempien veroasteiden maiden velkoja ja pankkitukia.

Veroaste voi olla korkeampi kuin muualla, kun sillä rahoitetaan yhteiskunnan toimivuuden kannalta tarpeelliset palvelut. Siten on tärkeää, että mm. kunnalliset peruspalvelut sekä välttämätön toimeentulo rahoitetaan. Jos rahat uhrataan pankkitukien alttarille, se on virhe. Virhettä korostaa se, että meilläkin järjestelmä vuotaa veroparatiisisaarille kuten Britannian (!) ylläpitämille Cayman-saarille. Sinne siirtyvät konserniavustusten kautta luottohäiriömerkintöjä tekevä Suomen Asiakastieto OY:n voitot Bahamasaarten kautta, mutta myös mm. yksityisten terveystalojen voittoa.

Monille nuorille ei 1990-luvun pankkikriisi ole tuttu. Silloin mm. Säästöpankkien Keskusosakepankille annetut pankkituet valtion varoista jäivät laskuttamatta takaisin, kun säästöpankkiryhmää jaettiin muiden pankkien kesken. Tuki siirtyi niiden hyväksi.

Eurokriisin aikaiset pankkituet jatkoa 1990-luvun pankkituille

Tarvitaan Euroopan laajuista finanssivalvontaa. Tarvitaan puuttumista

pankkialalla levinneisiin epäterveisiin toimintatapoihin. Mutta tarvitaan myös sitä, että kansalaiset kapinoivat pankkien vääränlaista suojelua ja hirviöksi muuttunutta systeemiä vastaan, jolla valtiot, oikeuslaitos ja lain soveltaminen on valjastettu pankkien tueksi sekä kansalaisia että tuottavaa elinkeinoelämää vastaan. Pankit on palautettava paikalleen hoitamaan rahan välitys, lainoitus ym. On myös kunnioitettava niiden ihmisten työtä, jotka rakensivat terveellä pohjalla toimivaa osuuspankkitoimintaa väärin toimivan pankkitoiminnan vastapainoksi.

On tärkeää suojella ihmisten varoja, ettei niitä oteta vaihikka kriisipankkien pankkitueksi.

Minulle on tärkeintä luottamustehtävissä edustaa kuntalaisia ja nostaa käsittelyyn kuntalaisten tärkeiksi kokemat asiat ja edistää niitä kuntalaisten hyväksymällä tavalla. Eri tyisen tarpeellista on puolustaa heikossa asemassa olevia. Oikeus työhön työtä tarvitseville on ykkösasia. Se on ratkaisu moniin toimeentulo-ongelmiin. Se voidaan hoitaa samalla ympäristön kannalta kestäväällä tavalla.

Pekka Tiainen
Valtiotieteen tohtori
Helsinki

<http://keskustelu.kauppalehti.fi/5/i/keskustelu/thread.jspa?threadID=149491&start=0&start=0>. Siihen pääsee myös linkistä <http://keskustelu.kauppalehti.fi> kirjoittamalla kohtaan Hae keskustelusta Pekka Tiainen ja hakemalla sieltä lanka Re: Islannin maksuveloitteen kyseenalaistus tervehdyttää finanssialaa

Raakaa peliä

Maailmassa vain ani harva asia on sitä miltä näyttää. Maailman tapoja ohjaa rahamiesten himo tehdä rahalla ja rahaa konstilla millä hyvänsä. Siihen hommaan on valjastettu myös vaikuttavimmat poliitikot, joiden puheet ja teot ovat jatkuvasti ristiriidassa vaaliluopusten kanssa.

Jokunen viikko sitten yritys jätti Metso ilmoitti antavansa 75 miljoonaa euroa lisäosinkoja ja samaan hengenvetoon se sanoi heittävänsä ulos talosta työttömyysjonoon 630 duunaria. Siitä nousi jonkinlainen äläkkä, kun se ei ollut kovin tyylikästä. Sen seurauksena Metso ilmoitti lisäosingot. Nyt iloitaan, kun yritys näin kantaa tyylikkäästi yhteiskuntavastuunsa.

Metso perui lisäosingot, ei potkuja. Metsolla oli irtonaista ylimääräistä rahaa, josta se halusi päästä eroon. Kun osinko osoittautui tyyliä, Metso olisi voinut jakaa ne tyylikkäästi 125 000 euroa jokaiselle potkut saavalle. Siinä olisi ollut yhteiskuntavastuuta ja tyyliä eikä yksikään ammattiliitto olisi pannut vastaan.

o o o

Jutta Urpilainen on julkistanut valtion ensivuoden budjetin. Siinä

on alijäämää, joka ei johdu suurista menoista vaan pienistä tuloista, kun suurituloisten verotus on olematon ja verokierto mahdollisuudet valtaiset.

Myös yritys- ja pääomien verotus on vain puolet siitä, mitä ne olivat 90-luvun alussa. Veron aleneminen perusteltiin työllisyydellä, mutta näin vähän töitä kuin nykyaikana ei Suomessa ole ollut miesmuistiin.

Tilastokeskuksen tietojen mukaan viime vuonna pätäkötöitä tehneiden määrä oli 1 340 980, 49,3 prosenttia palkansaajista. Keskituntipalkka heillä oli 10,90 euroa. Vuoden aikana he tekivät töitä 980 tuntia. Muiden tulojen puuttuessa he saivat vuositulona keskimäärin 10 677 euroa.

Yli 35 000 euron vuosipalkat näyttää nousseen 7,7 prosenttia. Suurten tulojen yläpäässä on 1,2 prosenttia tulonsaajista. Heille kertyi palkka- ja pääomatuloista vuositulona 189 900 euroa, joka on 15 825 euroa kuukaudessa. Se on noin 48 prosenttia enemmän kuin pätäkötöläisten koko vuoden työtulo. Raakaa peliä!

o o o

Poliittiset pelurit, todella ruokoton hallitus, aikoo rokottaa heikoimpia kovalla kädellä nostamalla mm. arvonlisäveroa heikentämäl-

lä palveluja. Sen hyvitykseksi suurituloisille säädetään muka solidaarisuusvero. Yli 100 000 euroa ansaitsevien tilapäinen vero nousee 1,5 prosenttiyksikköä.

Viimeisen verotilaston mukaan em. 1,2 prosenttia tulonsaajista sai tuloja keskimäärin 14 789 euroa kuukaudessa. Siitä he maksoivat veroa 35 prosenttia. Nyt hallitus nostaa sen tilapäisesti 36,5 prosenttiin. Se tuo valtion kassaan 137 616 euroa lisätuloa. Vero leikkaa kuukausitulosta 217 euroa, jonka jälkeen käteen jää 14 572 euroa. Tällaista solidaarisuutta!

Jos hallitus olisi halunnut olla oikeasti solidaarinen, se olisi pitänyt 3,5 miljoonan tulonsaajan alle 35 000 euron vuositulojen verot ennaltaan. Jos vain sitä suuremman tuloerot olisi muutettu ihan oikeasti progressiiviseksi niin, että tuloveroaste olisi noussut 22 prosentista 27,5 prosenttiin. Se olisi tuonut valtion kassaan lisää 6,3 miljardia euroa. Siinä olisi ollut solidaarisuutta.

Kun nyt oikeasti solidaarinen verouudistus jätettiin tekemättä, niin 22 prosenttia tulonsaajista sai valtiolta solidaarisuuden osoituksena 6,3 miljardin euron lahjan. Et-tä näin!

o o o

Kokoomus ja demarit haluavat kuntauudistusta. Hallitus aset-

ti aikanaan sitä varten työryhmän ja määritteli sen tehtävät. Vuoden alussa ryhmä esitti, että maahan riittää 70 kuntaa. Nyt kaikki hallituspuolueet huutavat kurkkutorvi suoraan, ettei kukaan ole sellaista esittänyt, vaikka tavoite on asetettu. Tä-nään sille halutaan vain aikalisää.

Kuntauudistus on todella syvältä, ihan hanurista, kun sillä lähipalvelut halutaan yhdistää suurkunnissa suuriksi huippuyksiköiksi, että hyvinvointiyhteiskunta muka säilyisi. Keskustapuolueen puheenjohtaja Sipilällä on samaan tähtäävä toinen idea. Kuntia ei yhdistetä joten ne voisivat edelleen hoitaa päivähoiton, peruskoulun, kirjastot, liikuntatoimen ja infrastruktuurin. Sen sijaan perus- ja erikoissairaanhoidon sekä sosiaalipalvelut siirrettäisiin maakuntien järjestettäväksi. Maakuntia on 13 joten Keskustapuolue veisi ojasta allikkoon.

Kummassakaan ei ole mitään väliä ihmisillä. Kokoomuksen, demarien ja Keskustapuolueen mielestä kysymys on siitä, että terveyden-, sairaanhoidon ja sosiaalipalveluita tarvitseville ei ole mitään merkitystä saako rollaattorikansa palvelut yhden vai sadan kilometrin päästä. Nämä puolueet pelaavat ihmisten terveydellä kovaa – järkyttävää peliä.

o o o

Viime päivinä on kilpailtu siitä,

onko yksityinen vai julkinen koulutus taloudellisempaa. Yksityinen on todistettu edullisemmaksi, kun kiinteistökuoja ei lasketa mukaan. Voi olla – mutta, kun ne otetaan mukaan, niin julkinen on edullisempaa. Esimerkiksi Helsingissä terveystoimelta, terveyden- ja sairaanhoidolta perityt poistot ja sisäiset vuokrat nostavat hintaa 48,8 miljoonaa euroa vain näennäisesti. Sillä tässä on kyse vain pölvästimäisestä pelkän paperin kierrätyksestä, kun sama summa kirjataan menona ja tulona, joten tulos on nolla. Kuntien vuokrilla parannetaan keinotekoisesti yksityisten heikkoa kilpailukykyä.

Maailmassa vain ani harva asia on sitä miltä näyttää. Maailman tapoja ohjaa rahamiesten kaiken ylittävä himo tehdä rahaa, jopa rahalla rahaa ja konstilla millä hyvänsä. Syksyn alkajaisiksi on kiljuttu myös Suomen jyrkästä kilpailukyvyn heikentymisestä. Väitetään, että teollisuuden muka korkeat palkat tuhoavat viennin.

Eurokriisin hoidossa kriisimailta vaaditaan julkisten menojen, eläkkeiden ja palkkojen leikkaamista sekä viennin edistämiseksi kilpailukyvyntuuvaa parantamista. Sama vaatimus elää kaikkialla ja kaikissa maissa joten – kilpailleko kapitalistinen maailma työllänsä hengiltä?

Kai Kontturi

Missä meillä mennään ja mihin meitä viedään?

Reijo Rytönen (584) on STP:n kuntavaaliehdokas Espoossa

Kuntavaalit

Näin kuntavaalien alla olisi ollut mukava kirjoittaa kertomus hyvinvovasta ja eteenpäin pyrkivästä Suomesta. Valehtelijaksi en kuitenkaan rupea. Suomessa menee tällä hetkellä todella huonosti ja huonommaksi tuntuu menevän, ellei nopeasti herätä huomaamaan tilanteen mahdolltomuutta. Meillä ei kohta ole varaa maksaa EU:n vaatimia jäsenmaksuja tai auttaa rahoitusongelmissa olevia jäsenmaita. Tällä menolla elämä Suomessa muuttuu tavalliselle palkansaajalle ja eläkeläiselle mahdolltomaksi kiristyvien verojen ja elinkustannusten vuoksi. Maalaisjärjellä ajatellen laittaisin oman maan asiat sellaiselle tolalle, ettei kansan tarvitsisi kärvistellä kasvavien elinkustannusten kourissa. Kuntatasolla en näe kuntaliitosten parantavan tilannetta ainakaan parempaan suuntaan, mieluummin byrokraatia lisääntyy ja palvelukustannukset kallistuvat. Kunnan tehtävä on kehittää ja parantaa kuntalaisten palveluita sekä lisätä kaikenkokoista hyvinvointia. Kunnan koon kasvattaminen liitoksilla vaikeuttaa kunnan toimintojen kehittämistä ja asettaa kuntien asukkaat eriarvoiseen asemaan. Ainoa oikea ratkaisu on säilyttää kuntakoot entisellään ja lisätä kuntien valtionavun määriä. Valtion on myös tuettava kuntien työpaikkojen säilyttämistä ja yritystoiminnan kehittämistä, varsinkin tuettava voimakkein keinoin pien-

yrittäjyyttä. Kuntien on turvattava peruspalvelut, säilytettävä ne kunnan omina toimintoina ja lisättävä määrärahoja terveydenhoitoon, vanhustenhoitoon, koulutukseen ja päiväkotitoimintaan.

YT siellä YT täällä

Hurjaa on seurata jatkuvasti jylläävää YT-rumbaa. Koomiseksi homman tekee Irtisanomistarite yritysissä, jotka tahtovat voittoja. Hyvästä esimerkkinä tästä käy Kesko. Keslogin pääluottamusmies Petri Järvinen toteaa: Kesko ei tee tappiota vaan isoja voittoja. "Mitään taloudellista syytä ei ole vähennyksille". Kansantaloudellisesti tämä ei kuulosta järkevältä. Irtisanooko Kesko 370 ihmistä vain sen takia, että se on nyt muotia? Nyt on oikea aika muuttaa irtisanomislakia turvaamaan työntekijöitä työnantajan mielivaltaiselta käsittelyltä. Muuten Keskon toiminnassa on havaittavissa valonarkuutta. Varsinkin, jos seuraava väite pitää paikkansa.

Palvelualojen ammattiliitto PAM väittää, että Rautakesko on siirtänyt satoja toimihenkilöitä työehtosopimuksen ulkopuolelle. PAMin mukaan Rautakesko jätti viime keväänä noin 300 toimihenkilöä ilman 150 euron kertakorvausta, sillä se oli katsonut, etteivät he kuulu kaupan työehtosopimuksen soveltamisalaan. Myös Citymarket olisi tehnyt ammattiliiton mukaan samanlaisen päätöksen.

Jos väite pitää paikkansa alkaa näyttämään siltä, ettei työehtosopimuksilla ole mitään virkaa. Ammattiliittojen on herättävä puolustamaan jäseniään tehokkaasti ja valvottava sopimusten noudattamista.

Yt:n piirissä on tällä hetkellä useita yrityksiä, mikä tulee tarkoittamaan jälleen kerran todellista joululahjaa monelle perheelle.

Pitkäaikaistyöttömyys ja lomautukset lisääntyneet

Työ ja elinkeinoministeriön tiedotteen mukaan meillä menee nyt seuraavasti: Työ- ja elinkeinotoimistoissa oli elokuun lopussa työttömiä työnhakijoita yhteensä 246 300. Se on 11 300 enemmän kuin vuotta aikaisemmin. Tiedot ilmenevät työ- ja elinkeinoministeriön Työllisyyskatsauksesta.

Tähän on tultu. Päätäjien päättömät päätökset vaikuttavat koko Suomen tulevaisuuteen. Irtisanomiset ja yt-neuvottelut ovat jatkuvaa katkeamatonta virta. Kuntien elinolosuhteita heikennetään. Työturvallisuus, työehtosopimukset ja työaikalaki tuntuvat menettävän merkityksensä. Terveystieteiden ja koulutuksesta tingitään. Luokkaerot kasvavat. Väkivallan ja rauhottomuuden lisääntyminen luo pelkoa ja lisää perheiden huolta tulevaisuudesta. Sellaista päivää ei tämän vuoden puolella ole ollut, jossa positiivista näkemystä palkansaajan ja perheiden elämään olisi ollut tarjolla. Kapitalistien miekka lyö kansaa lakoon. Vaikea on yhteiskunnan tulevaisuutta ruusuiseksi sanoa.

Hallituksen budjettiriihen yhteydessä 29.-30.8.-12 kansalaiset järjestivät säätytalon ulkopuolella oman budjettiriihen, jossa muistutettiin kuntalahtauksen ja leikkausten vain pahentavan kriisiä. Oikeaa talousdemokratiaa tarvitaan. Koska tulee sen aika, kysyvät monet?

Nuoria alle 25-vuotiaita työttömiä työnhakijoita oli 2 100 enemmän kuin edellisen vuoden elokuussa eli yhteensä 32 400. Pitkäaikaistyöttömiä eli yhdenjaksoisesti vähintään vuoden työttömänä työnhakijana olleita oli 63 100, mikä on 5 700 enemmän kuin vuotta aikaisemmin. Yli 50-vuotiaita työttömiä työnhakijoita oli 92 900 eli 3 200 enemmän kuin edellisen vuoden elokuussa.

Lomautukset kasvoivat edelleen

Koko maassa oli lomautettuna elokuun lopussa arviolta 19 000 henkilöä, mikä on 5 000 enemmän kuin edellisenä vuonna vastaavaan aikaan. Henkilökohtaisesti lomautettuja oli 1 600 enemmän kuin edellisen vuoden elokuussa eli yhteensä 10 400. Ryhmälomautettuja oli elokuun lopussa 7 000 eli 3 100 enemmän kuin vuotta aikaisemmin.

Työnantajien ennakoilmoi-

tukset tulevista lomautuksista ovat myös lisääntyneet. Niiden mukaan on mahdollista, että 5 800 henkilöä lomautetaan lähitulevaisuudessa, mikä on 3 100 enemmän kuin vuosi sitten.

Kun näitä lukuja katselee, tulee kyllä äkäiselle mielelle. Eniten olen huolissani nuorista ja yli 50v työttömistä. Heidän joukois-

Terveystoimi ja päivystys tulee järjestää kunnallisena lähipalveluna

Tarja Männikkö (300) on STP:n ehdokas kuntavaaleissa Helsingissä

Kemiönsaaren kolme kuntaa Kemiö, Dragsfjärd ja Västanfjärd yhdistyivät v. 2009 Kemiönsaareksi. Päällisin puolin terveystoimi on ajan tasalla. Kemiössä toimii terveyskeskus ja lääkärin vastaanotto kaikkina arkipäivinä klo 08.00-16.00. Taalintehtaalla (Dragsfjärd) terveyskeskus ja lääkärin vastaanotto toimii maanantaista torstaihin. Lammalassa (Västanfjärd) lääkäri on tavattavissa vain joka toisen viikon tiistaina. Normaalin arkena ja normaalitilanteessa tämä riittää, sillä asukkaita saarella on runsaat 7000 ja matkatkin ovat siedettäviä.

Mutta akuutti tilanne ei kysy aikaa ja lähin lääkäripäivystys

taan löytyvät ne pitkäaikaistyöttömät. Turhaan ei puhuta nuorista syrjäytyneistä, mutta pitää myös huomioida yli 50 v ryhmä. Myös tällä sektorilla viedään usko elämään ja aiheutetaan syrjäytymisvaara. Samalla kun yhä isompi ihmisryhmä on työttömänä, joutuvat työssäolevat kovaan prässäin. Työmäärät nousevat, työ muuttuu yhä raskaammaksi ja kiireisemmäksi. Tästä on työturvallisuus kaukana.

Kokoomus se keksii

Aikoihin on eletty! Kokoomuksen puoluevaltuusto on hyväksynyt aloitteen ensimmäisestä palkkatoimasta sairaspäivästä ja ensimmäisen kahden viikon alennetulla 80 % palkalla sairastamisesta. Tämä käytäntöhän sotii jo suoraan työturvallisuusmääräyksiä vastaan ja vaarantaa koko työyhteisön turvallisuuden. Uskomattoman älytöntä toimintaa, kehitellä systeemiä, joka ei Ruotsissakaan toiminut. Tuli äitini käyttämä sananlasku mieleen ja se sopii hyvin tähän paikkaan. Jos on lusikalla annettu, ei voi kauhalta vaatia. Jos tämä laki tulisi voimaan, ihmiset sinnittelisivät toisessa viimeiseen hengenvetoon. Puoluevaltuusto perustelee aloitettaan mahdollisuutena palkata sijainen hoitamaan tehtäviä. Tämä kertoo vaan ahneudesta, työntekijän arvostuksen puutteesta ja ymmärtämättömyydestä. Missään yrityksessä ei palkata sijaista parin päivän sairastumisen takia. Tulisi nimittäin paljon kalliimmaksi kuin maksaa sairastajan palkka. Tässäkin haetaan yrityksen menojen supistamista henkilökunnan kustannuksella.

Reijo Rytönen
Espoo

Työnantajajärjestöt hylkäsivät kolmen päivän koulutussopimuksen

Viime vuonna ns. raamisopimuksessa sovittiin kolmen päivän koulutusvapaasta. Sopimuksesta syntyi riita heti saman tien. Työnantajajärjestöt, teknologiateollisuus ry etunenässä, väittivät aluksi, ettei selaisesta ole edes sovittu. Koko raami meinasi kaatua tähän riitaan. Asiaa selviteltiin silloin työministeri Lauri Ihalaisen johdolla ja selvittelyssä olivat mukana työntekijäkeskusjärjestöt sekä työnantajakeskusjärjestö EK. Ne eivät päässeet asiasta yhteisymmärrykseen – ja asia haudattiin työryhmän valmisteluun.

Työryhmä, johon kuului myös työnantajajärjestöjen edustajia, sai valmisteltua lain kolmen päivän koulutusvapaudesta elokuun lopulla. Työntekijäkeskusjärjestöt hyväksyivät esityksen. Sen sijaan Elinkeinoelämän keskusliitto EK:n hallitus hylkäsi sen. Se antoi asiasta lyhyen tiedotteen, jossa todetaan "...osamisen kehittäminen työpaikoilla on

tärkeää, mutta kokonaisuutena työryhmän esitykset eivät olleet hyväksyttävissä"... Miksi EK:n hallitus ei hyväksynyt esitystä, jonka laatimiseen se itse osallistui?

EK:n kantaan vaikutti varmasti sen suurin jäsenliitto Teknologiateollisuus ry, joka on alusta asti ruikuttanut raamisopimuksen kalleutta. Teknologiakapitalistien järjestö suivaantui, koska ei saanut kaikkia omia työehtojen huononnesityksiään ujutettua raamiin. Se myös alusta asti vastusti koulutusvapauden hyväksymistä. Vastusti, vaikka työnantajille luvattiin raamisissa verohelpotuksia ja kaiken lisäksi työnteettäjille korvataan koulutuksesta koituvia kustannuksia huomattavasti. Vaikka raamisopimus oli työläisille keho eikä siinä sovitut palkankorotukset kata kohonnoita hintoja, olivat nekin korotukset työnteettäjien mielestä liian. Nyt ne sitten yrittävät poimia vielä rusinat pullasta kieltäytymäl-

lä hyväksymästä tätä yhtä kohtaa sopimuksesta.

SAK:n vaati..."Kataisen hallitusta arvioimaan uudelleen työnantajille luvattujen veroratkaisujen toteuttamista, koska veroratkaisut olivat osa kaikkia osapuolia sitovaa raamisopimusta. Jos työnantajapuoli ei ole valmis toteuttamaan sovittuja, se ei voi myöskään saada kaikkea. EK ei voi poimia mieleisiään asioita kuin rusinoita pullasta... (SAK:n tiedote 13.9.-12)

Jää nähtäväksi, miten osamisen kehittämiseen tähtäävän lain kanssa käy. Sen piti alun perin tulla voimaan vuoden alusta. Joka tapauksessa tämäkin episodi osoittaa sen, miten kapitalistit voitontavoittelussaan vastustavat asioita, joista joutuvat vähänkin maksamaan. Ne kun halusivat kaiken ilmaiseksi, myös osaan ja koulutetun työvoiman.

Markku Nieminen

Tarja Männikkö
Helsinki

Palvelujen ja kaupungin omaisuuden yksityistäminen ei tyydytä turkulaisia

Turun vuoden -12 talousarvio on saatu "ylijäämäiseksi", mutta se perustuu uuden velan ottoon. Velanottovaltuutusta on 60 miljoonaa ja velka kasvaa. Äsken julkaistettu tilinpäätös osoittaa, että koko Turku-konsernin velka nousee yli 1,2 miljardin euron. Velkavastuut ovat asukasta kohden noin 6200 euroa. Tähän ongelmaan ei valtuustossa ole löytynyt ratkaisua. Kaikki tietävät, että velka tulee maksaa takaisin eikä kuntien taloutta voi perustaa jatkuvalla velanotolle. Turun talous suuntautuu väärille urille silloin, kun oikeisto sai valtuustossa enemmistön ja SDP sekä suurelta osin myös Vasemmistoliitto sitoutuivat tähän politiikkaan.

Väärät päätökset lisäävät työttömyyttä

Turussa on tehty paljon väärä ratkaisuja. Vastoin asukkaiden enemmistön tahtoa (70 % vastusti) rakennettiin v. 1991 ulkopuolisia liikemies- ja urheilupiirejä palvelemaan Turkuhalli t. nakkiaareena. Se on tuottanut vuosittain suuria tappioita, joten sitä on yritetty tuloksettomasti myydä. Mutta sitä ei kukaan ole halunnut ostaa. Toinen järjestön päätös oli, kun Turun kaupunki myi v. 1997 Soneralle Turun Puhelinlaitoksen, joka oli yksi kaupungin tuottavimpia yrityksiä. Puhelinlaitos myytiin Soneralle, vaikka siitä muut toimijat tarjosivat huomattavasti suuremman hinnan. Tämän jälkeen Sonera on potkinut pellole 200 laitoksen entistä työntekijää. Yhden lisänsä Turun järjestömyyksiin toi päätös remontoida Turun Taidemuseo. Suunnittelijaksi kutsottiin henkilö, joka ei koskaan ol-

STP:n turkulaiset ehdokkaat vasemmalta oikealle: Anne Luukkonen (611), Esko Luukkonen (612), Olavi Tirronen (613), Markus Uutela (614) ja Jarmo Vikman (615). Turussa nähdään, miten vaarallista on kaupungin omaisuuden, palvelujen ja toimintojen yksityistäminen.

lut johtanut rakennustöitä. Remontissa tapahtuneiden laiminlyöntien korjauksen suorittivat ulkopuoliset firmat. Taidemuseon remontti tuotti Turun kaupungille huomattavia tappioita.

Yksityistäminen heikentää palveluja

Turku on yksityistännyt palveluja ulkopuolisille firmoille. Turun talous- ja raha-alan tehtäviä aiotaan myydä lisää yksityisille mm. Turun Toimistoapu ry:lle ja kaupungin raha-asiat aiotaan jatkossa hoitaa yksityisillä yrityksillä. Edelleen Turku on myynyt yksityisille linja-autokalustonsa ja kilpailuttaa bussilinjat omistamansa kaupunkiliikenneliikennettä kautta. Bussiliikennettä hoitaa myös Mikkelissä toimiva Savonlinja Oy.. Ainoastaan muutama palvelulinja on jäänyt kaupungin omistukseen. Tämän seurauksena Turussa kävelee satoja linja-autonkuljettajia työttömänä. Vanhusten palvelut ja lasten huostaanotto sekä -hoito ovat heikentyneet. Kotihoitopalvelut on myyty yksityisille mm. Varsinais-Suomen Martoille. Palvelut ovat heikentyneet niin, etteivät nykyiset kotivastustajat edes tiskaa.

Kaikki siivoamiseen kuuluvat työt Kotiavussa ovat maksullisia. Tähän ei kaupungilta heru tukea, vaikka kunnissa kuuluisi olla toimeentulo- ja sosiaaliturva.

Asukkaat vastustavat toriparkkia

Turkuun aiotun toriparkin asemakaava osoittautui Turun hallinto-oikeudessa lainvastaiseksi. Asukkaat ja alueen pienyrittäjät vastustavat toriparkin rakentamista. Kun päättäjät edelleen ajavat toriparkkia kuin "käärmettä pyssyyn", koontuivat sadat turkulaiset torille nauramaan. Oikeisto SDP:n ja Vasemmistoliiton tukemana ajavat edelleen kauppiaiden tuella Toriparkkia Kauppatorille. Turussa on rakennettu riittävästi pysäköintitilaa mm. Eskelin-, Julia-, Puutori- ja Louhi- pysäköintihallit, jotka aiheuttavat vuosittain suuria tappioita. Toriparkki saastuttaisi Turun keskustan ilmaa ja tuottaisi kaupungille vain haittaa. Vastustamme toriparkin rakentamista myös siksi, että se johtaisi torimyyntien päätymiseen ja loppuisi mm. tuoreiden vihannesten ja maataloustuotteiden saanti maanviljelijöiltä ja

pienyrittäjiltä.

Päiväkotien toiminta tulee turvata.

Nyt Turussa ovat kaikki niin kunnalliset kuin yksityisetkin päiväkodit täynnä ja jonottajia päivähoitoon on tällä hetkellä 100-150 lasta. Tämän johdosta Turun kaupunki aikoo hankkia lisää hoitopaikkoja yksityiseltä sektorilta. Tätä varten aiotaan palvelusetelit vakinaistaa, jolloin yksityisiä hoitopaikkoja tulisi lisää. Investointi tarkoittaisi käytännössä sitä, että Turku maksaisi veronmaksajien rahoilla osan uusien päiväkotien rakennuskustannuksista. Rakentamisen jälkeen Turku ostaisi palveluja uudesta päiväkodista. Päivähoitoa tarvitsevien määrän ennustetaan kasvavan 100-200 lapsella vuosittain. Turun kaavailmat muutokset miellyttävät yksityistä päivähoitoala. Monet odottavat vielä kaupungin hallituksen linjasta investointituesta. Tämä aiheuttaa työttömyyttä Turun kaupungin lastentarhanopettajille, joka alkoi jo aikaisemmin perustettujen kunnan lastentarhojen lakkauttamisesta.

STP:n Turun seudun ryhmä

Euro seilaa kuin Titanic suoraan kohti jäävuorta

Pahimmat pelot kriisin leviämisestä ovat toteutuneet

Tartunta on edennyt Espanjaan ja Italiaan. Kreikan, Irlannin ja Portugalin, Espanjan ja Italian rahoitusalan velka on ylittänyt 7 000 miljardin € rajan ja tilanne pahenee kaiken aikaa. Maiden talous on vapaassa syöksyssä alaspäin, maat eivät pysty maksamaan velkojaan. Jotta kriisimaiden talous voisi lähteä uuteen nousuun, niiden tulee erota eurosta.

Euro on halvaantunut

Euro saattaa pysyä kasassa kuukausia, jossain muodossa jopa vuosia. Euro ei kuitenkaan enää vastaa yhteisvaluutan kriteereitä. Eurolla voi kyllä edelleen ostaa tavaroita, mutta se ei enää täytä valuutan tunnusmerkkejä siinä, että se olisi yleisesti tunnustettu vaihdon väline, arvon säilyttäjä ja kaupan mahdollista- ja pitkällä aikavälillä. Eri euromaisa sijaitsevat yritykset ja pankit joutuvat maksamaan lainarahasta eri hintaa, vaikka toimivassa valuuttaliitossa näin ei pitäisi tapahtua. Jotta euro voisi olla ainakin tilapäisesti toimiva valuutta, tulisi vahvoista talouksista ainakin Suomen, Saksan, Itävallan, Hollannin ja Viron erota euroalueesta. Sen jälkeen on kyseenalaista kannattaako muutama jäljellejääneen maan kituuttaa eurossa.

Tunnelma kuin kanalassa haukan lähestyessä

EU:n tavoitteeksi Maastrichtin sopimuksessa on määritelty liittovaltion rakentaminen. Jäsenmaiden suvereniteetin murtaminen edellyttää yhteisen rahapolitiikan luomista. Kuten jo 1990-luvulla varoitettiin, yhteisvaluutta on johtanut vakavaan velkakriisiin. Eurokriisi on seurausta holtittomasta globaalista finanssitaloudesta ja toisaalta euromaiden talouksien erilaisuudesta. EU ei pyri ratkaisemaan velkaongelmaa, vaan sen sijaan se käyttää kriisitilannetta hyväkseen lisätäkseen EU:n liittovaltioluonnetta.

Hyvin laajapohjaisesti sanoimme 9.9.-06 "Sotaa vastaan" ja "Toisenlainen Eurooppa on mahdollinen". Molemmat teesit ovat hyvin ajankohtaisia nyt, mutta missä on kuuden vuoden takainen laajapohjaisuus.

Viime vuosina euromaat ovat ratkoneet finanssikriisiä kuin tiput kanalassa; vaaran uhatessa ne juoksevat paniikin vallassa edestakaisin. Maat ovat vain pelanneet aikaa. Kymmenien ratkaisevien ja käänteiden tekevien kokousten seurauksena kriisi on pahentunut päivä päivältä. Vuonna 2000 hyväksytyssä Lissabonin strategiassa tavoitteeksi asetettiin, että EU:sta tulee maailman kilpailukykyisin ja dynaamisin alue vuoteen 2010 mennessä. Eu-

roseikkailu on murskannut tämän haaveen tuhansiksi päreiksi. EU-johtajat ovat jo runsaan vuoden valmistautuneet Kreikan ja mahdollisesti muidenkin maiden eroon euroalueesta. Vasta kun euro hajotetaan, maat voivat alkaa toipua.

Miljardeittain Suomen veroeuroja luxemburgilaiselle verovapaalle yhtiölle

Saksa ajaa pankkiunionia, jotta koko euroalueen veronmaksajat pe-

lastaisivat Saksan pankit. Euroopan vakausmekanismi EVM:n Suomen "jäsenmaksuksi" lisätalousarvioon kirjattiin toukokuussa 12,5 miljardia. Euromaiden rahoja on siirretty velkamaille ja -pankeille satoja miljardeja myös Euroopan Keskuspankin kautta. EKP toimii roskapankkina, joka ostaa velkamaiden velkakirjoja jälkimarkkinoilta ja lisää kierrossa olevan rahan määrää antamalla velkamaiden pankeille lainoja "rajattomasti".

Espanja ja Italia varoittavat avunpyynnöistä

Espanjan avunpyyntöä pidetään jo selvänä. Sen tukipyyntö tulee olemaan 200 miljardin luokkaa. Italian avunpyyntöä odotetaan vuoden loppuun mennessä. Italian velka on noin 2000 miljardia eli suhteessa se on Kreikan jälkeen euroalueen velkaantunein maa. Italian pyytävä apua hätärahaiston rahat eivät kestä.

Euron loppu koittaa vuoden 2013 mennessä

Amerikkalainen taloustieteilijä Nouriel Roubini ennustaa euron loppuvan vuoden vaihteen tietämissä. Valtiot ovat lähes maksukyvyttömiä - ne eivät kykene takamaan ja tukemaan itseään saati sitten pankkejaan. Roubini arvioi, että euroalueen hidas kuolinkamppailu päättyy äkkikuolemaan. Suomen tulee toisissaan valmistautua euron romahtamiseen.

Juhani Tanski

Kokoomus ja EK sairaiden kimpussa

Työnteettäjien etujärjestön kokoomuspuolueen hallitus on esittänyt, että työntekijän ensimmäinen työkyvyttömyyspäivä olisi palkaton eli ns. karenssipäivä ja seuraavat kaksi viikkoa hänelle maksettaisiin vain 80 prosenttia palkasta. Elinkeinoelämän keskusliitto EK otti reippaan apurinsa esityksen kiittolisuudella vastaan.

Tämän esityksen taustalta paljastuu sen tehneiden ihmisten koko maailmankuva: He ovat lähtökohtaisesti sitä mieltä, että työläiset ovat laiskoja pinnareita ja huijareita, jotka yrittävät kusettaa työnteettäjää parkaa. Kokoomus puhuu sairaslomasta, vaikka sellaista ei ole olemassakaan. Jos duunari joutuu olemaan sairauden vuoksi pois työstä, on kyseessä lääkärin toteama työkyvyttömyys. Työkyvyttömyys ei ole lomalla, vaan pakotettu olemaan pois työstä sairauden vuoksi. Tähän ei eliitti ymmärrä. Sen mielestä duunarit vain lomailevat, eikä siitä heidän mielestään työnteettäjän kuulu maksaa. Jos esitys jostain syystä toteutuisi, olisi se suora palkan alennus ja vaikuttaisi yhteiskuntaan monin tavoin. Sairasteluun sillä ei tietenkään olisi mitään vaikutusta. Sairaudet eivät tule kello kaulassa, eikä se ole oma valinta sairastuoko vaiko ei. Tämä Kataiselle, kokoomukselle ja muulle eliitille tiedoksi. Sen sijaan ihmisten ostovoimaan se vaikuttaisi - ja sitä kautta myös pienten yritysten toimeentuloon ja kannattavuuteen.

Kokoomuksen ja työnteettäjien mielestä yrityksen ei kuulu maksaa tekemättömästä työstä. Miten niin tekemättömästä? Ne rahat, jotka päätyvät kapitalistien särkeihin ja joista maksetaan palkat, myös työkyvyttömyysajan palkka, on työlläinen itse omalla työllään tehnyt. Eivät ne missään puussa ole kasvaneet. Tämäkin Kataiselle, kokoomukselle sekä EK:lle tiedoksi.

Kokoomukselle on annettava kiitosta siitä, että se rohkeni näin kuntavaalien alla tulla ulos kaapista ja näyttää todellisen luonteensa omistavan luokan etuja puolustavana - luokkapuolueena. Toivoa sopii, että se jatkossakin on rehellinen, eikä enää väitä olevansa työväenpuolue. Tämän jälkeen kokoomuksen taholta tulevat puheet vastakkainasettelun loppumisesta herättäisivätkin lähinnä hilpeyttä.

Työntekijäjärjestöjen taholta on onneksi reagoitu kokoomuksen ulostuloon nopeasti. Moko-ma esitys on yksimielisesti tyrmätty sekä SAK:n että eduskunta-vasemmistonkin toimesta.

Monilla työpaikoilla on paikallisesti sovittu, että työntekijä voi olla 1 - 3 päivää pois omalla ilmoituksella. On haluttu vähentää työterveyshuollon taakkaa esim. flunssa -aallon iskiessä. Sillä on ollut se vaikutus, että työkyvyttömyyspäivät ovat vähentyneet! Duunarit kun eivät viitsi makoilla kotona, vaan menevät töihin heti kun tuntevat kykenevänsä. Kapitalistit ja kaiken maailman pörssi-keinottelijat sen sijaan voivat ketkuttella koko elämänsä tekemättä yhtään mitään.

Terveisin Puskajussi

Katsaus rahoitukseen - sote-asiaa

Minna Helin STP:n ja Kansan äänen vappujuhlassa Hermannin kerholla 2012

Rahojen käyttö puolestaan jatkautuu julkisen sekä yksityisen terveydenhuoltopalvelujen kesken siten, että julkista terveydenhuoltoa rahoitetaan valtion tuloveroilla (=kuntien valtiolta saamat valtionosuudet, ns. kuntakanava) sekä kunnallisverolla, kun taas yksityistä terveydenhuoltoa valtio rahoittaa Kansaneläkelaitoksen kautta sairausvakuutuksen muodossa (=ns. Kela-kanava, sairausvakuutusmaksu kerätään tuloverotuksen yhteydessä sairausvakuutusmaksun muodossa). Suurimmassa taloudellisessa vastuussa ovat kuitenkin kunnat, joiden lakisääteisiin tehtäviin kuuluu terveydenhuoltopalvelujen järjestäminen.

Sairausvakuutuksen toimeenpanoon liittyvistä tehtävistä vastaa Kansaneläkelaitos ja se myös valvoo sairausvakuutuslain nojalla annettujen asetusten ja määräysten noudattamista ja toteuttamista. Sairausvakuutus on yleinen terveydenhuollon rahoitusmuoto monessa läntisessä teollisuusmaassa. Se voi olla joko julkinen tai yksityinen.

Sairausvakuutuksen puolelta ei siis korvata julkisen puolen sairaanhoidon kustannuksia. Kela korvaa työnantajalle ja yrittäjälle työterveyshuollon järjestämisestä aiheutuneet kustannukset – rahat tulevat tuloverotuksen kautta sairausvakuutusmaksun muodossa. Työterveyshuolto on työntekijöille ja yrittäjille pääsääntöisesti maksutonta. Ihmettelyä aiheuttaa kuitenkin se, että valtion keräämällä sairausvakuutusmaksulla rahoitetaan vain yksityistä terveydenhuolto-sektoria, jonka palveluita käyttävät yrittäjät, työntekijät ja yleensä vain hyvätuloiset henkilöt!

Sairausvakuutuksen korvausmääriä vuonna 2010

Vuonna 2010 sairausvakuutuksesta korvattiin yksityisen puolen lääkärissäkäyntejä runsaat 3 725 000 kpl (73,4 milj euroa), hammaslääkärikäyntejä 2 761 000 kpl (120,5 milj euroa) ja tutkimus- sekä hoitokertoja 1 624 000 kpl (72,2 milj euroa).

Vuonna 2010 sairausvakuutuksesta maksettiin sairauspäivärahoja 318 036 henkilölle 813,4 miljoonalla eurolla, lääkekorvauksia maksettiin 3,8 miljoonalle henkilölle 1 225,4 miljoonalla eurolla ja sairaanhoidon matkakorvauksia 5,2 miljoonasta matkasta 243 miljoonalla eurolla.

1990-luvun alkuun asti valtio

Suomessa terveydenhuoltoa rahoitetaan monikanavaisesti - se siis tarkoittaa, että rahoitusta kerätään terveydenhuollon toteuttamiseksi monelta taholta, mutta kuitenkin pääasiassa tuloverotuksen ja sairausvakuutusmaksun kautta. Terveydenhuoltopalvelujen rahoitus jakaantuu seuraavasti: kunnat, valtio, Kansaneläkelaitos, työntajat, yrittäjät ja palvelujen käyttäjät.

kykeni ohjaamaan kunnallista terveydenhuoltoa valtionosuuksien kautta, sillä järjestelmään oli kytketty valtakunnallinen suunnittelu, jota kuntien sosiaali- ja terveydenhuollossa tuli noudattaa. Kunnille maksettiin niiden kantokyvyn mukaan määritelty osuus sosiaali- ja terveydenhuollon menoista. Kyseinen menettelytapa kannusti kuntia investoimaan ja kehittämään palveluja. Tosin tilanne vaihteli kunnittain kunnan saaman valtionosuuden määrän mukaan.

On esitetty, että talouslaman seurauksena valtionosuusjärjestelmää jouduttiin muuttamaan ja vuonna 1993 luovuttiin käyttötarkoitukseen sidotuista valtionosuuksista. Kuntien valtionosuudet ovat määrättyneet siitä lähtien laskennallisin perustein ja kunnat voivat käyttää saamansa valtionosuudet vapaasti oman harkintansa mukaan. On katsottu, että uudistus lisäsi kuntien kustannustietoisuutta, mutta samalla kannuste palveluiden kehittämistä kohtaan heikentyi. Julkisuudessa on annettu ymmärtää, että valtionosuus uudistus rajoitti merkittävästi valtiovalan mahdollisuuksia ohjata kunnallista terveydenhuoltoa – mikä varmasti pitääkin paikkaansa.

Valtionosuus uudistuksen seurauksena ilmaantui myös eri toimijoiden tarve pyrkiä siirtämään rahoitusvastuuta muille osapuolille – esimerkiksi kunnallisen terveydenhuollon ja Kansaneläkelaitoksen välillä on ollut erimielisyyttä siitä, kenelle kuuluu rahoitusvastuu eräissä lääkinnällisen kuntoutuksen tapauksissa.

Kunnallisvero, jolla kunnallinen terveydenhuolto valtionosuuksien ohella ja suurimmalta osin rahoitetaan, vaihtelee kuntien välillä. Sairausvakuutuksen sairaanhoitovakuutusta rahoitetaan puolestaan sairaanhoitomaksulla, joka vahvistetaan vuosittain annettavalla asetuksella. Sairaanhoitomaksu eroaa tuloverosta siten, että sen tuotto käytetään suoraan ennalta sovittuun kohteeseen, joten kyseessä on siten ns. korvamerkitty vero!

Vuonna 2011 sairaanhoitomaksu on vakuutetuilla 1,19 prosenttia kunnallisverotuksessa verotettavasta ansiotulosta ja verotettavista eläke- ja etuustuloista perittävä maksu on 1,36 prosenttia. Maksut ovat samansuuruisia koko maassa.

Voidaankin kysyä, onko sairausvakuutusjärjestelmän korvauskäytäntöjä ja lainsäädäntöä syytä supistaa mahdollisimman nopeasti, jotta turvaisimme kaikille yhteisen ja tärkeän julkisen terveyshuoltojärjestelmämme rahoituksen ja toi-

mintaedellytykset myös jatkossa. Julkista terveydenhuoltojärjestelmääme ei saa yksityistää!

Nykyinen järjestelmä mm. kannustaa kuntia siirtämään kustannuksia sairausvakuutuksen kannettavaksi ja päinvastoin. Yksityisen sektorin merkitys terveydenhuollon palveluissa on Suomessa kasvanut. Tähän ovat vaikuttaneet esim. työterveyshuolto ja julkinen sairausvakuutus. Jos yksityisen sektorin käyttö edellyttäisi kansalaisilta täyden hinnan maksamista tai yksityistä sairausvakuutusta olisi yksityisen terveydenhuolto-sektorin merkitys vähäisempi ja siellä työskentelisi vähemmän henkilöistä. Työvoiman saatavuus julkisella sektorilla olisi vastaavasti helpompaa.

Terveydenhuollon asiantuntijat supistaisivat Kela-kanavaa

Tulevia kunnallisvaaleja ajatellen valitut kunnallisvaltuuston jäsenet voisivatkin pohtia mahdollisuutta tehdä kunnassaan esim. kuntalaisaloite, jolla 1990-luvun alkuun asti käytössä ollut kunnallinen terveydenhuollon rahoittaminen valtionosuuksien kautta tulisi jälleen kytkeä esimerkiksi valtakunnalliseen suunnitteluun, jota kuntien sosiaali- ja terveydenhuollossa tulee noudattaa.

Terveydenhoitojärjestelmä on parhaillaan muutosten kohteena. Uusi terveydenhuoltolaki tuli voimaan 1.5.2011, lain myötä potilas tai asiakas voi vapaammin valita sen terveydenhuollon toimintayksikön, jossa häntä hoidetaan. Vuodesta 2014 alkaen potilaalla on oikeus valita hoitonsa mistä tahansa terveysasemalta tai sairaanhoidon yksiköstä Suomessa. Laki ei koske sosiaalipuolen asiakkaita.

Sosiaali- ja terveydenhuollon palvelurakennetta uudistetaan osana kuntarakenteen uudistamista. On kuitenkin todennäköistä, että mitään kovin radikaalia uudistusta terveydenhuollon osalta ei saada aikaiseksi, mikäli sairausvakuutusjärjestelmää ei supisteta.

Erityisen tärkeää olisi kuitenkin saada kuntoon sosiaalipalvelut siten, että niiden saanti ei riippuisi henkilön asuinkunnasta. Esimerkiksi Kelan tekemän tutkimuksen mukaan ikäihmisten saamissa hoivapalveluissa oli kunnittaisia eroja. Asuinkunta ei vaikuttanut ikäihmisten saamiin terveyspalveluihin – toisin sanoen ikääntyneiden terveydenhuolto on järjestetty varsin yhdenmukaisesti kaikkialla Suomessa kun taas sosiaalipalvelujen saannissa on eroja kuntien välillä.

Minna Helin

TUE STP:n vaalityötä

Laittakaa tukisuoritukset STP:n Sampo pankin tilille FI4780001770626472 sekä viestiin nimenne ja merkinne "Vaalityötä".

Kiittäen Suomen Työväenpuolue STP:n hallitus

Kunnan palvelut säilytettävä

Liisa Paakkolanvaara on STP:n kunnallisvaaliehdokas Helsingissä, n:o 303

Vaalien alla sanotaan, että ei ole aikeita leikata välttämättömistä kunnan palveluista. Kun kuntalainen sitten hakee kyseistä palvelua, sitä ei saa enää tai ehdot ovat muuttuneet.

Kotipalvelu on esimerkki siitä, kuinka hyvin toiminut palvelu on pirstottu sekalaiseksi vyyhdeksi erilaisia yksityisen sektorin toimijoita kussakin kallis hintalappu kyljessä. Siivous, ruuanlaitto, lääkahuolto tulivat ennen päteville kodinhoitajilta tai kodin sairaanhoitajilta.

Jos lapsi sairastuu eikä lähellä ole esim. isovanhempia, pulma on mistä hoitajan saa.

Kotitalousvähennys on auttanut keskitaloisia lapsiperheitä ja vanhuksia. Verovähennyksen pienennyttä joutuvat kynnelle kyke-

nevät joko harventamaan siivouskertoja tai lopettamaan kokonaan kyseisen palvelun.

Ateriapalvelut ovat monille kotona asuville vanhuksille aivan välttämättömiä. Kodinhoitaja ei enää lämmitä aterioita, vaan se mahdollisesti tuodaan kotiin tai täytetään ruokarobottiin aika ajoin, josta vanhus voi itse lämmittää aterian itselleen. Harvaan asutulla alueella asian vielä jotenkin ymmärtää, mutta kaupunkialueella se kuulostaa kauhukertomukselta.

Kodinhuollon uudistukset on suoritettu hiljaisesti kuntalaisilta kysymättä.

Osa vanhusväestöstä pärjää pitkään kotonaan erilaisten palveluiden varassa, mutta laitoshoidtoa ei tule lakkauttaa säästöjen nimissä.

Omaishoito on yhteiskunnalle valtaisa säästö. Hoidettavalle aivan välttämätön. Hoitavalle omaiselle paitsi velvollisuus myös suuri uhraus ja rakkaudenosoitus aivan liian pienellä korvauksella, josta menee vielä vero. Olisi parempi, jos Kela olisi maksajana.

Nuorten syrjäytyminen olisi myös estettävä. Koulun olisi hyvä jatkaa 18 vuoden ikään. Koulupudokkaille on ehdottomasti järjestettävä oppisopimuskoulutusta tai työharjoittelua, työpajatoimintaa tai muuta vastaavaa.

Helsinki voisi myös hoitaa asunottomuuden pois päiväjärjestyksestä.

Kansan oma pankki tarvitaan suojaamaan veronmaksajan tuloja.

Liisa Paakkolanvaara

Ovatko pienet puolueet vihdoinkin vastaus suuriin ongelmiin??

Rosa-Maria Kyrölahti-Keski-vaara (sit) on STP:n kuntavaaliehdokas Helsingissä (297)

Nyt on nähty vuosikymmenien ajan isojen puolueiden aikaansaannokset. Hyvinvointi maassamme on pudonnut putoamistaan yhä räikeämmin alas. Pitkän päivätyön tehneet ja vammaiset sekä monin tavoin syrjäytyneet eivät usein saa riittävää terveydenhoitoa ja kuntoutusta ajoissa, jolloin joutuvat jopa laitoshoidtoon ja samalla luopumaan kodistaan ja ystävistään - tärkeistä yhteyksistä inhimilliseen elämään, kun sen sijaan me voisimme kehittää kuntouttavaa kodistakin lähtevää niin terveyden kuin lääkinnällisen hoidon muotoja vammaisille, ikäihmisille,

mielenterveyskuntoutujille, jne.

Näin ihmisten omatoimisuus ja kyvyt voisivat toteutua. Elämän merkitys/itsetunto vahvistuessaan tuo terveyttä kaikilla tasoilla ja lisää voimia arjen pyörittämiseen. Samalla laitospaikat jäävät niitä kaikkein kipeimmin tarvitseville. Monet kustannukset puolittuvat ja työpaikkojakin syntyy.

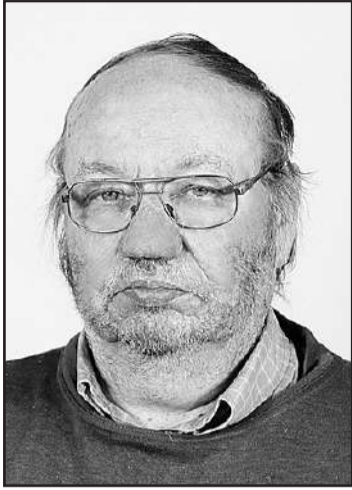
Tästä näkökulmasta olen ainakin 30-vuoden ajan vammais- ja mielenterveysyhdistyksissä toimimassani pyrkinyt tekemään aloitteita ja työtä sekä eduskuntavaaliehdokkaana / kunnallisvaaliehdokkaana. Olen halunnut päästä vaikuttamaan näihin tärkeisiin asioihin, joista puhutaan - mutta niiden korjaamiseen ei ole ryhdytty: leipäjonot edelleen pidentyessään sen allekirjoittavat, vaikkakin ilman nimiä.

Elämmekö tosiaan jo 2012-luvulla? Olemmeko inhimillisiä ihmisiä? Olemmeko me ja siksi yhdes- sä vaikuttamassa kaikkien, erityisesti heikompiaisten parhaaksi tulevissa vaaleissa;

Käyttäkäämme omaa valtaamme viisaasti - kiitos.

Rosa-Maria Kyrölahti- Keski-vaara, nro 297 (sit)
Helsinki
Mielenterveyshuollon ohjaaja, taiteilija
Suomen Työväenpuolueen ja pienituloisten listan ehdokkaana

Eipä unohdeta Guggenheimia

Reijo Katajaranta (295) on STP:n ehdokas kuntavaalissa Helsingissä.

Onneksi silloin alkoivat monella hälytyskellot soida. Mihin tässä oli noin tulenpalava kiire? Kun Guggenheim-säätiön selvityksen ehtoja tarkemmin katsottiin, paljastui kaikenlaisia asioita. Kaupunki joutuisi maksamaan museon kaikki kustannukset kuten arkkitehtikilpailun, itse museon rakentamiskustannukset, käyttökustannukset, kiinteistöveron, tonttivuokran, henkilöstön kulut, siis aivan kaiken helsinkiläisten veronmaksajien varoilla. Itse museon rakentamisen arvioitiin maksavan 140 miljoonaa euroa, mutta kuten Musiikkitalonkin kanssa kävi, rakennuskustannukset todennäköisesti tulisivat ylittymään kymmenillä pro-

senteilla arvioituista. Kaiken kaikkiaan museon rakentaminen ja ylläpitäminen tulisi maksamaan jo parissa vuodessa satoja miljoonia euroja. Guggenheim säätiö sen sijaan ei maksaisi yhtään mitään, mutta keräisi kahdenkymmenen vuoden ajalle keräytyvän yht. 23 miljoonan euron lisenssimaksun siitä, että museo saisi kantaa Guggenheimin nimeä. Kaikesta museon näyttelytoiminnasta ja niiden sisällöstä sen sijaan vastaisi tämä säätiö.

Museon kannattavuus laskettiin 530 000 vuotuisen kävijän ja 12 euron pääsymaksun varaan. Jos siitä jäädään, niin tappiot jäävät veronmaksajien niskoille. Tuo luku 530 000 on jo mahdoton. Tukholmassa käy vuodessa 10 miljoonaa turistia ja sen vetonaulana olevassa Tukholman Modernin taiteen museossa kävijöitä oli 480 000. Kuinka Helsingissä mitenkään voitaisiin päästä tuollaisiin lukuihin, kun Helsingissä turistimäärä on puolet Tukholman turistimäärästä.

Vastarinta museohanketta vastaan nousi nopeasti. Mm. taiteilijat laativat Checkpoint -Helsinki suunnitelman, jossa hankkeen järjettömyys paljastettiin. Suunnitelman laati 21 taiteilijaa, jonka lisäksi sen allekirjoitti 130 muuta taiteilijaa.

Räikeänä vastakohtana Guggenheim-suunnitelmalle oli myös hallituksen budjetti, jossa

Viime talvena ja keväänä käytiin Helsingissä kova väentö Guggenheim-taidemuseon rakentamisesta Helsinkiin. Ensin tämä kaupunginjohtaja Pajusen ja Helsingin taidemuseon johtaja Janne Gallen-Kallelan hanke aiottiin viedä läpi kaupungin päättävissä elimissä pikavauhtia. Guggenheim-säätiöltä tilattu 2,5 miljoonaa dollaria Helsingille maksanut selvitys museon rakentamisesta, kustannuksista ja muista ehdoista saatiin tammikuussa. Valtuustolta vaadittiin vastausta melkein siltä istunalta, eli 15. helmikuuta mennessä.

Kuva: Museovirasto/Soili Mustapää

Guggenheimin kaltaisilla hankkeilla ei näytä olevan mitään rajaa. Hankkeen arvioidaan maksavan 140 miljoonaa, mutta kaikki vastaavat hankkeet osoittavat, että kustannukset kohoavat matkan varrella. Räikeänä vastakohtana on, että kansallisesti arvokkaita museoita ylläpitävälle Museovirastolle ei löytynyt kolmea miljoonaa. Tämän johdosta työvoiman vähennystarpeeksi ilmoitettiin 65 henkilötyövuotta. Kuvassa museoviraston työntekijät matkalla eduskuntatalolle 13.2.-12.

museoiden menoja leikattiin 5 miljoonalla. Nämä leikkaukset johtivat useiden museoiden lakkauttamisiin. Esim. Sammatissa oleva Elias Lönnrotin syntymäkodin museo, Paikkarin torppa, aiottiin lakkauttaa. Lohjan kaupunki lupasi ylläpi-

tää sitä vielä kuluneen kesän. Toimiko se enää ensi kesänä jää nähtäväksi.

Kaikesta huolimatta museohanke näytti menevän läpi, mutta sitten Kokoomus suututti

Vihreät valitsemalla oman edustajansa kaupungin tärkeään virkaan. Se suututti vihreät, jotka käänsivät aluksi myönteisen kantansa museoon kielteiseksi.

Näin Guggenheim-hanke torjuttiin, mutta äärimmäisen täpärästi. Se kaatui kaupunginhallituksen äänin 8-7. Hankkeen takana oli viisi kokoomuksen jäsentä, yksi RKP:sta ja yksi vihreistä. Sitä vastaan äänesti kolme vihreiden edustajaa, kolme SDP:stä, yksi Vasemmistoliitosta ja yksi perussuomalainen.

Torjutuksi tultuaan Guggenheim-säätiön johtaja Richard Armstrong kuitenkin totesi, että hanketta voidaan jatkaa myöhemminkin ja että Guggenheim-säätiö on edelleenkin sitoutunut hankkeeseen ja odottaa mitä tuleman pitää.

Nyt edessä olevat kunnallisaivalit ovat siis äärimmäisen tärkeät Guggenheim-hankkeen lopulliseksi torjumiseksi. Jos museota kannattavat puolueet voitavat tai jos Vihreät jälleen kerran kääntävät kelkkansa, museohanke on suuressa vaarassa toteutua. Eli toteutuu tuo käenpoika-vertaus, jossa käenpoika tulee loisimaan vieraan linnun pesään ja työntää pesän reunan yli pesän alkuperäiset poikaset. Ei anneta tämän tahtua.

Reijo Katajaranta

Suomessa ylisuuret kunnat ovat pääongelma

Juhani Tanski (278) on STP:n puheenjohtaja ja STP:n kuntavaaliehdokas Kuopiossa

Ylisuuret kunnat ovat ongelma Suomessa. Jättikuntien rakentaminen on aiheuttanut byrokratian kasvun. Suur kuntien jakamista toimiviksi yksiköiksi tulisi selvittää. On aika lopettaa mammuttimaisten yksiköitten kokoaminen. Hallituksen kunta- ja palvelurakennemuutoksen (KUPRU) tavoite on lakkauttaa palveluja laajoilla maakunta-alueilla ja keskittää niitä aluekeskuksiin.

Perustuslain mukaan julkinen valta vastaa sosiaali- ja terveyspalveluista. Koska Suomessa on suuret alueelliset erot, valtio osallistuu palveluiden rahoitukseen. Valtio kerää pienen osan tuloistaan progressiivisella verotuksella, kunnat vain tasaveroilla, käyttömaksuilla ja muulla regressiivisen verotuksen muodoilla. Jättikuntaudistuksella hallitus haluaa vähentää entisestään valtionosuuksia, jolloin yhteiskunta maksaa vähemmän ja kuntalaiset enemmän.

Suomessa pienet kunnat tuottavat paremmat palvelut alemmin kustannuksin. Tilastokeskuksen ja kuntaliiton tilastojen mukaan sosiaali- ja terveystoimen nettokustannukset ovat yli 100 000 asukkaan kunnissa keskimäärin 2454 €/asukas ja 10 000-40 000 asukkaan kunnissa vain 2190 €/asukas. Opetus- ja kulttuuritoimessa ero on pienempi, mutta samansuuntainen. Pienkunnat pystyvät tarjoamaan paremmat palvelut pienimmillä veroäyriellä.

Suurkuntien luomisen tavoitteena on riittävän suurien markkina-alueiden luominen kuntien palvelujen kilpailuttamiselle ja yksityistämiseksi. Katainen ja Virkkunen selittävät, että kuntauudistuksella vastataan huoltosuhteen heikkenemisen haasteeseen. Jos kunta-rajat siirtelemällä estetään väestön ikääntyminen, pitäisi siirtyä yhteen Suomen kuntaan. Jos tempulla keksitään ikuisen nuoruuden avain, Virkkunen saisi useita Nobelin palkintoja. Palveluja on kehitettävä asukkaiden tarpeista lähtien eikä yksityisten yritysten voittojen näkökulmasta.

Kuntaliitokset ovat aiheuttaneet terveyskeskusten, päiväkotien, koulujen, vanhainkotien, nuorisotalojen jne. paon liitosalueilta sekä kaiken lisäksi usein veroäyrin korotuksen! Tuore esimerkki tästä on kolmen kunnan liitos Jyväskylään, mikä kasvatti henkilöstömenoja noin 15 %. Välillinen seuraus on myös postien ja pankkien katoaminen liitosalueilta. Tilastojen perusteella uudistuksen yleisperiaate pitäisi olla liian suurten kuntien jakaminen tehokkaihin yksiköihin.

Kuntaliitokset varmistetaan sillä, että kuntien johtaville virkailijoille maksetaan palkkaa asukasluvuun suhteutettuna. Kuntien henkilöstölle taataan viiden vuoden irtisanomissuoja. Tosiasioista piit-

taamattomat virkamiehet yrittävät älyttää kuntapäätäjää möhkäle kuntien kannalle. Kuntaliitos ainakin aluksi lisää palkkamenoja, mikä rahat ovat pois kuntien peruspalveluista - käytännössä lisäys on pysyvä. Hallituksen perustelut kuntauudistukselle ovat valheelliset: väestön ikääntyminen jatkuu kuntarajojen vekslauksesta huolimatta ja terveydenhoitohenkilöstön saanti syrjäseuduille ei ainakaan helppo jättikunnissa. Niin sanotuilla porkkanarahoilla valtio kannustaa kuntapäätäjää veronmaksajille kalliiksi tuleviin älyttömyyksiin.

Suomessa kuntakoko on maailman suurimpia. Sveitsissä kuntia on yhteensä 2 596 ja Ranskassa kuntia on runsas 36 000. Kataisen-Virkkusen kuntakoohotuksen kaltaisia ilmoitetaan näissä maissa esiinny.

Kuntauudistus kaatuu mahdottomuuteensa

Hallitusohjelma pitää sisällään suunnitelman kuntien määrän vähentämiseksi. Suomessa on kunnallinen itsehallinto, joten lain mukaan hallitus ei päättää kuntaliitoksista - kyseessä on siis ennuste kuntien tulevien vuosien päätöksistä. Pääministeri Jyrki Katainen ja kunta- ja hallintoministeri Henna Virkkunen ovat väläyttelleet pakkoliitosten mahdollisuutta - tai valtion painostusta niiden toteuttamiseksi.

Virkkusen puheet tarvittaessa käytöön otettavasta kovasta ohjauksesta, perälaudasta ja kepeistä on saanut aikaan kuntien kapinallisuuden. Myös karttatarjoituksia suorittanut ministeriön työryhmä katsoo, ettei kuntaliitoksia ole mahdollista toteuttaa vapaaehtoisesti.

Eduskuntavaalitenteissä puolueet torjuivat pakkokeinojen käytön päättävästi. Kuntia ei tule lahdata vastoin vaalilupauksia ja kunnallisen itsehallinnon periaatetta. Perustuslaissa on selostettu kunnan tehtävät ja turvattu kunnallinen demokratia. Perustuslain 121 § säättää, että kuntien hallinnon "tulee perustua kunnan asukkaiden itsehallintoon". Nykylain mukaan kuntien pakkoliitos ei ole mahdollista. Kuntaliitokset tapahtuvat vain valtuustojen päätöksillä. Tehokkain tapa saada mielettömyys loppumaan on sopia, että liitoksia ei tehdä kunnan asukkaiden tahdon vastaisesti. Kaikissa kunnissa, joissa kunnanvaltuusto kaavaillee liitoksia, tulee järjestää kansanäänestys.

Mikäli hallitus Kataisen ja Virkkusen johdolla jatkaa pyrkimystä suuriin yksikköihin, tarpeellinen palveluiden tehostaminen lykkäätty hamaan tulevaisuuteen.

Media propagoi hallituksen kuntarakennetavoitteista ikään kuin ne olisivat saavutettavissa - kuntien määrä vähenee >1/3 nykyisestä, jonnekin 70-100 välille. Hanke ei tule onnistumaan ilman pakkoa - eikä pakollakaan. Kokoomusta lukuun ottamatta hallituspuolueet ovat luopuneet pakon käytöstä, koko huuhaa-projekti lässähtää. Kuntauudistukseen saumattomasti liit-

tyvä sosiaali- ja terveyspalvelujen reformikin jumituu, koska sitä valmisteleva asiantuntijatyöryhmä yritetään kuristaa malliin, jossa sairaanhoitopiirit puretaan ja sote-palvelut keskitetään vahvoihin peruskuntiin tai sote-palvelualueille.

Akatemiaprofessori Kaarlo Tuori asetti koko kuntauudistuksen perustuslaillisesti, toiminnallisesti ja demokratian kannalta kyseenalaiseksi. Häntä tukee kuntaosaston entinen päällikkö Aulis Pöyhönen. Tuorin mukaan näin valtava uudistus ei pitäisi koskaan lyödä lukkoon muutaman päivän ja yön julkisuudelta salassa käytävissä hallitusneuvotteluissa. Lisäksi hanke on aloitettu aivan väärästä päästä eli kuntarakenteesta, kun ensi olisi pitänyt arvioida kuntien tehtävät ja peruspalvelujen mielekäs tuotantotapa.

Käytettävissä olevat tutkimustiedot ja kunnallishallinnon ja -oikeuden professorien lausunnot siivutetaan täysin. Asiantuntijatyöryhmän jäsenet puhuvatkin "katastrofiskenaariosta" ja "kuntapohjaiseen järjestelmään hirttäytymisestä". Myös oikeusoppineet Olli Mäenpää ja Kari Prättälä tyrmäsivät hallituksen kuntauudistuksen sekä valmistelun että tarkoituksen osalta. Vaasan yliopiston aluetieteen professori Hannu Katajamäki on erittäin huolissaan asukkaiden vaikutusmahdollisuuksista kuntauudistuksen jälkeen. Hän sanoo: "Valta voi kadota ihmisten ulottumattomiin." ja "Kuntaliitoksissa pitäisi aidosti huolehtia kuntalaisten vaikutusmahdollisuuksien toteutumisesta".

Juhani Tanski
Kuopio

EU-liittovaltiokehitys luo syrjäytymistä

Henri Autero (138) on STP:n kuntavaaliehdokas Vaasassa

EU-liittovaltiokehitys luo syrjäytymistä ja eriarvoistumista. Esimerkiksi sosiaalietuudet olivat viimeisinä markkavuosina korkeimmat mitä nyt (mm. työttömyyskorvaus on pienentynyt 40 prosenttia). Liian hyvä sosiaaliturva oli EU:n mielestä kilpailuetu. Tästä rahaliitosta ovat kärsineet yhteiskunnan vähäosaiset kuten pienipalkkaiset, työttömät, syrjäytyneet ja vammaiset. Nyt kun Suomi on sitoutunut EU:n pysyvään vakausmekanismiin, niin näitä etuusia tullaan todennäköisesti taas pienentämään. Ostovoima on lisäksi hyvin pieni eli hinnat ovat nousseet paljon. Tänä syksynä tullaan leikkaamaan kansan toimeentulosta ja mahdollisesti sosiaaliturvasta.

Eurossa on myös Suomea vahvempia maita. Tämä on varmasti yksi syy siihen, että Suomessa on hinnat korkealla.

Liittovaltiokehitys heikentää koulutusta ja lisää eriarvoistumista

Samaan aikaan kun puhutaan syrjäytymisestä, niin liittovaltiokehitys pakottaa Suomea heikentämään koulutusjärjestelmäänsä eli mm. vähentämään koulutuspaikkoja. Yhteiskunnallinen eriarvoisuus on 2000-luvulla lisääntynyt tuntuvasti (samaan aikaan kun koulutuspaikkoja vähennetään). Jyrki Katainen on lisäksi julkisesti vähätellyt mielenterveyspalveluiden alasajoa. Mielenterveyspalveluja on oikeistovalinnan toimesta alasajettu jo vuosia.

Säästöt mielenterveys-työssä lisäävät väkivaltaa

Mielenterveyspalveluiden alasajosta on aiheutunut mm. seuraavaa: Ei vielä 2000-luvun alussa uutisoitu kuinka joku tappaa perheensä (useaan otteeseen näitä uutisia perhesurmista) tai ammuskelee koulussa.

Tässä oli taannoin tapaus, jolloin sairas ihminen valikoi satunnaisesti viattoman uhrin kadulta ja tappoi päästäkseen hoitoon. Mihinkä tämä maa on menossa, jos yhä useampi ihminen tappaa päästäkseen hoitoon, ampuu perheensä tai koulukaverinsa? Eihän täällä kohta enää uskalla liikkua ulkona, kun silmitön väkivalta lisääntyy ja poliisin

toiminnasta karsitaan kokoomusjohtoisen hallituksen mandaatilla.

Ottaako kokoomuus kenties vastuun viattomista ihmishengistä ja silmittömän väkivallan lisääntymisestä? Vastuunkantoa kuten Jyrki Katainen sanoi.

Paluu markkaan välttämätön

Eivätkö euromyönteiset ihmiset tajua, että nämä palvelut joihin täällä pohjoismaissa on totuttu, heikkenevät EU-liittovaltiokehityksen myötä? Ei näitä palveluja ole varaa ylläpitää, jos Suomi sitoutuu ottamaan yhteisvelkaa (eurobondeja) muiden EU-maiden kanssa. Suomen valtionvelka tuplaantuisi tai mahdollisesti moninkertaistuisi. Suomen on joko erottava rahaliitosta tai otettava mahdollisesti 100 miljardia euroa lisää velkaa. Monet talousviisaat ovat viimeaikoina sitä paitsi yhtyneet Suomen euroeron kannalle

Paluu markkaan on ainoa tie tämän pohjoismaisen hyvinvointivaltion pelastamiseksi. Markka olisi myös Suomen kansalaisten ostovoimaa ajatellen parempi. Euroaikana hinnat ovat nousseet merkittävästi. 1990-luvun lama oli keinotekoinen integraatiolama, jolla valmisteltiin Suomea EU-jäsenyyteen.

Euroalueesta irtaannuttava

Monet talousviisaat ovat sitä mieltä, että Suomen on irtaannuttava euroalueesta kuten pankkipo-

mo Stefan Törngvist, joka on sanonut mm., että kukaan ei ole hänelle osannut toistaiseksi perustella mitään vikaa on kansallisissa valuutoissa. Hän on sanonut myöskin mm., että hän ihmettelee uskovatko Katainen ja Urpilainen omia puheitaan. Sitten on mm. New Yorkin yliopiston taloustieteen professori Nouriel Roubini, joka on sanonut mm. että hän ihmettelee, miksei Suomi irtaannu euroalueesta. Sitten on mm. lontoolaisen taloustutkimuslaitoksen Strategy Econocsin johtaja ja perustaja Mathew Lynn, joka on tuonut esille mm. että Suomi hyötyisi paluusta markkaan.

Tällainen eliitin liittovaltiohanke, jossa kurjistetaan kansan ja varsinkin vähäosaisimpien oloja, ei tule menemään poliittisesti läpi ilman seurauksia. Kansa alkaa olla jo todella vihaista. Syksyllä 2012 tullaan todennäköisesti näkemään jo merkittävää vastarintaa.

Edessä totalitääriinen valvontayhteiskunta?

Pelkään, että EU-liittovaltiokehitys johtaa totalitääriiseen valvontayhteiskuntaan, jossa ei uskalla esittää poliittisia tai yhteiskunnallisia mielipiteitä joutumatta vainon kohteeksi. Yksi kauhuskenaario on, että toisinaajattelijoita alkaa katoamaan.

Kannattaa varoa, ettei yhteiskunta kehity Orwellilaiseen suuntaan, jossa pesii hyväveliverkostoja. Isoveli valvoo. Tästähän on kon-

kreettinen esimerkki eli EU:n junalema ACTA-sopimus, joka mahdollisesti jopa yrittäisi rajoittaa ihmisten kirjoitusten leviämistä verkossa "tekijänoikeusyihin" vedoten. Onneksi koko homma kaatui. Nämä "tekijänoikeuksien alaiset kirjoitukset" ovat peitetarina, jolla pyritään rajoittamaan sananvapautta eli rajoittamaan poliittisesti ja yhteiskunnallisesti arkaluontoisten kirjoitusten leviämistä verkossa. Tämä on yksi hyvä väline kitkeä EU-kriittisyyttä pois.

Liittovaltiokehitys tappaa palvelut

Pohjoismaisia hyvinvointimalleja ja rakenteita on jo alasajettu. Esimerkiksi sairaanhoitopiirit lakkautetaan, lääninhallitukset (eli läänit) on lakkautettu. Tilalle tuli 2010 alkaen aluehallintovirastot (AVIT). Samoin kihlakunnat on lakkautettu. Samalla on lakkautettu riippumaton ympäristövalvonta (ympäristönsuojelupiirit). AVI tutkii AVIA. Ennen oli mm. myös työsuojelupiirit (nykyään AVI hoitaa työsuojeluvallannon).

Kannattaa kuunnella Itsenäisyyspuolueen puheenjohtajan Antti Pesosen haastattelu 4.7.2012 ylen sivuilta. Antti Pesosen haastattelu on valaiseva ja miellyttävä kuunnella ja hän perustelee kantansa hyvin.

**Henri Autero
Vaasa**

henri.autero@yahoo.com
toimituksen otsikointi

Ruumiillisen ja henkisen työn liitto, Terveysrintama 40 vuotta

Terveysrintaman vaiheista yleisesti

Kehitys on ollut samansuuntaista monen muun aikanaan perustetun demokraattisen järjestön kanssa. Alkuaikojen toimintainnostus ei ole riittänyt loputtomiin, vaikka esimerkiksi Terveysrintaman ideoita ja linjauksia sekä tuota innostusta käyttövoimaksi tarvittaisiin tänä päivänä ehkä enemmän kuin koskaan aikaisemmin. Maamme terveys- ja sosiaalipoliittisissa oloissa sekä työ- ja elinympäristöä koskevissa ongelmissa riittäisi työsarkaa useammallekin Terveysrintaman kaltaiselle organisaatiolle. Monet entiset aktiivit ovat ikääntymisen myötä myös poistuneet rivistä, kuka minnekin. Nuorempien yhteiskunnallinen mielenkiinto ja poliittinen toimintatarmo ovat suuntautuneet toisen tyyppisiin asioihin ja toimintamuotoihin. Näin ollen heitä ei enää esimerkiksi 2000-luvulla ole hakeutunut Terveysrintaman yhteyteen. 60- ja 70-lukulaisten radikaalien ja vasemmistoaktivistien osalta monilla on mennyt myös usko ja luottamus työväenliikkeeseen ja periaatteelliseen vasemmistolaiseen järjestötoimintaan. On haettu helpompia ratkaisuja ja sitä myöten usein ajauduttu vallitsevien olojen hiljaiseen hyväksymiseen.

Terveysrintaman kokemuksesta voi olla vielä käyttöä

Vaikka Terveysrintama itse ei enää nousisikaan elinvoimaisena barrikadeille, voi sen monipuolisesta taistelukokemuksesta olla vielä hyötyä monessa muussa yhteydessä. Valtamedian levittämä porvarillinen hegemonia on saanut sijaa kaikkialla, mutta sen takaisin lyömiseen on edelleen mahdollisuuk-

Monet Kansan äänen lukijat muistavat vielä Terveysrintaman tai ovat kuuluneet siihen joskus joko henkilöjäsenenä tai esimerkiksi ammattiosastonsa kautta. Terveysrintama on kyllä edelleenkin olemassa, mutta selvästi pienimuotoisempaan ja vaatimattomampaan kuin aikaisempina vuosikymmeninä.

Terveysrintaman ja tanskalaisen veljesjärjestön yhteinen työsuojeluportaita Moskovaan vuonna 1980. Osanottajia ammattiliiton portaita.

sia. Tämä on nähty ennenkin. Allekirjoittaneen tarkoituksena on, jos lukijat näin tarpeelliseksi näkevät, julkaista lehden myöhemmissä numeroissa joitain vaiheita ja tapausesimerkkejä Terveysrintaman monipuolisesta toiminnasta. Terveysrintamassa on päätetty ryhtyä valmistamaan järjestön 40-vuotishistoriikka, joten siinä yhteydessä voidaan löytää tarpeellisia dokumentteja erilaisten vaiheiden ja esimerkkien julkistamiseksi myös muualla kuin itse historiikissa.

Terveysrintaman perustaminen ja toiminta-ajatuksen kehittyminen

Terveysrintama perustettiin alusta-

veysrintama, mutta se muutettiin ajan mittaan pelkäsi Terveysrintamaksi vastamaan paremmin järjestön vakiintunutta luonnetta.

Terveysrintaman alkudeonista jo ennen sen perustamista vastasivat lähinnä eräät vasemmistolaiset terveydenhuollon, työsuojelun ja sosiaaliturva-alan toimihenkilöt ja asiantuntijat. Hyvin nopeasti alkuvuosiin mukaan liittyi kuitenkin myös monia eri alojen työpaikkojen aktiiveja, luottamusmiehiä, työsuojeluvallantutettuja ja -asiamiehiä. Erittäin työsuojelun, työterveyshuollon ja työvoimapolitiikan asiat alkoivat yhdistää työpaikka-aktiiveja ja luokseiston edustajia toisiinsa. Syntyneessä "ruumiillisen ja henkisen työn liitossa" hyödynnettiin puolin ja toisin teoreettista ja käytännöllistä asiantuntemusta yhteisten päämäärien hyväksi.

Terveysrintaman järjestöjäseniksi liittyi lukuisa määrä eri alojen ammattiosastoja ympäri maata.

Toimintatavoista

Päätoimialat olivat vuosikymmeniä lähinnä terveydenhuolto, sosiaaliturva ja työsuojelu erilaisine alakysymyksineen. Toimintamuodot olivat kampanjoita, konferensseja, seminaareja, työsuojelukouluja, julkaisujen laatimista, Terveysrintamalehden toimittamista, kansainvälistä yhteistyötä, opintomatkoja jne.

Yhteistyötä tehtiin monien muiden järjestöjen kanssa aina kulloisestakin kysymyksestä riippuen. Terveysrintamalla oli ajoittain pit-

källe toistakymmentä epävirallista paikallisyhdistystä ympäri maan. Nämä osallistuivat aktiivisesti mm. kunnallisten terveys- ja sosiaaliohjelmien puolesta käytyihin kamppailuihin.

Joitain lukuja ja tunnuksia

Terveysrintaman historian suurin joukkotilaisuus järjestettiin Työterveyskonferenssin nimellä Helsingin Kulttuuritalolla 26-27.10.1974. Tilaisuuteen osallistui pitkälle toista tuhatta osanottajaa sekä ulkomaisia vieraita. Konferenssin avauspuheenvuorossaan Terveysrintaman silloinen puheenjohtaja Martti Kuokkanen totesi mm.:

"Työsuojeluvallantutetut, luottamusmiehet ja työpaikka-aktiivit ovat omaksuneet Terveysrintaman yhä laajemmin omakseen. Työläisjoukkojen panosta Terveysrintamassa lisää 70 järjestöjäsenämme, valtaosaltaan ammattiosastoja. Järjestön oman jäsenmäärän noustessa yli 1500:n, järjestöjäsenten piirissä on noin 50000 työläistä. Vaikka maassamme on viime vuosina perustettu useita terveyspoliittisia järjestöjä, yksikään niistä ei vedä vertaa Terveysrintamalle, ei jäsenmäärältään, ei aktiivisuudeltaan eikä myöskään toimintasektorin laajuudelta. Terveysrintama on vahvistunut, vaikka oikeistovoimat maassamme ovat ankarasti hyökänneet sen kimppuun. Hyökkäykset ja hajoitusyritykset ovat vetäneet vesiperän."

"Lujittukoon Terveysrintama sekä työtätekevien ja sivistyneistön liitto terveys- ja sosiaalialalla!"

**Jaakko Ahvola
Helsinki**

Kunnissa turvattava laadukkaat lähipalvelut

Jo iankaikkisen vanhan tiedon mukaan kapitalistisen yhteiskunnan luonteeseen kuuluu pääomien omistajien toiseen ihmiseen, suureen enemmistöön, kohdistuva riisto. Siihen saumattomasti liittyvät häikäilemättömät suunnitelmalliset valheet, tilastot. Kapitalistien talouden vääristely on kehitetty suorastaan taiteeksi, joka on kritiikittä hyväksytty maailman tapa.

Taulukko 1

Helsingin kaupunki, konserni

Tilinpäätösten tuloslaskelmat 31.12.

1 Virallinen miljoonaa euroa	2007-2011	
	Yhteensä	%
Vero- ja toimintatuotot	25 504,8	100,0
Toimintakulut	-22 289,9	-87,4
Vuosikate	3 214,9	12,6
Poistot ja poistoero	-2 268,5	-8,9
Satunaiset tuotot ja kulut	516,2	2,0
Tilikauden tulos	1 462,6	5,7
Varausten ja rahastojen muutos	-170,0	-0,7
Ylijäämä	1 292,6	5,1

2 Todellinen miljoonaa euroa	2007-2011	
	Yhteensä	%
Vero- ja toimintatuotot	25 504,8	94,4
Satunaiset tuotot ja kulut	516,2	1,9
Käyttöomaisuuden myyntivoitto	988,0	3,7
Tulot yhteensä	27 009,0	100,0
Toimintakulut ¹	-22 289,9	-82,5
Tilikauden tulos	4 719,1	17,5
Investoinnit	-5 363,6	-19,9
Alijäämä	-644,5	-2,4

Lähteet: Helsingin tulos- ja rahoituslaskelmat

Taulukko 2

Vantaan kaupunki, konserni

Tuloslaskelmat 31.12

1 Virallinen miljoonaa euroa	2007-2011	
	Yhteensä	%
Vero- ja toimintatulot	7 969,8	91,1
Toimintakulut	-7 255,0	-91,0
Vuosikate	714,8	9,0
Poistot ja poistoero	-602,4	-7,6
Satunaiset tuotot ja kulut	163,7	2,1
Tilikauden tulos	276,1	3,5
Varausten ja rahastojen muutos	-73,7	-0,9
Ylijäämä	202,4	2,5

2 Todellinen miljoonaa euroa	2007-2011	
	Yhteensä	%
Vero- ja toimintatulot	7 969,8	92,0
Satunaiset tuotot ja kulut	163,7	1,9
Käyttöomaisuuden myyntivoitto	532,6	6,1
Tulot yhteensä	8 666,1	100,0
Toimintakulut	-7 255,0	-83,7
Tilikauden tulos	1 411,1	16,3
Investoinnit	-1 449,6	-16,7
Alijäämä	-38,5	-0,4

Lähteet: Vantaan tulos- ja rahoituslaskelmat

Esko Ahon hallituksen aikana laki kuntien kirjanpidosta merkittiin kuntien ja yritysten kirjanpitojen yhdenmukaistamiseksi. Muutosta perusteltiin sillä, että niin yritysten ja kuntien tuotannoista saadaan vertailukelpoisia. Muutoksen ideologit eivät ilmeisesti huomanneet kuntien toiminnan erikoisuutta eli sitä, että kuntien investoinnit tehdään vuosituloilla, mutta yritykset tekevät ne pääsääntöisesti velkarahalla. Tämä ero on oleellinen.

Yrityksissä investoinnit jäävät kirjanpitoon velan vastineeksi,

vakuudeksi. Että yritykset voisivat maksaa velkansa, ne saavat tehdä vähintään investointinsa kulumista vastaavat poistot. Poistot ovat yritysten kuluja, jotka pienentävät verotettavaa tuloa, voittoa. Jos yritys maksaa investointinsa kokonaan vuosituloilla, ne ovat kuluja ja pienentävät yrityksen voittoja ja veroja. Näin investointi jää kokonaan poistettuna omaisuutena taseen ulkopuolisiin eriin, joista ei enää saa tehdä poistoja.

Kuntien vanhan kirjanpitolain mukaan vuoden tuloilla

maksetut investoinnit olivat kokonaan poistettuja ja kirjattiin taseen ulkopuolisiin eriin. Näin kunnille ei jäänyt poistettavaa omaisuutta, kun kaikki oli jo maksettu. Kun kunnilla ei ollut poistoja, niiden tuotantokustannukset olivat yrityksiin verraten ylivoimaisesti edullisemmat. Yrityksistä ei ollut kunnille kilpailijoiksi.

Siksi Esko Ahon hallitus antoi valtion kirjanpitolautakunnalle mahdolloman tehtävän - piti helpottaa yritysten kilpailuasemaa. Niinpä vastoin parempaa tietoaan lautakunta antoi kunnille ohjeet, että kaikki kuntien kiinteä omaisuus on kirjattava taseisiin ja niistä on tehtävä poistoja. Tähän operaatioon kului myös valtionosuusien korvamerkintöjen lopettaminen ja supistaminen, joka jatkuu ja jatkuu.

Kunnat tekivät työtä käskettyä. Ainakin innokkaimmat panivat vielä paremmaksi. Hintaa, joka kinteistöistä oli maksettu, nostettiin reippaasti. Esimerkiksi Helsingin kaupunki teki yhdentoista miljardin markan arvonkorotuksen. Sen jälkeen poistoja on laskettu aina uudelleen arvioidun uushankintahinnan mukaan. Vuoden 2005 jälkeen Helsingissä poistojen määrä jo poistetusta (!) omaisuudesta on kasvanut 255,7 miljoonaa euroa, 86,0 prosenttia. Tuona aikana tulot kasvoivat 61,7, menot 56,7, mutta investoinnit peräti 157,7 prosenttia. Vuosina 2008-2011 kurjan talouden Vantaalla poistot kasvoivat neljässä vuodessa 70,3 miljardia euroa, 115,4 prosenttia, siis suurituloista Helsinkiä nopeammin.

Poistomenettely ja siitä seuraavat puheet ja sisäiset vuokrat ovat ällistyttäviä. Näillä jättimäisten valheiden perusteella propagandassa jatkuvasti toistetaan, että kalliiden ja kallistuvien seinien vuoksi toimintoja on pakko yhdistää. Sillä ei ole väliä, että kaupunkilaisten matkat palveluihin pitenevät ja mahdolliset lähipalvelut jäävät yksityisten yritysten

bisnekseksi. Tästä on kysymys myös kuntaudistuksessa!

Näiden kirjanpitorikosten vuoksi valtuutettuja johdetaan harhaan. Esimerkiksi Helsingissä valtavasti kasvaneista poistoista huolimatta tuloslaskelmat osoittavat, että kaudella 2007 - 2011 kaupungilla jäi toimintatulojen ja -menojen jälkeen vuosikatteenä jäi 3 214,9 miljoonaa. Siitä vähennetään poistoja 2 268,5 ja lisätään satunnaisia tuloja 516,2 miljoonaa ja lopuksi vähennetään rahastoihin siirtoja 170,0 joten tuloslaskelma osoittaa ylijäämää komeat 1 292,6 miljoonaa euroa, joka on 5,1 prosenttia vero- ja toimintatuloista. Hyvältä näyttää!

Totuus on kuitenkin toinen, sillä kirjanpitolain mukaan kaikkien vero-, toiminta- ja satunnaisten tulojen sekä tuloslaskelmiin kirjaamattomien myyntivoittojen jälkeen tulot ovat 27 009,0, josta toimintamenojen 22 289,9 jälkeen tulos oli ylijäämäinen 4 719,1 miljoonaa euroa, joka on tuloista 17,5 prosenttia. Kun siitä käytettiin investointeihin 5 363,6 miljoonaa euroa, 19,9 prosenttia tuloista, niin tulos olikin alijäämäinen 644,5 miljoonaa euroa, 2,4 prosenttia. Taulukko 1.

Viimeaikoina on paljon puhuttu Vantaa tavattomista talousvaikeuksista. Kuitenkin tuloslaskelmat vuosilta 2007 - 2011 osoittavat, että vero- ja toimintatulojen 7 969,8 ja toimintamenojen 7 255,0 jälkeen vuosikatteenä jäi 714,8 miljoonaa, josta vähennetään poistoja 602,4 miljoonaa johon lisätään satunnaisia tuloja 163,7 miljoonaa ja vähennetään siirrot rahastoihin 73,7 miljoonaa euroa. Näin tuloslaskelma osoittaa ylijäämää komeat 202,4 miljoonaa euroa, joka on 2,5 prosenttia vero- ja toimintatuloista. Se on tuntuva, vaikka onkin puolta pienempi kuin Helsingissä.

Todellisuudessa viiden vuoden tulos oli kaikkien vero-, toiminta- ja satunnaisten tulojen sekä unohdetujen myyntivoittojen, toimintatulojen 8 666,1 miljoonaa ja toimintamenojen 7255,0 miljoonan jälkeen

oli ylijäämää 1411,1 miljoonaa euroa 16,3 prosenttia tuloista. Kun siitä tehtiin investointeja 1449,6 miljoonaa euroa, 16,7 prosenttia, tuloksena oli alijäämää 38,5 miljoonaa euroa, 0,4 prosenttia. Taulukko 2.

Näissä yleisen käsityksen mukaan ääripään esimerkeissä ja niiden välissäkin ongelmat ovat samat. Tulojen ja toimintamenojen jälkeen kuntien vuositulos on aina ylijäämäinen, mutta vääräntösten ja henkisen laiskuuden vuoksi valtuutetut eivät sitä tiedä, eikä omien etujensa vuoksi enemmistö edes välitä. Joka tapauksessa investointeihin voidaan käyttää vain oikea ylijäämä. Sitä suuremmista investoinneista syntyy velkaa.

Kuntien on tuotettava laadukasta lähipalvelua. Kun rahasta on tiukkaa, pitää leikata investoinneista. Jos investoinneista leikkaaminen rapauttaa maan, vastuu on valtion, joka kaikkivoivana on jatkuvasti lisännyt kuntien vastuita ja supistanut valtion osuuksia sekä alentanut suurten tulojen verot puoleen!

Kunnallistaloudessa kuten yleensäkin kysymys on poliittisesta valinnasta, siitä mikä on ensisijaisista. Nykyisin sosialidemokraateista ja vasemmistolittolaisista huolimatta valtuustoilla näyttää olevan tietoisesti tai tietämättömyyttään ensisijaisena toimintamenojen supistaminen ja toimintojen yksityistäminen investointien hyväksi. Kuntataloudessa lasten ja vanhusten hoidon, sekä sosiaaliturvan ja -palvelujen, koulujen, terveyden- ja sairaanhoidon on oltava aina ensisijaisina.

Mitä pienemmät ovat palvelujen kulut sitä suuremmat investoinnit, joiden kullissien taakse piilotetaan paheneva köyhyys, kurjuuden lisääntyminen.

Talouden vääristely on kehitetty myös kunnissa sellaiseksi taiteeksi, että siitä on tullut yleisesti ja kritiikittä hyväksytty maan tapa. Sen oikaiseminen vaatii poliittista tahtoa.

Kai Kontturi

Kuntavaalien Lähtölaukaus TV:ssä täydellinen farssi

Televisio aloitti vaaliohjelmansa TV1:ssä torstaina 20.9. Ohjelma oli otsikoitu eduskuntapuolueiden ja eduskunnan ulkopuolisten puolueiden väliseksi väittelyksi. Ohjelmaan osallistui yhteensä 16 puolueen puheenjohtajat - kahdeksan eduskuntapuolueen puheenjohtajaa ja kahdeksan eduskunnan ulkopuolisten puolueiden puheenjohtajaa. STP:stä keskusteluun osallistui Juhani Tanski.

Mitään väittelyä ei nähty. Ohjelman juontajat Katri Makkonen ja Jan Andersson olivat ohjeistuksensa omaksuneet. He eivät antaneet juuri mitään mahdollisuuksia eduskunnan ulkopuolisten puolueiden puheenjohtajille, joiden tehtävänä oli olla lähinnä kullissina ohjelmassa. Mm. Tanski sai tässä kaksituntisessa ohjelmassa vain kaksi reilun minuutin puheenvuoroa. Ne kyllä olivat asiaa, ensimmäisessä hän puhui verotuksen progressiivisuuden häviämisestä ja toisessa nykyisen talouspolitiikan, uusliberalismin, tuhoisasta vaikutuksesta, joka näkyy myös nuorison syrjäytymisenä. Muutama pienpuolueiden puheenjohtajista saivat muutamia "ylimääräisiä" puheenvuoroja kuten Yrjö Hakanen SKP:sta, joka yhden keran onnistui jopa varastamaan puheenvuoron. Myös Antti Pesonen IPU:sta ja Terttu Savola Köyhien asiassa - puolueesta saivat joku-

sen puheenvuoron. Muuten pienpuolueet vaiennettiin lähes täysin.

Tuntui koomiselta, kun eduskuntapuolueet hehkuttivat paneelissa demokratian puolesta luvaten jopa kansanäänestysten järjestämistä kunnissa. Rujo totuus näistä puheista tuli esiin itse tilaisuuden kuluissa, josta oli demokratia kaukana. Eipä kannattaisi Suomen tiedotusvälineiden hehkuttaa demokratian puuttumisesta esim. Valko-Venäjällä, kun tällaista poliittista syrjintää löytyy omastakin maasta - ja aivan silmien edestä. Tämä on myös rääkeästi ristiiriidassa poliittista korruptiota eri maissa tutkivan Grecon suosituksiin nähden. Euroopan neuvoston alaisuudessa toimiva Greco on käynyt tutkimaan myös Suomen poliittisessa järjestelmässä ilmenevää syrjintää ja korruptiota.

Suomessa eduskuntapuolueet muodostavat poliittisen kartellin, jossa he turvaavat itselleen

valtaosan rahoituksesta puoluetukien muodossa ja tiedotusvälineet he omivat itselleen, kuten tässäkin TV-tentissä nähtiin. Tämän kartellin tarkoituksena on estää eduskunnan ulkopuolisten puolueiden ja niiden edustamien poliittisten vaihtoehtojen pääsy eduskuntaan. Ylen uutis- ja ajankohtaistoiminnasta vastaava johtaja Atte Jääskeläinen tokaisi ennen vaalikeskustelua Ison Pajan lämpöissä Jyrki Kataiselle ja muille hieman ironisesti, että "tässä demokratiaa Etyjin malliin; kaikki puolueet samassa keskustelussa". Bilderberg-kokoukseen vuonna 2007 osallistunut Jääskeläinen tuli paljastaneeksi Ylen todellisen asenteen Etyjin tasapuolisuusvaatimukseen ja pienpuolueiden rooliin politiikassa.

Eipä käy kateeksi ohjelman toimittajiakaan, jotka eivät voi olla huomaamatta toimivansa ison rahan ja valtapuolueiden käskyläisinä. Siinä on toimittajien ammatitilpeys ja osaaminen kovalla koetuksella eivätkä TV1:n toimittajat selvinneet tästä koetuksesta. No, he varmasti haluavat edetä uralaan kumartelemalla valtapuolueita ja suurta rahaa.

Reijo Katajaranta

Suomen työväenpuolue kunnallisvaaleissa 2012

ESPOO

582

Johan Bäckman
Dosentti

ESPOO

583

Tommi Lievemaa
Musiikin opettaja

ESPOO

584

Reijo Rytönen
Tietoliikenneasentaja

HELSINKI

290

Abouraya Elsayed
Yrittäjä

HELSINKI

291

Esko Auervuolle
Betoniraidoittaja

HELSINKI

292

Juho Haavisto
Kuvankäsittelijä

HELSINKI

293

Paavo Heikkinen
Vanhempi ammatti-
mies

HELSINKI

294

Teemu Heinämäki
Elektroniikka-
asentaja

HELSINKI

295

Reijo Katajaranta
Toimittaja

HELSINKI

296

Timo Koivistoinen
Sijoitusasiantuntija

HELSINKI

297

Rosa-Maria Kyrönlahti-
Keskivaara (sit.)
Taitelija

HELSINKI

298

Tapio Mäenpää
Sosiaalikasvattaja

HELSINKI

299

Heikki Männikkö
Työtekniikko

HELSINKI

300

Tarja Männikkö
Eläkekäsittelijä

HELSINKI

301

Matti Laitinen
Kirjailija

HELSINKI

302

Matti Orava
Ravintolatyöntekijä

HELSINKI

303

Liisa Paakkolanvaara
Dipl.kosmetologi

HELSINKI

304

Janne Rahikainen
Rakennusmies

HELSINKI

305

Ville Rahikainen
Leipomotyöläinen

HELSINKI

306

Jani Saksa
IT-asiantuntija

HELSINKI

307

Pentti Seppänen
Rakennusmies

HELSINKI

308

Pekka Tiainen
Valtiotieteen tohtori

HELSINKI

309

Britt-Marie Valo
Rahoitustoimihenkilö

HELSINKI

310

Juhani Valo
Pankkitoimihenkilö

KERAVA

81

Abdullah Tammi
Palopäällikkö

KUOPIO

278

Juhani Tanski
ATK-suunnittelija

LAPUA

21

Jaakko Muilu
Insinööri

PORVOO

175

Kalevi Wahrman
Teleasentaja

TAMPERE

412

Risto Koivula
Diplomi-insinööri

TAMPERE

413

Heidi Tuominen
Kotiäiti

TURKU

611

Anne Luukkonen
Merkonomi

TURKU

612

Esko Luukkonen
Virastomestari

TURKU

613

Olavi Tirronen
Suunnittelija

TURKU

614

Markus Uutela
Grillimyyjä

TURKU

615

Jarmo Vikman
Toimitusjohtaja

TUUSULA

3

Esko Koivisto
Muurari

VAASA

138

Henri Autero
Opiskelija

VAASA

139

Wäinö Pietikäinen
Toiminnanjohtaja

VANTAA

260

Nevalainen Jouko
Koneenhoitaja

Hyvät kuntavaaliehdokkaat ja kansan äänen tukijat

Teemme tärkeää työtä poliittisen vaihtoehdon rakentamiseksi nykyämenolle. Vaikka vaalibudjettimme on pieni, tarvitsemme rahaa perusasioiden hoitamiseen kunnallisvaaleissa. Pyydämmekin ystäviltämme ja tukijoiltamme taloudellista tukea. Laittakaa tukisuoritukset STP:n Sampo pankin tilille FI4780001770626472 sekä viestiin nimenne ja merkintä "Vaalitukea".

Kiittäen Suomen Työväenpuolue STP:n hallitus

Suomen Työväenpuolue työkansan puolesta

Kuntapalveluja ei tule yksityistää

Kansalaiset ovat aiemmin pääosin olleet tyytyväisiä kuntien tuottamiin peruspalveluihin. Näitä toimintoja on kuitenkin heikentänyt niiden yksityistäminen tai palveluiden ulkoistaminen yksityisille. Julkisten palveluiden yksityistäminen on pahimmillaan raakaa kuntalaisten rahastamista. Kunnan palveluiden yksityistäminen ja niillä rahoittaminen johtaa ihmisten eriarvoistamiseen. Se tuo mukanaan heikoimmassa asemassa olevien, ennen kaikkea köyhien, työttömien, eläkeläisten, sulkeamisen ulos ihmisoikeuksiin kuuluvista perusoikeuksista.

Tavallisen ihmisen turvallisuus on uhattuna myös siksi, että ei ole olemassa paikkaa, jossa voi säilyttää turvallisesti ja riskittömästi pienet eläke- ja palkkatulot sekä säästöt. Siksi tätä varten tulee perustaa yhteiskunnan omistama Kansan Pankki.

Kuntien lahtaus pysäytettävä

Hallituksen esitys kuntauudistukseksi on hylättävä. Kuntien mielivaltaisille yhdistelmissä ja suurkuntien luomisella ei ole taloudellisia perusteita. Tilastotietojen mukaan 170 pienimmän kunnan osuus kuntien kokonaismenoista on ainoastaan 3 %. Näiden pienten kuntien yhdistämisellä ei siten ole mitään merkitystä, jos oikeasti haettaisiin säästöjä.

Päämääräksi täystyöllisyys

Hyvinvointi luodaan työllä. Siksi korkea työllisyys ja alhainen työttömyys ovat keskeinen perusta hyvinvoinnille. Kunnallisten sosiaali- ja terveyspalveluiden turvaaminen on keskeinen osa korkeaa työllisyyttä samalla kun korkea työllisyys koko yhteiskunnassa turvaa rahoituspohjan kunnallisille palveluille kuten myös muulle sosiaaliturvalle.

Työolosuhteet ja palkkaus kuntoon kunnallisilla työpaikoilla

Työmäärät on mitoitettava asianmukaisiksi. Asiakaspalvelutehtäviin on varattava riittävät resurssit. Tar-

peeton kiire lisää stressiä ja voi johtaa työpaikoilla mm. häirintään ja epäterveeseen kilpailuun. Työn laatu kärsii tästä väistämättä.

Kuntien usein naisvaltaisten alojen alhainen palkkataso on eräs syy näitä aloja riivaavaan työvoimapulaan. Palkkausta on kohennettava työn vaatavuutta ja raskautta vastaavalle tasolle.

Terveystuolto, vanhuksien ja vammaiset

Terveystuolto tulee järjestää julkisena palveluna, jolloin demokraattinen valvonta takaa sen laadun. Terveysasemat ja päivystyspalvelut on järjestettävä kunnallisena lähipalveluna. Viime aikoina vanhusten hoidossa esiintyneet ongelmat ovat nousseet räikeinä esiin. Tässäkin rahan ja hoitajien puute on kes-

keinen tekijä. Meidän on kunnioitettava vanhuksiamme ja annettava heille ihmisarvoinen elämä niin kauan kuin heillä elämää on jäljellä.

Myös vammaisten asemaa on parannettava. Nykypolitiikan tuloksena synnytetty yhteiskunnallinen ilmapiiri on kovettanut joidenkin ihmisten asenteita vammaisiin. Yhteiskunnan oikeudenmukaisuus mitataan sillä, kuinka se suhtautuu heikoimpiinsa.

Asumiskustannukset alas

Asumiskustannuksia ovat vuosien mittaan nostaneet rakennusliikkeiden ja kiinteistönvälittäjien voitot, asumisen verottamisen lisääminen ja lainanhoitokustannukset. Sotien jälkeisestä aravalainajärjestelmästä on luovuttu ja tilalle ovat tulleet lähes yksinomaan pankkilainat.

Pankit kohtelivat työttömiksi konkurssiin joutuneita asiakkaitaan 1990-luvun laman aikana törkeän kovakouraisesti myymällä asunnot alhaisiin hintoihin ja velat jäivät.

Asumisen verotusta on lisätty nostamalla kiinteistöveroja, ulottamalla 23 %:n arvonlisävero asumiskustannuksiin (lämpö, sähkö, vesi, huoltopalvelu), rajaamalla asuntolainojen korkojen verovähennysoikeutta ja nostamalla energian valmisteveroja. Asumiseen kohdistuvia veroja tavallisessa perusasumisessa tulee vähentää.

Maankäyttö ja asuminen

Kaupunkirakennetta on suunniteltava siten, että liikenne julkisilla kuluvälineillä tulee mahdollisimman helpoksi. Samoin työpaikkojen ja asuntojen tulee olla riittävän lähellä toisiaan.

Kuntien määrän pienentyessä alueellinen itsehallinto supistuu. Yhä pienempi joukko ihmisiä Suomen kunnanvaltuustoissa päättää kuntansa maan- ja luonnonvarojen käytöstä.

Maankäytön suunnittelussa on ensisijaisesti huomioitava ympäristökysymykset ja alueiden viihtyisyys. Kuntalaiset tarvitsevat virkistysalueita, puistoja ja rantoja sekä erilaisia harrastusmahdollisuuksia.

Energia, ympäristö ja jätehuolto

Uusiutuvien energialähteiden käytön lisääminen on keskeinen keino fossiilisista polttoaineista aiheutuvien haittojen vähentämiseksi. Bioenergian käytön lisääminen piristää myös aluetaloutta, mikäli tarvittava biomassa voidaan hankkia lähialueilta.

Ilman voitontavoittelua tuotetun kohtuuhintaisen energian tulee olla tasapuolisesti saatavissa ympäri maata. Energiayhtiöiden tulisi olla joko kunnallisessa tai valtion omistuksessa.

Jätteen määrän vähentäminen on jätehuollon keskeinen päämäärä. Lähtökohdaksi tulee olla, että teollisuus itse pyrkii tuottamaan jo tuotantoketjun alkupäässä mahdollisimman vähän luonnossa hajoamatonta pakkaus- ym. ympäristöjätettä. Jätehuoltoa ei saa alistaa yksityisen liiketoiminnan voitontavoittelulle. Kierrätyksellä säästetään ra-

jallisia raaka-aineita ja vähennetään luonnon jätekuormitusta.

On pidettävä huolta aluepolitiikasta ja koko maan tasa-arvoisesta kohtelusta

Väen pakkautuminen Helsingin seudulle ja muutaman muun kaupunkien ympäristöön merkitsee vain sitä, että nykypolitiikassa aluepolitiikka on täysin epäonnistunut. Se merkitsee sitä, että vastaavasti Suomi maaseuduilla autioituu.

Suomi on pinta-alaltaan laaja maa. Lainsäädännöllisesti on turvattava ja mahdollistettava, että koko maan alueella on kaikissa kunnissa mahdollisuus asua kunnan sijainnista riippumatta. Esimerkiksi sähkön hinnan tulee olla sama asuinpaikasta riippumatta. Tätä varten energiayhtiöt tulee ottaa yhteiskunnan kontrolliin ja sähkön hinta ja -siirtohintaa tulee koordinoitua siten, että asuinpaikasta riippumatta se on sama kaikille yksityisille kuntalaisille.

Laajakaista on kansalaisen perusoikeus

Yhteiskunnan monet palvelut ja toiminnot on siirretty kokonaan verkkoon. Selviytyäkseen yhteiskunnassa kansalainen tarvitsee enenevässä määrin tietokonetta ja verkkoyhteyttä. Maksuton laajakaistayhteys kuuluu ihmisen perusoikeuksiin. Tietoliikenneyhteys jokaisen kansalaisen oikeutena tulee varmistaa luomalla sitä varten yhteiskunnan omistama tietoliikenneverkko.

Vallan keskittämisestä ja väärinkäytöstä kansalaisvaikuttamiseen

Kuntalaiset joutuvat kohtaamaan kunnan tekemät päätökset ilman mahdollisuuksia vaikuttaa niihin suoraan. Lähidemokratiaa ja alhaalta ylöspäin suuntautuvan vaikuttamisen muotoja tulee aktiivisesti kehittää. Pienten kuntien lakkaaminen on vastoin lähidemokratian vahvistamista. On päinvastoin edettävä kuntien yhteistyötä kehittämällä ja rakentaen uudenlaista lähidemokratiaa.

Suomen Työväenpuolue Syyseminaari 9.9.-12

Kunnallinen kotiapu takaisin

Suomessa on tällä hetkellä noin 400 000 köyhää, jos köyhiksi lasketaan esimerkiksi ne, jotka saavat toimeentulotukea; totuudenmukaisempi köyhien määrä on kuitenkin mitä todennäköisemmin lähempänä 900 000 ihmistä. Yhteiskunnassamme eriarvoisuus on lisääntynyt ja ihmisten ja perheiden hätä ja ahdinko on valitettavasti vain lisääntymään päin.

Useassa kunnassa on vähin äänin lopetettu jo noin vuodesta 1991 lähtien perheiden mahdollisuus saada tilapäistä kunnallista apua kotiin, jos vaikka esimerkiksi yksinhuoltajaperheen vanhempi sairastuisi tilapäisesti tai jos esimerkiksi maahanmuuttajaperheen äiti tarvitsisi muutaman tunnin vapaata päästäkseen opiskelemaan suomen kieltä.

Tilapäisen kotiaavun tarvitsija voi yhtä hyvin olla myös mies. Lisäksi esimerkiksi pienten lasten työssäkäyvät vanhemmat voivat tarvita apua arjen pyörittämisessä, sillä kaikilla ei voida olettaa olevan ystäviä ja sukulaisia avuntarjoajina.

Joissakin kunnissa voi mahdollisesti saada kunnallista kotiapua, johon ovat lain mukaan oi-

keutettuja vain pääsääntöisesti 75-vuotta täyttäneet tai Kelan erityishoitotukea saavat.

Kunnallista kotihoitoa kutsutaan nykyisin usein myös kotihoidoksi. Kotiin saatava kunnallinen kotihoito tarkoittaa hoitoa ja arkielämän toimintojen avustamista sekä terveyden- ja sairaanhoitoa kotona.

Kotihoidon palveluita ovat: kotipalvelut, joilla tarkoitetaan apua arkiaskareissa ja henkilökohtaisissa toiminnoissa. Sitä tulevat kotiin tekemään kodinhoitajat, kotiaavustajat ja lähihoitajat sekä kotisairaanhoido, jolloin lääkärin lähettyellä on määrätty kotona tapahtuva kuntoutus ja sairaanhoito. Työ on sairaanhoitajien tehtävä.

Lisäksi ovat tukipalvelut kuten

Terveys- ja vanhuspalvelujen osalta yksityistäminen uhkaa romahduttaa palvelut. Torien liike muistutti asiasta "rollaattorimarssilla 16.5.-12

esimerkiksi ateria-, siivous-, kauppa-, turvapalvelu- ja kuljetusapu. Työntekijöinä usein kunnan tai yksityisten palveluyritysten työntekijät.

Kotipalvelu ja kotisairaanhoido ovat lakeihin (sosiaalihuoltolaki ja kansanterveyslaki) perustuvia palveluita. Ne eivät kuitenkaan ole ns. subjektiivisia oikeuksia - vaikka nii-

den tulisi ehdottomasti perustuslakiinkin pohjautuen sitä olla! Kotipalvelu ja kotisairaanhoido ovatkin siis kunnan tarveharkintaisia palveluita, joiden tarpeen arvioi kotihoito tekemässään kirjallisessa selvityksessä. Usein arvion voi tehdä myös terveyskeskus.

Kotihoidon saamisen perus-

teet vaihtelevat kunnittain. Peruslähdekohtana on lain mukaan se, että kotihoitoa saavat ikääntymisen, sairauden tai vammaan tms. alentuneen toimintakyvyn vuoksi ihmiset, jotka tarvitsevat apua päivittäisissä toiminnoissa. Kotipalvelun pitää lain mukaan olla myös toistuvaa, jos arvioitu käyntitarve olisi harvemmin kuin kerran viikossa, kunnat yleensä ohjaavat käyttämään yksityisiä palveluyrityksiä tai turvautumaan omaisten apuun. Kotisairaanhoidon tarpeesta puolestaan päättää kotisairaanhoidosta vastaava lääkäri terveyskeskuksessa.

Jokaiselle kansalaiselle on taattava riittävät sosiaali- ja terveyspalvelut - erityisesti myös kaikkein heikoimmassa asemassa olevia ihmisiä - kuten vanhuksia, vammaisia ja apua tarvitsevia lapsiperheitä - on autettava, jotta kaikilla yhteiskunnassamme olisi mahdollisuus elää ihmisarvoista elämää.

Minna Helin

Touhulan tarinoita

Helsingiläinen kyläpolitiikko Harry Bogomoloff, jonka lempimet ovat Bogo ja Molo, haluaa siirtää Lapin yliopistosta valmistuneet lumitöihin. Hän halunnee vauhdittaa urakehitystään kykypuolue kokouksen luottamustehtävissä. Jos esimerkiksi eduskunnan liikenne- ja viestintävaliokunnan puheenjohtaja sekä maa- ja metsätalousvaliokunnan jäsen Arto Satonen (kok), edustaja Heikki Autto (kok), viime kauden edustaja Johanna Ojala-Niemelä (kok), keskustan meppi Hannu Takkula ym. siirretään luoviin töihin, Molo voisi saada uusia haasteita.

Olen parina viime talvena Helsingissä käydessäni havainnut, että kaduilla on valtavat lumikasat. Olen arvellut, että kaupunginjohtaja Jussi Pajunen haluaa tehdä asiat toisin kuin naapurimaamme entinen johtaja V.I. Lenin, joka halusi takoa miekat auroiksi. Olen arvellut, että josain kaupungin varikolla täytyy olla valtavasti miekkoja.

Bogon ehdotus voisi tuoda helpotusta Helsingin talviseen kaaokseen. Liikennevaliokunnan puheenjohtaja Satonen olisi pätevä ja koulutettu arvioimaan, mihin lumikasat pitää sijoittaa, jotta liikenne ja autojen pysäköinti olisi mahdollista.

Ongelmana on, että jos tuhannet Lapin yliopiston maisterit, lisensiaatit ja tohtorit pääkaupunkiseudun ulkopuolelta siirretään Helsinkiin lumitöihin, heille tarvitaan runsaasti asuntoja. Toisaalta maakuntiin voi jäädä osa asunnoista myymättä, jolloin syntyy pienoinen asuntokupla.

Maaseudun Tulevaisuus ehdotti 23.7.12, että Bogomolotusta säädeltäisiin asetuksella kuin muutakin lannanlevitystä.

Pääministeri Jyrki Katainen ehdotti, että yritykset voisivat maksaa nuorille työntekijöille TE-sopimuksia alempaa harjoittelijan palkkaa.

AKT:n vt. puheenjohtaja Arto Sorvali ehdottaa aloittelevalle pääministerille harjoittelijan palkkaa.

- Pitäisikö aloittelevalla pääministerille maksaa esimerkiksi kaksi ensimmäistä vuotta harjoittelijan palkkaa?

Siinä ei ole mitään tolkkua, että pääministerinä täysin osamaton saa heti ammattimiehen palkkaa.

- Tämä Kataisen "fantastinen" oivallus paljastaa työväenpuolueeksi naamioituneen kokouksen oikean karvan. Kokoumus haluaa tehdä nuorista yritysten lähes ilmaista halpatyövoimaa.

Lehdissä mollataan usein Jyrki Kataisen heikosta budjetti-, euron- ja muiden lukujen hahmottamisesta ja vedotaan siihen, että hänen ylioppilastodistuksessaan matematiikan numero oli 6. Matemaattisena kykynä Kataisen olisi pitänyt antautua esimerk-

si peruskoulun matematiikan opettajan uralle eikä lainkaan sotkeutua taloussuunnitelun ja politiikkaan.

Etuollista ei ole haittaa matematiikassa - politiikassa niistä on suurta haittaa!

Stubbin ja Rehlin velvoite rikkoo EU-sopimuksia?

EU:n perustuslain, EKP:n peruskirjan ja yhteisvaluutta-alueen vakaussopimuksen mukaan jokainen maa vastaa omista veloitistaan. Suomi voisi olla EU:n mallioppilas ja noudattaa näitä sääntöjä irtautumalla tukipaketeista, luxemburgilaisista pankeista (ERVV ja EVM) ja muiden maiden pankkituista.

Emun perussopimuksen 125 artiklan mukaan jokaisella valtiolla on vastuu omista sitoumuksistaan eikä niitä ole lupa siirtää muiden valtioiden, komission tai EKP:n maksettavaksi tai vastuulle. Tämän yhteisvastuun kieltävän no bail out -säännön piti olla rahaliiton kulmakivi. Artikla 123 kieltää valtion keskuspankkirahoituksen. Euroryhmä rikkoo no bail out -sääntöä ja rahoitus- ja pankkikriisejä on hoidettu yhteisvastuullisesti tukipaketein ja vakausvälinein.

Stubb oli kannattamassa EU:n perustuslain ratifioimista Suomessa. Hän on sanonut olevansa EKP:n peruskirjan ja Emun vakaussopimuksen kannalla.

Touhula on ymmärtänyt, että EU-komissaarien tehtävä olisi estää EU:n keskeisten periaatteiden rikkomukset - ei tehdä ehdotuksia, miten euromaiden niitä tulisi rikkoa. Komissaari Rehn kehottaa rikkomaan näitä sopimuksia ilman harkintaa tai keskustelua. Nyt Stubb kehottaa kuuntelemaan Rehniä. Tätä miestä nimitetään EU-ministeriksi. Voi herran pieksut!

Kahdenlaisia palomiehiä

Valittujen Palojen uunituoreen tutkimuksen mukaan 98 prosenttia suomalaisista luottaa palomiehen ammattitaitoon. Poliitikko on ammattista pahnan pohjimmainen, vain 8 prosenttia kansalaisista luottaa siihen, että poliitikko hallitsee työnsä. Poliitikko ja palomies yrittävät taltuttaa kriisejä, vahvistaa palomuureja ja sammuttaa pensaspaloja ja palopesäkkeitä. Kansalaisten mielestä palomies on onnistunut työssään paremmin. Katainen, Urpilainen, Ville Niinistö, Arhinmäki, Räsänen ja Haglund kertovat euromaiden tukipaketeilla vahvistavansa palomuureja ja estävänsä pensaspalon leviämisen muihin maihin. Kansa kaikkivaltias arvelee, että palomuuria rakennetaan autonrenkaista ja öljytynnyreistä ja pensasiin ruiskutetaan bensaa ja jätteöljyä. Kun muistaa esimerkiksi Arhinmäen, Urpilaisen ja Räsänen viime vuoden vaalilupaukset ja vertaa niitä hallituksen politiikkaan, ei ihmettele, miksi käytettyjen autojen kauppias perin arvostettu verrattuna johtaviin politiikkoihimme.

Liittolaisten kynästä Kuntien lähipalvelut pelastettava

Jari Heinonen (418) on SKP:n ehdokas Tampereella

Suomalainen sodanjälkeinen hyvinvointimalli on vasemmiston ja työväenliikkeen suurin viime vuosikymmenien saavutus. Sen olennainen osa on laaja kunnallinen palvelujärjestelmä, kuten peruskoulutus, sosiaali- ja terveyspalvelut ja kulttuuripalvelut. Uusliberalistinen yhteiskuntapolitiikka on viime vuosina asettanut kyseenalaiseksi tämän julkisen palvelujärjestelmämme. Oikeiston linjana on ollut kunnallisten palvelujen markkinoistaminen, kilpailuttaminen, ulkoistaminen ja yksi-

tyistäminen. Näin on tapahtunut myös Tampereella.

Kuntien valtionosuuksien leikkaukset ovat kurjistaneet kuntien tilannetta. Lisäksi kunta- ja palvelurakennemuutoksella on pyritty kuntakoon kasvattamiseen ja palvelujen tuotantotapojen muuttamiseen. Kunnalliset palvelut on pyritty tuotteistamaan ja rakentamaan Suomeen kuntapalvelujen oheen alati laajenevat yksityisten yritysten hallitsemat palvelumarkkinat. Kunnallinen palvelusektori on noussut palvelukaupan vapauttamisen ydinalueeksi, koska tällä alueella liikkuu yli 40 miljardin euron verran rahaa, suomalaisten veroeuroja.

Jos nykyinen yhteiskuntapolitiikka jatkuu, kuntademokratiamme kuihtuu entisestään, peruspalveluja leikataan, kilpailutetaan ja yksityistetään. Seurauksena on eriarvoisuuden kasvu. Siksi muutosta tarvitaan. Ensinnäkin veropolitiikkaa on muutettava. Kunnallisvero on muutettava progressiiviseksi eli tulojen noustessa myös kunnallisveron on noustava. Pääomatulojen verotusta on kiristettävä ja niistä saatavia verotuloja on ohjattava myös kunnille.

Toiseksi valtionosuuksia on kasvatettava. Viime vuosina kun-

tien ja kuntayhtymien tuloista valtionosuudet käyttötalouden menoihin eli palveluihin ovat olleet vain alle 20 prosentin luokkaa. Tätä osuutta tulisi tuntuvasti nostaa.

Kolmanneksi kuntien on itse tuotettava peruspalvelut. Palvelujen ostot ovat nykyisin yli 20 prosenttia kuntien ja kuntayhtymien menoista. Kuntien tulisi tuottaa itse mahdollisimman suuri osa palveluista, koska se tulee taloudellisesti halvimmaksi ja palvelujen laatu säilyy hyvänä.

Neljänneksi kansalaisliikkeen roolia ja suoraa demokratiaa on vahvistettava. Suoran, välittömän demokratian vahvistaminen on tärkeää. Ilman kuntalaisten suoraa vaikuttamista julkisia palveluja on mahdotonta pelastaa. Tässä tarvitaan erilaisia liikkeitä, kamppailuja ja paikallisyhteisöjen vahvistamista.

Politiikka on arkisiin ongelmiin liittyviä tekoja. Arkipäivä on poliitikan ydinalue. Hyvät, toimivat kuntapalvelut ovat olennainen osa suomalaisten arkea.

Jari Heinonen
sosiaalityön professori,
kaupunginvaltuutettu (skp)
SKP:n ja STP:n pormestariehdokas

Espoossa kolmen puolueen vaaliliitto

Kuva: Tapio Vanhatalo

Lea Launokari

Itsenäisyyspuolue rp, IPU avasi vaalikampanjansa pääkaupunkiseudulla perjantaina 5.10. Vaalilyötä on tehty jo aikaisemmin, mutta nyt se vaan tiivistyy. Espoossa syntyi kolmen puolueen vaaliliitto yksimielisesti ja hyvässä hengessä. Vaaliliitokumppanit ovat Itsenäisyyspuolue, Köyhien Asialla ja Suomen Työväenpuolue. Puolueilla on useita yhteneviä asioita, joita on helppo yhdessä ajaa niin valtakunnallisella kuin kunnallisellakin tasolla.

Tämän päivän kansalaiset kokevat valtaa pitävien puolueiden ajavan politiikkaa, joka on hyvin kaukana kansalaisten arkipäivästä. Tämä johtaa turhautuneisuuteen nykypäättäjiä kohtaan ja valitettavan usein myös passiiviseen äänestyskäyttäytymiseen. Siksi nykyiseen politiikkaan tarvitaan vaihtoehtoja, joita nämä kolme puoluetta nyt tarjoavat.

Viime päivien päällimmäisenä keskustelun aiheena on ollut kuntauudistus ja kuntaliitokset, joita erityisesti kokoomus ajaa kovalla kädellä. Menneinä vuosina valtio on vetäytynyt vastuustaan peruspalvelujen rahoituksessa ja siirtänyt kunnille vain lisää velvoitteita. Kuntien määrän vähentäminen ei ratkaise kuntien perusongelmia, jotka johtuvat rahan puutteesta. Liittämällä useampi köyhä kunta yhteen ei saada yhtä isoa rikasta kuntaa. Tämän takana on EU:n keskeinen idea julkisen sektorin supistamisesta mm. terveyspalvelujen yksityistäminen.

IPU:n kunnallisvaaliohjelmassa sanotaan, että Suomessa voidaan toteuttaa inhimillistä ja

oikeudenmukaista politiikka, kun maamme palautetaan itsenäinen päätösvalta. Tämä tapahtuu irtautumalla suuryritysten etuja ajavan EU:n määräysvallasta eduskunnan päätöksellä. Parasta kuntalaisten etua ajavaa politiikkaa on EU-jäsenyyden vastustaminen ja maamme oman päätösvalan vaatiminen.

IPU:n tavoitteena on kaikkien pärjääminen harvoja hyödyttävän kilpailun tilalle. Tämän voi toteuttaa mm. ilmaisella julkisella terveydenhoidolla kaikille järjestämällä terveydenhoidon rakenteita uudelleen, lisäämällä kunnissa kansanäänestyksiä ja tällä lailla lisätä kuntalaisten vaikutusmahdollisuuksia.

Kuntalaisille saadaan lisätyöpaikkoja investoimalla hajautettuun, uusiutuvaan energiatuotantoon, käyttämällä kotimaista ja lähellä tuotettua ruokaa ja rakentamalla kohtuuhintaisia asuntoja jokaiselle.

Toivotan innostunutta, aktiivista ja onnistunutta vaalikampanjaa kaikille kunnallisvaaliehdokkaille!

Lea Launokari
Itsenäisyyspuolue rp.
varapuheenjohtaja
Kirkkonummi

Vaalitaulujen valmistaminen sujuu pieniltä puolueilta perinteiseen tapaan talkoovoimilla. Kuvassa mukana vasemmalta lukien Paavo Heikkinen, Jaakko Ahvola, Kalevi Wahrman ja Reijo Katajaranta

Chavez voitti presidentinvaalit Venezuelassa

Matti Laitinen (301) On STP:n kuntavaaliehdokas Helsingissä. Monen muun aiheen ohella Matti on kirjoittanut paljon latinalais-Amerikkaa koskevia artikkeleita.

Merkittävät vaalit

Samaan aikaan asemahtina merkityksellön, mutta ideologisesti merkittävä bolivaarinen Venezuela kävi myös presidentinvaalitaistoaan. Hugo Chávez kuvattiin 5.10.2012 Hesarin syöttölaarissa haihattelijaksi, joka uhraa maan öljytulot vähäituloisille suunnattuihin koulu-, terveys- ja asunto-ohjelmiin. Kenelle Venezuelan luonnonvaroista kertyvät varat sitten pitäisi kohdistaa? Pitäisikö Hugo Chávezin toimia kuten virkaveljet USA:ssa ja suistaa kymmenet miljoonat ihmiset sosiaali- ja terveydenhuollon ulkopuolelle? Pitäisikö hänen yksityistä maansa vankilat tai perustaa kidutuslaitok-

Helsingin Sanomat on merkillinen sanomalehti. Sitoutumattomuus ei estä lehteä vihaamasta sitoutuneesti bolivaarista Venezuelaa ja rakastamasta Yhdysvaltoja. Näissä kahdessa amerikkalaisessa valtiossa oli sunnuntaina 6.10.2012 käynnissä presidentinvaalit. Maailman suurimmassa asemahdissa – USA:ssa – kaksi ehdokasta taistelee kunnialla demokratian, kapitalismin ja uusliberalismin puolesta. Kummatkin ehdokkaat edustavat tavoitteiltaan amerikkalaisen aggressiivisen läsnäolon ja alistamisen ylläpitämistä ja jatkamista maailmassa. Yhdysvallat – kahden puolueen ja yhden miehipeiteen valtio edustaa Hesarille vapautta ja demokratiaa.

Hugo Chavez esiintyy kansan paljouden keskuudessa. Huomio näissä vaalessa kiinnittyy siihen, miten ennakkoon levitettiin tietoa ehdokkaiden tasaisesta kannatuksesta. Osoittautuiko tämä nyt sitten ennalta hyvin harkituksi sumutukseksi?

sia ympäri maailmaa?

Hesarin kertoman mukaan Chávezin vastaehdokas Henriques Capriles on ottanut etäisyyttä Venezuelaan vanhoihin korruptoituneisiin puolueisiin ja luvannut jatkaa sosiaali-ohjelmia ilman

vallankumousjulistuksia. Capriles oli myöhässä, sillä Chávez teki saman jo 1990-luvulla. Lisäksi Chávezin sosiaali-ohjelmat jatkuvat edelleen parhaillaan.

Hesari luonnehtii Hugo Chávezia autoritaariseksi presi-

dentiksi. Sama lehti antaa presidentti Obamasta päivänvastaisen kuvan, vaikka tämä sama "demokraattinen" presidentti ylläpitää miehitystä Afganistanissa ja Irakissa sekä hoiti Muammar Gaddafin johtaman Libyan pois maailman kartalta.

Helsingin Sanomat myötäilee Venezuelan oikeistoa

Hesari yhtyy kritiikittä Venezuelan oikeiston uutispropagandaan maan väkivaltaarillisuudesta ja syyttää siitä Chávezin hallitusta. Maan väkivallasta 60 % liittyy talousriidoista ja rikollisuudesta johtuviin välienselvittelyihin. Chávezin hallintokautta edeltäneet yleiset asunto- ja autoryöstöt ovat selvästi vähentyneet. Sen sijaan huumeista on tullut uusi vakava ongelma. Tämä johtuu Venezuelan käyttämisestä huumekuljetusten välietappina matkalla Pohjoiseen ja siitä, että kolumbialaiset siirtolaiset ovat tuoneet huumeet katukauppaan. Heiltä ei vaadita oleskelulupaa Venezuelassa. Toisena rikollisuutta ylläpitävänä seikkana on edellisiltä vallankäyttäjiltä periytynyt maan korruptoinut poliisi. Venezuelassa ei ole yhtenäisiä valtion valvomia poliisivoimia. Niiden perustaminen ja kouluttaminen on aloitettu vasta 2010-luvulla. Perinteisesti maan eri hallintoalueilla on ollut omat poliisinsa, jotka toimivat alueensa kuvernöörin tai pormestarin tahdon alaisuudessa.

Kummassakin valtiossa se-

kä Yhdysvalloissa että bolivaarissa Venezuelassa on presidenttivaltaisen yhteiskuntajärjestelmän, jossa presidentti kokoaa hallituksen ja toimii myös valtionpäämiehenä. Kummallakin valtiolla on ihmisoikeuksia ja ihmisten tasa-arvoa kunnioittava perustuslaki, mutta ainoastaan toisessa niissä noudatetaan sitä – bolivaarisessa Venezuelassa.

Hugo Chávez voitti selkeästi vaalit

Hugo Chávez voitti selkeästi ja odotetusti 7.10.2012 pidetyn vaalin 54,5 % ääniosuudella. Maan äänestysprosentti kohosi 80 %. Lopputuloksella on hyvin suuri merkitys bolivaarisen vallankumouksen ja Latinalaisen Amerikan tulevaisuudelle. Venezuelan bolivaarisen vallankumouksen päämääränä on yhteisöllinen valtiotalous. Suunnitelmana on korvata maan valtio- ja hallintorakenteita 36 000 yhteisöneuvoston harjoittamalla alueellisella päättäjä- ja toimintavallalla.

Venezuela on toiminut keskeisessä roolissa Karibian ja Latinalaisen Amerikan alueilla tapahtuneessa yhteiskunnallisessa kehityksessä, FTAA:n torjumisessa ja maanosan integraation voimistamisessa. USA on tehnyt kaiken voitavansa Chávezin hallintokaudella tämän aseman horjuttamiseksi kaikin mahdollisin keinoin.

Matti Laitinen Helsinki

RIO+20 mietteitä

YK järjesti 1992 Rio de Janeirosa maailmanlaajuisen ilmastomuutoskokouksen. Siellä asetettiin 80 tavoitetta, joita kutsutaan Rion periaatteiksi. Nyt samassa paikassa järjestettiin YK:n seurantakokous RIO+20 tänä kesänä. Alkuperäisessä Rion-kokouksessa hyväksyttiin: Ilmastoa, luonnon monimuotoisuutta ja aavikoitumista koskevat sopimukset, julistus kestävästä kehityksestä ja sitä koskeva toimintaohjelma (Agenda 21)

Kansalaisjärjestöjen ilmastotapahtumaan osallistui 5.9.-09 4000 aktivistia. Samaan aikaan kokoontuneelta Kööpenhaminan ilmastokokoukselta vaadittiin konkreettisia tuloksia

YK:n jäsenmaat sitoutuivat julistuksessa kestävän kehityksen toteuttamiseen kansallisesti. Edistysaskelista huolimatta väestönkasvu ja kestävämmät tuotanto- ja kulutustottumukset ovat kuitenkin lisänneet luontoon kohdistuvia paineita. Keskustelu ilmastomuutoksesta on lisännyt ihmisten tietoisuutta tästä, mutta ei riittävästi. Samalla valtioiden sisäinen ja välinen taloudellinen eriarvoisuus on lisääntynyt. Suuria eroja esiintyy esimerkiksi terveys- ja koulutuspalveluiden saatavuudessa sekä sukupuolten tasa-arvon toteuttamisessa.

Alkuperäisistä kahdeksastakymmenestä tavoitteesta eivät pohjoiset teollisuusmaat enää pal-

jon tahtoneet puhua ja muistella lupauksiaan. Vain pari tavoitetta on täyttynyt. Esimerkiksi otsonikerrosta heikentävien aineiden käyttö on supistunut murto-osaan vuoden 1992 tasosta ja se on hyvä. Enää ei keskustella siitä, onko ilmastomuutos todellinen, vaan sen hallitsemisesta. Maapallo ei voi odottaa, josko RIO+40 aikaan asiat olisivat paremmin. Kenties jo nyt on liian myöhäistä, koska mitään sitovia sopimuksia ei Riossa tehty.

Öljynporauksen uhkapeliä

Öljyn vuoksi maailmassa soditaan ja tapetaan jo nyt, mutta tulevaisuudessa taistelu kiihtyy. Shellin päätöksen olla poraamatta öljyä tänä vuonna Alaskan pohjoispuolel-

la voidaan olla tyytyväisiä. Paras-ta olisi vaatia Shellia, Gazpromia ja muita öljy-yhtiöitä hylkäämään kokonaan suunnitelmat öljynporauksesta Arktiksella. Shell luopui öljynporauksesta, kun epäsuotuisien jääolosuhteiden aiheuttaman viivästyksen lisäksi öljyvuoodon torjumiseen tarkoitettu laite vaurioitui harjoituksissa.

Shell aikoo kuitenkin jatkaa öljynporaukshankettaan kesällä 2013 ja jatkaa vielä tämän kauden aikana ensi vuoden porausten valmisteluja. Shellin kokemat takaiskut ovat osoitus siitä, kuinka järjetöntä on porata öljyä Arktiksella. Jos kalustoa ei saada kuntoon helpoissakaan olosuhteissa, Shell ei pysty tekemään mitään öljyvuoodelle arktisissa myrskyissä jäiden liikkeessä. Öljyn puhdistaminen jäältä on nykyteknikalla mahdotonta. Tämä öljy-yhtiöiden uhkapeli on nyt pistettävä poikki.

Keinottelua vihreällä talouden käsitteellä

Uutena käsitteenä Riossa kirjattiin "Vihreä talous", jonka etelä otettiin vastaan pitkin hampain rikkaan pohjoisen painostaessa. Kaikkihan on meillä nykyään niin vihreäksi maalattua nykyään: atomivoima, autot ja öljybisnes, miltei kaikki. Avataanpa hieman käsitettä.

Vihreä talous tarkoittaa talousjärjestelmää, jossa ekosysteemin hyvinvointi otetaan huomioon kiinteänä osana järjestelmää. Käsite kattaa laajan joukon erilaisia ideoita eikä sen taustalla ole yhtenäistä teoriaa. (Wikipedia). Vihreä talous nähdään laajempaan käsitteeseen kuin ekologinen kapitalismi, joka tähtää lähinnä kestävä kehityksen saavuttamiseen tavanomaisen taloustieteen keinoin.

Soininvaaran markkinatalou-

den vihreässä versiossa yritetään sovittaa yhteen eriseuraisilta tuntuvat tavoitteet ekologinen vastuullisuus, sosiaalinen oikeudenmukaisuus, yksilön vapauden kunnioittaminen, sekä taloudellisen hyvinvoinnin turvaaminen. Keinoja ovat muun muassa perustulo, sekä haitta- ja resurssiverot. Suomessakin TEM ja Tekes ovat käynnistäneet yhdessä kansallisen prosessin, jonka päämääränä on yhdistää julkisen, yksityisen ja kolmannen sektorin toimenpiteet Suomen kestävän talouden edistämiseksi. Prosessissa eri toimijat antavat konkreettisen lupauksensa roolistaan ja toimitaan tavoitteen saavuttamiseksi.

Kuntaliitto on antanut oman lupauksensa tukea ja aktivoita kuntia kestävän vihreän talouden rakentamisessa. Näin siis YK:n suositukset sivuavat ajankohdaisia omia kuntavaalejamme. Kuntaliitto lupaa edistää neljää asiaa: (1) tiedon jakamista kuntiin, (2) ilmastomuutosta hillitsevän energiateknologian käyttöönottamista, (3) kestävien ja innovatiivisten julkisten hankintojen Internet-pohjaisen tietopalvelun perustamista ja (4) tietoisuutta kuntien teknisen infrastruktuurin ja palvelutuotannon mahdollisuuksista luoda ympäristöliiketoimintaa tukevaa kysyntää.

Tämänvuotisessa Rion kokouksessa valtioiden hallitukset tekivät kaikkensa, jotta ne voisivat perääntyä alkuperäisessä Rion kokouksessa sovitusta seikoista. Vuoden 1992 kokouksen saavutukset valuvat sormiemme läpi. Tämä on RIO+20 -kokouksen vaara. Emme näe edistysaskelia. Kaksikymmentä vuotta on kulunut ja seisomme paikallamme. 20 vuotta sitten kestävyydellä oli kolme jalkaa: (1) taloudellinen menestys, (2) sosiaali-

nen oikeudenmukaisuus ja (3) tietysti ympäristön suojeleminen. Mutta tukeva pöytä tarvitsee neljä jalkaa.

Neljäs pöydän jalka on demokraattinen osallistuminen, ihmisten oma ääni. RIO+20 on pidentänyt pöydän talousjalkaa, se tekee kestävyyspöydästä melkoisen huteran kapineen. Vihreän talouden käsitteen tuoma talousjalan korostus avaa polun luonnon kaupallistamiseen.

Yksi tapaustutkimus käsittelee pölyttäjäntuottamia "ympäristöpalveluja", siis sitä, miten hyönteiset ja jotkin linnutkin pölyttävät kasveja. Ilmeisesti työläismehiläisten arvo on 190 miljardia dollaria vuodessa! Kuitenkin kaikki tiedämme, että kun mehiläinen tai perhonen pölyttää kukan, se ei lähetä sinulle laskua tai kirjoita kuittia. Mitä tämä opettaa meille? Sen, että Vihreän talouden käsite on keinotekoinen. Vihreän talouden käsite avaa maapallon spekuloinnille, taloudelliselle keinottelulle. Amerikassa mehiläisiä rahdataan kuin karjaa, siirtotyöläisinä, orjina. Yksi pesä voi matkustaa viisituhatta kilometriä vuodessa tärisävissä rekoissa. Sijoittajat voivat pelata uhkapeliä luonnolla ja kaikilla sen ulottuvuuksilla – niin ilmalla, vedellä kuin maaperällä. Vihreä talous on lighth-kapitalismia ja siinä maailma ja sen ihmiset ovat panoksina.

Bkt ei riitä kestävä kehityksen mittariksi. On voitava mitata myös ihmisten onnellisuutta. Talouskasvu ja hyvinvointi ovat irtautuneet jo ajat sitten. Lisää aiheesta tulevissa numeroissa.

Antero Nummiranta

Lähteenä muistiinpanot Vapausta Valita Toisin ry:n ja Vastavirtafestivaalin RIO+20 keskusteluista sekä Maanystävien, Greenpeacen, Kuntaliiton ja UM:n nettisivuilta.

Virkavastuu tieteellisen tiedon todenperäisyydestä puuttuu

Risto Koivula (412) on STP:n ehdokas kuntavaaleissa Tampereella. Artikkelissaan hän kysyy: "kenellä on vastuu väärän tiedon levittämisestä?"

Paljastava ylioppilas-koetehtävä...

Tämän kevään ylioppilaskirjoitusten psykologian kokeessa oli seuraava tehtävä:

"Peilisolut ovat hermosoluja, jotka reagoivat toisen ihmisen tekemiin liikkeisiin sekä ilmeisiin ja eleisiin näkyviin tunteisiin. Esimerkiksi jos henkilö näkee toisen tekemän jonkin tavoitteellisen teon, vaikkapa kaatavan kahvia, aktivoituvat ne solut, jotka aktivoituivat, kun katselija itse kaataisi kahvia. Lisäksi peilisolut reagoivat toisen ihmisen kokemuksen tuntoaistimuksiin ja toisen ihmisen aiko-uksiin ja päämääriin.

Pohdi peilisolujen mahdollista merkitystä autismikirjon sairauksissa, joita ovat mm. autismi ja Aspergerin syndrooma."

Näin asetettu "kysymys" on täysin uskomaton aivopieru eikä sillä ole mitään tekemistä objektiivisen psykologian eikä neurofysiologian kanssa. "Se ei edes

Suomen Perustuslain mukaan lainsäädäntö- ja tuomiovalta kuuluvat yksinomaan valtion viranomaisille. Kaiken, mitä viranomaiset tekevät virkavastuullaan, pitää perustua jotakin kautta jollekin laille ja sen pitää olla myös tieteellisesti perusteltua lainsäätäjän laille asettamien perustelujen kannalta. Demokraattinen kansallinen ja kansainvälinen (YK) lainsäädäntö ja tiede ovat molemmat oikeuslähteitä. Viranomaisten ei pidä päättää, mitä tiede sisältää, mutta he ovat vastuussa siitä, mitä tieteen ominaisuudessa sovelletaan valtion päätöksenteossa. Otsikon syystä nämä oikeusperiaatteet eivät voi toteutua Suomessa. Suomi ei ole tässä Kansainliiton ensimmäisenä laeissaan formuloimassa mielessä oikeusvaltio.

loogisesti ole oikea kysymys, vaan se on muotoon "oletteko jo lakanut lyömästä puolisoanne?" laadittu väite, että kaikki, mitä teemme ja ajattelemme, "tulisi geenistä". "Peilisolut" tarkoittaa oletusta, että kullekin "(mahdolliselle) tavoitteelliselle liikkeelle" olisi olemassa juuri sitä "geenistä ohjaava" neuron, joka "tunnistaisi" sen aistimuksista myös muilla, eli määräisi sitä koskevat aistimuksetkin!

Kaikenlainen "tajunta", aito "oppiminen" ja (aivan erityisesti) "tahto" olisivat "hyödyllistä" (tai jopa "vahingollista"!)" harhaa! Tuosta väitteestä kuitenkin ei edes keskustella, vaan keskustellaan puoskarilääkietieteellisesti "autismin peilisolusysteistä"! Se "vastaus", jota haetaan, on, että muka "peilisolujen" geenivikojen takia autisti ei osaa lukea muiden ajatuksia!

Ajattelu ei ole geeniperäistä, vaan perustuu oppimiseen

Tavoitteellinen ajattelu toiminta ei ole ylipäättään luonteeltaan geneettistä, vaan se perustuu kielen välityksellä **Pavlovin-Fieldsin ehdollistumismekanismille**, jonka biofysiikan mekanismin toimintaperiaatteen on selvittänyt USA:n Liittovaltion terveysviraston NIH:n neurofysiologian laboratorion johtaja R. Douglas Fields. Mitään geenistä erikoisuuksia "peilineuroneja" ei ylipäättään ole olemassa. USA:ssa virkavastuu liittovaltion käyttämässä lääketieteessä kuuluu juuri NIH:lle.

Jos ylioppilaskokelas nyt vastaa tuohon näennäiskysymykseen "peilineuroniteorian" rikollisten jargonien mukaisesti, hän saa varmasti täydet pisteet, ja tämä saattaa myös viime kädessä ratkaista hänen pääsynsä yliopistoon opiskelemaan psykologiaa tai lääketiedettä. Jos taas oppilas vastaa peilisolukielteisesti eli oikein kysymykseen, hänellä täytyy olla usalaisen, venäläisen, kuubalaisen, kiinalaisen tai brasilialaisen akateemikon tiedot vakuuttaakseen arvostelijat kantansa tieteellisyydestä ja koko kysymyksenasetteluun lähtökohtaisesta virheellisyydestä.

Huippuasiantuntijat kumoavat käsitykset "peilineuroneista"

Valitin Eduskunnan oikeusasiamiehelle tästä Ylioppilastutkintolautakunnan menettelystä, jonka katsoin olevan väärän ja erittäin vahingollisen lääketieteellisen tiedon rikollista levittämistä Suomen valtion toimesta. Liitin mukaan nettlinkkinä Fieldsin ja eräiden muiden neurofysiologian ulkomaisten virkavastuullisten huippuasiantuntijoiden kielteiset kannat "peilineuroneihin". Katsoin tuon Suomen valtion teon rinnastuvan juridisesti murhaan. Löysän vertailukohdan tarjoaa mm. murhasyytehanke entistä tupakkalobbari Lasse "von und zu" Lehtistä vastaan.

Eduskunnan oikeusasiamies Jorma Kuopus vastasi seuraavaa:
" 29.3.2012 Viite: Kirjeenne 26.3.2012

Vastaus: Arvostelitte kirjeessänne ylioppilastutkintolautakunnan menettelyä kevään 2012 ylioppilaskirjoituksissa ja piditte psykologian kokeessa ollutta, peilisoluja koskennutta tehtävää tieteellisten periaatteiden vastaisena. Asiasta on keskusteltu myös Internetissä. Piditte peilisoluteoriaa paikkansa pitämättömänä.

Asia esiteltiin apulaisoikeuskansleri Jussi Pajujoelle. Hän katsoi, että kantelunne perusteella ei ole syytä epäillä laitonta menettelyä tai velvollisuuksien laiminlyöntiä. Siitä syystä asiaa ei ryhdytä selvittämään ja tutkimaan tämän enempää.

Perusteluina apulaisoikeusasiamiehen ratkaisulle ovat seuraavat seikat:

...Tehtävät laaditaan noudattaen voimassa olevan opetusluonnitelman perusteita.

...Kantelunne kannalta asiaa arvioitaessa on lähtökohtana, että oikeusasiamiehen tehtävä ei ole laillisuusvalvonnassa arvioida psykologian teorioita tai osallistua esimerkiksi peilisolujen merkityksestä käytävään keskusteluun.

Tiedossamme kuitenkin on, että uutena neurobiologisena selityksenä ihmisen empatiakyvyille on aivojen peilisoluteoria (kts. mm. Tiede-lehti 8/2005 ja pääkirjoitus Duodecim 2006:122(11): 1279-80).

Tieteellisistä teorioista ja näkemuksista saatetaan toki esittää ja esitetäänkin verkkokeskusteluissa monia näkemyksiä, mutta teorioista saatetaan silti esittää oikeudellisissa puitteissa kysymyksiä yliop-

pilastukinnossa.

Esittelijäneuvos Jorma Kuopus."

Oikeusasiamieskin valuttamassa laki- ja tuomiovaltaa yksityisille?

Molemmat hänen viittaamansa kirjoitukset ovat höyrähtäneitä ja nyttemmin jo täysin vääräksi kaikin puolin todistettuja: Fieldsin käänteentekevät artikkelit ovat ilmestyneet niiden jälkeen. Mielestäni oikeusasiamies syyllystyy tässä valtiolle yksin kuuluvan lainsäädäntö- ja laintulkintavallan siirtämiseen kahdelle yksityiselle kaupalliselle lehdelle: Sanoma-konsernin "Tieteelle" ja yksityisen lääkäriseuran Duodecimille, jotka ratsastavat kaupallisesti sanalla "tiede" (tarkoittaen sillä usein muuta kuin mitä se todella esimerkiksi YK:n kuten WHO:n asiakirjoissa tarkoittaa) ja jotka edelleen eivät ole juriidissa tiedevastuussa kenellekään mistään! Ne pääsevät näin oikeusasiamiehen siunauksella esiintymään suorastaan "suvereenina tiedelähteinä" ja "oikeuslähteinä" Suomen valtioon ja sitä tietä kansaan päin!

Aivan erityisesti näin on siksi, että esimerkiksi Suomen akatemia on rahoituslaitos, joka ei toimi tieteellisin periaattein. Yliopistoistakin tehdään mustasukkaisesti tietojan panttaavia yrityskoulutusalan liikeyrityksiä.

Entisessä Neuvostoliitossa valtion soveltama tiede oli kenen tahansa tutkittavissa ja myös krisoitaivissa Tiedeakatemia julkaisemassa Sovjetskaja ensiklopedijassa, jonka englanninkielinen vuoden 1979 laitos on nykyisin internetissä.

**Risto Koivula
DI, tutkija
Tampere**

TIETEESTÄ JA USKONNOSTA

Elämän synty ja ihminen on osa suuresta kokonaisuudesta -materia ja energian loputtomasta liikunnasta - joka jää jäljelle silloinkin, kun ihmiskunta lopulta ehkä poistuu Maan pinnalta. Eli materia itsessään on ikuista, mutta sen muodostumilla kuten eläimillä, kasveilla ja ihmisillä on alku, kehitys ja loppu, häviäminen. Tämä häviäminen tai katoaminen ei kuitenkaan ole lopullista, vaan merkitsee muuntumista toiseksiin, muuttamista toisenlaisiksi materia aineeksi ja muodoiksi (materia ja energian häviämättömyyden laki).

Uskonnolliset käsitykset ja teorit (jos nyt teorioista tässä yhteydessä voidaan puhua, siksi ristiriitaisia uskonnolliset käsitykset keskenään ovat) ovat siinä mielessä hankalia, että ne olisi hyväksyttävä, vaikka ne eivät ole kokeilla vahvistettavissa, koska ne perustuvat ehdollistettuihin ennakkoluuloihin, jotka useimmiten perustuvat tietämättömyyteen mitä tulee maailman ja yhteiskunnan lainomaisuusien tiedostamiseen. Sanotaan, että jokainen saa uskoa mihin haluaa, mutta tietämättömyys ei koskaan eikä missään ole auttanut kasvavaa ihmiskuntaa eteenpäin. Toisinaan väitetään, että jokaisella on oma totuus, mitä ei voida mielekkäästi hyväksyä, sillä silloin kaikki olisivat oikeassa eikä kukaan väärässä, mikä johtaisi mielettömyyteen. Täysin

Uskovaiset toisinaan pohtivat voiko maailmankaikkeus olla itsestään syntynyt. Ja vastaavat, että ei missään tapauksessa, koska oletettu jumala kaiken on luonut. Usein myös lisätään, että itsestään syntyessään maailmankaikkeuden on oltava olemassa ennenkuin se on olemassa. Tällaisessa pohdinnassa ei tunnuta ymmärtävän maailmankaikkeuden mitoista paljoakaan, sillä todellisuudessa kaiken olevaisen perustana oleva materia ja energia on alutonta ja loputonta, ikuista ja luomatonta. Materia eli aine on aina jossain muodossa ja olotilassa ollut olemassa.

"Kirkko keskellä kylää" oli usein pelottava paikka. Rooman imperiumi omaksui kristinuskon valtansa välikappaleeksi, koska se parhaiten soveltui imperiumin arvomaailman perustaksi. Uskonto heijastaa virheellisesti todellisuutta, mutta toteutti luokkayhteiskunnallisen tehtävänsä, kun tieteellistä tietoa ei ollut. Tänäkin tilanne on toisin. Kuvasta huomaa, että vuosisadat ovat istuttaneet uskonnolliset käsitykset lujasti ihmisten mieliin. Kuvassa Dragsfjärdin kirkko.

irrationalistiseen tilanteeseen mitä kohden kapitalismiin perustuva uusliberalistinen yhteiskuntajärjestys kyllä yhä etenevässä määrin tuntuu kulkevan.

Perustietämyksen puuttumi-

nen on johtanut siihen, että selvät valheetkin menevät yllättävän hyvin läpi kansan tietoisuudessa. Ben Zyskowitz totesi aikoinaan luokkajakoa olevan vain joidenkin virtuaalitodellisuudessa.

Miten sitten on ymmärrettävä tilanne, missä on työnantajat ja palkansaajat? Eivät he reaalityodellisuudessa edusta samaa luokkaa, joten Zyskowitz päästelee suustaan mitä sattuu, hänellä kun luokkajako suhteen, tuotantovälineiden yksityisomistuksen puolustamisessa, on ns. oma lehmä ojassa.

Uskonnolliset käsitykset heijastavat virheellisesti meitä ympäröivää objektiivista todellisuutta ja antavat omalta osaltaan harhauttavan kuvan maailmasta ja ihmisestä sen osana. Raamatussa -jota ei suinkaan tietokirjana voida pitää- on mm. kaksi eri luomistarinaa, jotka ovat keskenään ristiriitaisia ja tieteen kannalta molemmat virheellisiä ja siksi hylättäviä. 20.9.2012 Iltalehden lööpissä oli erään "tutkijan löytö" jonka mukaan Jeesuksella oli vaimo. Miten tällaiseen väitteeseen pitäisi suhtautua, kun aikalaiset eivät tiedä Jeesuksesta yhtään mitään? Eikö olekin outoa, että maailman merkkihenkilöksi nimetty Uuden testamentin päähenkilö on "suuri tuntematon". Ja mikäli evankeliumien kertomukset ottaa todesta, niin Jeesuksen kuuluisi todellisuudessa olla nainen, koska neitseellisen syntymän seurauksena hänellä olisi genejä vain naisen puolelta.

Ajanlaskumme alkuaikoina juutalaisten keskuudessa oli kolme uskonnollista suuntaa: farisealaiset, saddusealaiset ja essealais-

ten lahko, joka perustettiin n. 150 v. eaa. ja pysyi elossa Jerusalemin hävitykseen eli vuoteen 70, jolloin Johanneksen ilmestyksen apokalyptiset kuvaukset on kirjoitettu. Oman käsitykseni mukaan essealaisuus on eräs kristinuskon periaatteita, mikä vahvistui, kun ns. Qumranin käärot löydettiin 1947. Suosittelem tästä lukemiseksi Ernst Henrin esseetä Muinainen väärennös teoksessa "Pikapiirtoja aikamme historiasta".

Maailmanhallitsijat ovat edelleen tyytyväisiä uskonnon voimasta kääntää huomion pois yhteiskunnallisista ongelmista tarjoamalla tilalle ilmeisen väärää vastauksia ja ajanhukkakeinoja lisääntyvien ongelmien ja suoraan vääräyksiä poistamiseen. Vapaa-ajattelijat perinteisesti ovat hylänneet uskonnot tarjoamalla tilalle tieteellistä maailmankatsomusta, mutta tänä päivänä heidän ei välttämättä tunnu ymmärtävän, että mikäli uskonnoista todella halutaan päästä eroon, on muutettava niitä yhteiskunnallisia olosuhteita, jotka aiheuttavat ja ylläpitävät uskonnollisia tunteita.

Tieteellinen sosialismi on tulevaisuuden ratkaisu ja yhteiskuntakehityksen suuntaava, vaikka millään helpolla taistelulla tuskin tullaan selviytymään.

Kai Leivo

70 vuotta sitten (8) Suunnitelma suuresta vastahyökkäyksestä rakentuu

Päämajan ja Zukovin 10.9.-42 käydyin keskustelun jälkeen (KÄ 4/12) Zukov lensi 12.9.-42 päämajaan Moskovaan, jossa Stalin (ylipäällikkö), Vasiljevski (yleisesikunnan päällikkö) ja Zukov (päämajan edustaja Stalingradissa) välittömästi pitivät neuvottelun. Zukov totesi, että 5.-9.9.-42 pohjoisesta käsin hyökkäykseen osallistuneet joukot: 24.A, 1.KaA ja 66.A ovat taistelukykyisiä yhtymiä, mutta niillä on liian vähän tykistöä, ps-voimia yms. Stalin kysyi: "Mitä Stalingradin R tarvitsee voidakseen hävittää vihollisen käytävän Volgalle ja yhtyä Kaakkoi R:aan. Tähän Zukov vastasi: "Tarvitaan yksi täysivahvuinen yleisarmeija, ps-armeijakunta, kolme ps-prikaatia ja vähintään 400 haupitsia. Lisäksi operaation ajaksi tulee keskittää yksi ilmaA. Zukovin laskelmat vahvistivat myös Vasiljevski.

"Tulee löytää toinen ratkaisu"

Stalin tutki tarkkaan karttojaan ja papereitaan, joihin oli merkitty päämajan reservit. Samaan aikaan Zukov ja Vasiljevski keskustelivat ison huoneen toisella puolella hiljaisesti, että "olisi nähtävästi etsittävä jotain toista ratkaisua". Stalin huoneen toiselta puolelta kysyi heti, "että milaista muuta ratkaisua". Lyhyen keskustelun jälkeen sovittiin, että Zukov ja Vasiljevski valmistelevat seuraavana päivänä (13.9.) yleisesikunnassa suunnitelman vastahyökkäyksestä ja esittelevät sen myöskin illalla pääesikunnassa.

Tilanne tuki uutta ratkaisua

Zukov ja Vasiljevski työstivät suunnitelmaa yleisesikunnassa koko päivän. Suunnitelmassa otettiin huomioon seuraavat keskeiset seikat:

1. Neuvostojoukot ovat kärsineet raskaita menetyksiä eivätkä kykene käytettävillä voimilla lyömään vihollista. Mutta päämajalla oli päätymässä uusimmalla kalustolla (mm. T34 Ps-vaunuilla) vahvistettujen strategisten reservien muodostaminen. Kansantalouden siirto sotatalouteen alkoi tuottaa näkyvää tulosta. Asetuotanto kasvoi ja oli kehitetty uutta aseistusta mm. uudentyyppisiä lentokoneita ja tykistöammuksia.

2. Tiedettiin, että neuvostojoukkojen vastarinnasta johtuen natsit eivät kykene toteuttamaan v. -42 tavoitteitaan Stalingradin ja Kaukaasian alueilla. Fasistien taistelukykyisimmät osastot Pauluksen 6.A ja Hothin 4.PsA joutuivat keskittymään kapealle rintamalohkolle Stalingradin valtakauteen ja joutuivat siellä kuluttaviin taisteluihin eikä heillä ollut Donin ja Volgan välisellä alueella enää merkittäviä reservejä, joiden kokoaminen yhdeksi iskuryhäksi onnistuisi hetkessä. Pohjoista ja eteläistä sivustaa puolustavat aseistukseltaan ja koulutukseltaan heikot romanialaisten ja unkarilaisten joukot. Oli oletettavaa, että natsit joutuvat ennen talvea siirtymään puolustukseen.

3. Neuvostojoukkojen johtoporras ja taistelutaito oli kehittynyt ensimmäisen sotavuoden aikana kovissa taistelussa ja monia asioita oli harkittu uudelleen.

Tavoite on muutos sodassa puna-armeijan hyväksi

Illalla klo 22.00 Zukov ja Vasiljevski esittelivät ylipäällikölle suunnitelmansa, jonka mukaan valmistellaan vastahyökkäys, joka aikaansaa täydellisen muutoksen sotilaallisessa tilanteessa kaikilla eteläisillä rintamilla neuvostojoukkojen hyväksi. Suunnitelmassa luoteesta Serafimovitsin alueelta sekä etelästä Tsatsa- ja Barmantsak-järvien välimaastosta kohdistetaan voimakkaat iskut vihollisen sivustaan Kalatsin kaupungin suuntaan. Arvioidusti voidaan 45 päivässä koota strategiset reservit huomioiden iskuryhmät noille alueille. Operaatio jakaantuisi kahteen vaiheeseen: 1. Voimakasta puolustusta vihollisen kuluttamiseksi jatketaan, jolla estetään kaupungin valtaus ja voitetaan aikaa vastahyökkäyksen valmisteleminen. Sivustahyökkäyksillä pohjoisesta ja etelästä murretaan vihollisen puolustus ja saarretaan vihollinen siten, että hyökkäävät joukot yhdistyvät Kalatsin kohdalla. 2. Saartorengasta laajennetaan ja estetään sen murtaminen ulkoapäin ja saarretut vihollisjoukot tuhoaan. Keskustelussa nousi esiin mahdollisuus rajoittaa pohjoisesta- ja etelästä käsin Donin vartta pitkin rajoittuviin iskuihin. Todettiin kuitenkin, että isku Serafimovitsin suunnasta Donin länsipuolelta estää vihollisen vesiasteen vuoksi suuntaamasta panssarivoimiaan pohjoisesta hyökkääviä neuvostojoukkoja vastaan.

Alustava päätös vastaiskunun suuntaviivoista

Tämän 13.9. illalla pidetyn tapaamisen yhteydessä tehtiin alustava päätös suunnitelman mukaisesta vastahyökkäyksestä, jota tasmentetaan ja lasketaan kaikki resurssit. Välitön päätehtävä tulee edelleen olemaan torjua vihollisen yritykset Stalingradin valtaamiseksi. Päätettiin, että Zukov lähtee välittömästi Stalingradin rintamalle ohjaamaan sotatoimia ja perehtyy tilanteeseen Serafimovitsin alueella. Vasiljevski lähtee Kaakkoi R:lle ja perehtyy tilanteeseen siellä tulevaa vastahyökkäystä ajatellen. Suunnitelman kehittäjä jatketaan ja kaikki pidetään ehdottomasti salassa.

Raskaat puolustus- ja viivytystaistelut jatkuivat

Tämän kokouksen jälkeisinä päivinä käytiin Stalingradissa raskaita taisteluita. Vihollinen eteni talo kerrallaan lähemmäksi Volgaa saaden aina lähituntumasta vastaan-

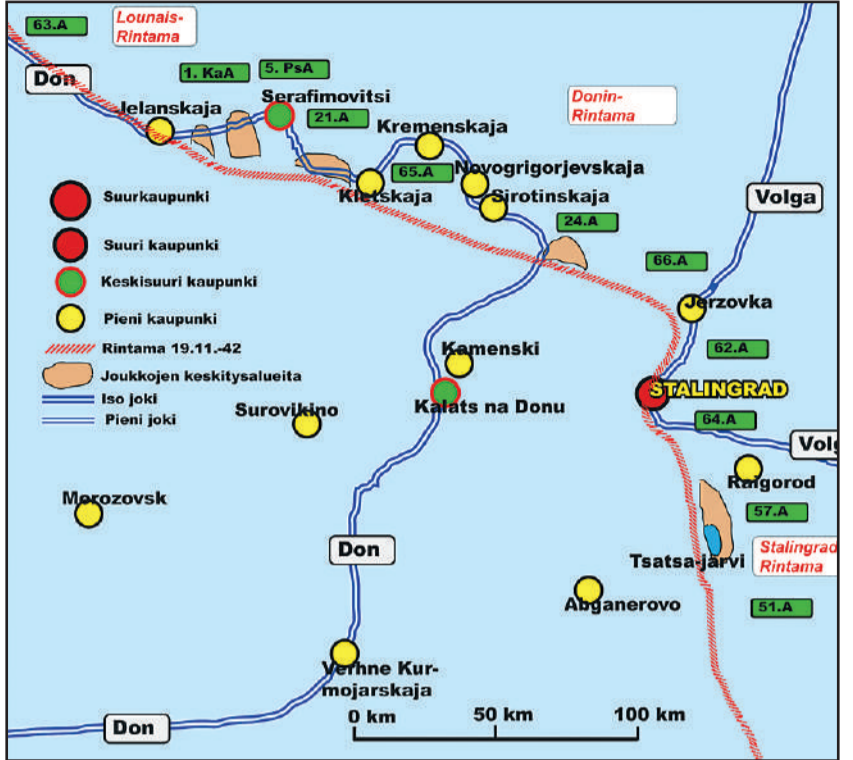
sa 62. A:n ja 64. A:n tulen. Tilanne oli veitsenterällä. Päämajan reservistä Volgan yli siirretty 13. KaD helpotti ratkaisevasti tilannetta. Sen vastaisku tuli natsille yllätyksenä ja 16.9. se valtasi takaisin tärkeän Maiman kukkulan. Näinä päivinä ratkaiseva tuki Stalingradille oli pohjoisesta käsin 24. A:n, 1. KaA:n, 66. A:n ja 16. IlmaA:n kaukopomitusvoimien jatkuva tuki. Syyskuun 26. p. saakka taisteluita käytiin keski- ja laita-kaupungilla. Taistelut levisivät 27.9. "Punainen lokakuu"- ja "Barrikadit"- tehdasyhdyskuntiin ja jatkuivat 4.10. lähtien taajamissa olevissa tehtaissa. Käytiin torjuntataisteluita ja tehtiin vastahyökkäyksiä tilanteissa, joissa puolustautuminen tuntui sulalta mahdottomuudelta. Syyskuun lopulla 51. A suoritti kaupungin eteläpuolella onnistuneen vastaiskun, jossa valittiin Tsatsa- ja Barmantsak-järvien välinen kapeikko, joka muodostui tulevassa vastaiskussa Stalingradin R:n (ent. Kaakkoi R) joukkojen lähtöalueeksi.

Suunnitelma suuresta vastaiskusta täsmenly

Syyskuun lopulla (28.9.) suunnitelmaa vastahyökkäyksestä käsiteltiin yksityiskohtaisesti uudelleen. Sen valmistelutyöt saatiin päätökseen ja ylijohdon päämajassa ja sekä puolustuskomitea hyväksyivät vastahyökkäyksen (Uranus) suuntaviivat. Päätettiin myös, että suunnitelman toteuttamista varten muodostetaan uudelleen LounaisR (N.F.Vatutin), Stalingradin R muutetaan Donin R:ksi (K.K.Rokossovski) ja Kaakkoi R muutetaan Stalingradin R:ksi (A.I. Jeremenko). Varovaisuussyistä LounaisR:n perustamisesta päätetään virallisesti Lokakuun lopulla. LounaisR:lle luovutettiin 63. A, 21. A sekä 5. PsA. LounaisR:n vastaiskujoukkojen lähtöalueeksi määrättiin rintamakaista Donin varrella Verhne Mamonista Kletskaajaan. Pääryhmittäin järjestettiin Donin sillanpää-asemaan Serafimovitsista lounaaseen. Donin R:n (ent. Stalingradin R) joukoille jäi kaista Kletskaajasta Volgalle Jerzovkaan ja siellä sillanpää-aseman Donin länsirannalla Novogrigrorjevskajassa ja Sirovinskajassa. Stalingradin R:lle määrättiin lähtöasemat Tsatsa- ja Barmantsak-järvien väliseen kapeikkoon.

Vastaiskunun rakentaminen käynnistyi

Uranus-operaatio edellytti, että ratkaiseva osuus operaatioissa olisi Ps- ja Mek joukoilla. Päämajan reservistä siirrettiin Stalingradin alueelle neljä Ps- ja kaksi Mek armeijakuntaa, jolloin Stalingradin suunnalla toimisi 900 Ps-vaunua. Rintamia vahvennettiin tykistöllä ja lentokoneilla. Voimia lisättiin ja strategisia reservejä kartutettiin. Uranus-operaation yksityiskohtainen suunnittelu annettiin yleisesikunnan tehtäväksi ja lokakuun alku- puolella suunnitteluun otettiin mukaan ensin aselajien komentajat ja sitten rintamien komentajat ja esikunnat. 25.10 muodostettiin viral-

Hyökkäyksen 1. vaiheen pääosa kuului LounaisR:lle, joka hyökkäsi Serafimovitsin ja Kletskaajan alueelta. Sen päävoiman 21. A:n ja 5. PsA:n ja 1. KaA:n tuli tuhota edessään olevat romanialaiset 3. A:n joukot ja edetä fasistien Stalingradin ryhmittymän selustaan ja estää näiden pako länteen. Päävoimain hyökkäystä suojasi 1. KaA, jonka tuli muodostaa saartorengas länteen. LounaisR:n maavoimia tukivat 2. ja 17. IlmaA. Donin rintaman tuli antaa kaksi apuiskua. 65 A:n tuli hyökätä samanaikaisesti LounaisR:n kanssa ja hajottaa vihollisen puolustus Donin oikealla rannalla. 24. A:n tehtävä oli edetä Donin vasenta rantaa ja eristää Donin pienessä mutkassa olevat vihollisvoimat vihollisen päävoimista. 66. A:n tuli sitoa vihollinen niin, ettei se kykene käyttämään reservejä. Donin rintama tuki 16. IlmaA. Stalingradin R:lla 51. A valmistautui hyökkäämään Tsatsa-, Barmantsak- ja Sarpa-järvien kapeikoista luoteeseen ja muodostaa saartorengas ulospäin Abganerovon suuntaan. 57. A ja 64. A valmistautuivat hyökkäämään Tsatsa-järven pohjoispuolen alueilta luoteeseen tehtävään saarrosta vihollinen etelästä. 62. A taisteli edelleen kaupungissa Volgan rantakaistaleella. Sen tuli sitoa kaupungissa olevat vihollisjoukot ja olla valmiina hyökkäykseen. Stalingradin rintamaa tuki 8. IlmaA

lisesti LounaisR ja samaan aikaan rintamien joukot ja johto alkoivat harjoitella maastossa tulevaa operaatiota.

Fasistien voimat ehtyvät

Natsien sodanjohto oli jo syyskuussa siirtänyt sivustoilta saksalaiset joukot Stalingradiin ja korvanut ne romanialaisilla joukoilla. Tämä heikensi fasistien puolustuskykyä läpimurto-alueilla. Lokakuussa jatkuivat taistelut koko alueella ja kuun puolivälissä vihollinen ryhtyi uuteen hyökkäykseen kaupungin valtaamiseksi. Pohjoisesta käsin hyökkäsivät 19.10. Donin R:n joukot ja jälleen joutuivat fasistit suuntaamaan osan voimistaan pohjoiseen. Samaan aikaan etelästä käsin kävi 64. A hyökkäykseen. Nämä iskut tekivät tyhjiksi tälläkin kerralla yritykset vallata kaupunki. Kun neuvostojoukot olivat vieneet lähes päätökseen suuren vastahyökkäyksen valmistelun, yritti vihollinen 11.11.42 vielä tuloksettomasti hävittää kaupungin yksittäisiä puolustuspesäkeitä, mutta tässä vaiheessa natsien voimat olivat jo täysin ehtyneet.

Puna-armeijan sotataito kasvoi

On mainittava, että materiaalin ohella Puna-armeijan taistelutaito ja operointikyky oli vahvistunut. Sitä osoittaa mm., miten yleisesikunta ja huoltojoukkojen esikunta suoriutuivat suuren vastahyökkäyksen valmisteluista. Joukkojen ja materiaalin kuljetukseen oli varattu 27000 autoa. Rautateillä kuljetettiin päivittäin 1300 vaunulastia materiaalia Stalingradiin. Rintamalle materiaali kuljetettiin vaikeissa olosuhteissa Volgan ollessa osittain jäässä. 1-19.11. Volgan yli kuljetettiin 160000 sotilasta, 10000 he-

vosta, 430 Ps-vaunua, 600 tykkiä, 14000 autoa ja 7000 tonnia ampu- matarvikkeita.

Stalingradin puolustus- taistelut päättivät sodan 1. vaiheen

Stalingradin ja Kaukaasian alueiden puolustustaisteluihin puolivälissä marraskuuta päättyi suuren isänmaallisen sodan 1. vaihe. Fasistit olivat miehittäneet 1,8 miljoonan neliökilometrin alueen, jossa asui 80 milj. ihmistä. Vihollinen oli menettänyt yli 2 milj. sotilastaan kaatuneina. Pelkästään heinä- marraskuun taisteluissa vihollisen menetykset Donin, Volgan ja Stalingradin alueilla olivat 700000 miestä, yli 1000 panssarivaunua, 2000 tykkiä ja kranaatinheitintä ja 1400 lentokonetta. Marraskuussa natsilla oli neuvostoliittolais-saksalaisella rintamalla 266 divisioonaa käsittäen n. 6,2 milj sotilasta, yli 70000 tykkiä ja kranaatinheitintä, 6600 Ps-vaunua ja 3500 lentokonetta. Vastavaat luvut neuvostojoukoilla olivat 6,1 milj., 72500, 6014 ja 3088. Päämajan strategisena reservinä oli 25 divisioonaa, 13 mekanisoitua ja Ps-armeijakuntaa sekä 7 erillistä jalkaväki ja Ps-prikaatia. Sodan ensimmäisen vaiheen päätyttyä voima- suhteet alkoivat muuttua neuvostojoukoille eduksi.

Toimitti Heikki Männikkö

Lähdeaineisto: Marsalkka Zukovin muistelmat, Marsalkka A.Vasilevski: Elämäni työ, Marsalkka K. Rokossovski: Sotilaan velvollisuus, APN: Toisen maailmansodan aattona, Albert Axel: Stalin sodanjohtajana, Grigori Deborin: 30 vuotta suuren voiton

Panssarivaunuja, lentokoneita ja tykkiä toimivassa armeijassa

	Joulukuu 1941	Toukokuu 1942	Marraskuu 1942	Heinäkuu 1943
Panssarivaunuja ja rynnäkkötykkeitä	1731	4065	6014	9580
Lentokoneita	2495	3164	3088	8293
Tykkejä	21983	43642	72505	98790

Kansantalouden siirtäminen sotatalouteen alkoi tuottaa tulosta. Keväällä ja kesällä -42 neuvostojoukot kokivat vielä sotakaluston puutetta, mutta syksyllä 1942 tilanne alkoi muuttua. Tällä oli ratkaiseva merkitys valmistauduttaessa Stalingradissa vastaiskuun.

Valko-Venäjän länsimielisen opposition vaaliboikotti epäonnistui

Valko-Venäjällä 23.9.2012 piteissä parlamenttivaaleissa kaikki 110 paikkaa menivät maan nykyistä politiikkaa ajavalle koalitiolle. Kaksi suurinta oppositior ryhmää oli kehottanut äänestäjiä boikotoimaan vaaleja, mutta ei juuri onnistunut tässä pyrkimyksessään. Koko maan äänestysprosentti 74,3 oli lähellä edelliskertaista vuoden 2008 tulosta. Vaalipäivän iltana ja vielä seuraavanakin päivänä oppositio yritti aiheuttaa hämmennystä ja sekaannusta kansalaisten ja ulkomaisten tiedotusvälineiden keskuudessa esittämällä äänestysaktiivisuuden olleen vain 13 %:n luokkaa! Kun ETYJin tarkkailijat arvioivat tuloksen kohoavan yli 50 %:n, tuli oppositiolle kiire korjata ensimmäistä propagandistista väitettään. "Opposition edustajat arvioivat äänestysprosentin jääneen noin 55 prosenttiin" (HS 25.9.2012). Oliko tarkoitus taas herätellä värvallankumousliikkeitä vuoden 2010 malliin antamalla julkisuuteen täysin väärä "ennakkotietoja" äänestysboikotin muka onnistumisesta? Vaalien jälkimainingit sujuivat kuitenkin rauhallisesti.

Oppositio heikoilla

Turun Sanomat kirjoitti kakkospääkirjoituksessaan 25.9.2012 mm.: "Vaalitulokset oli joka tapauksessa presidentti Aljaksandr Lukashenkan käsikirjoituksen mukainen: 110-jäseniseen parlamenttiin ei tälläkään kertaa valittu yhtään oppositiopuolueiden edustajaa". Kun opposition kaksi suurinta ryhmittymää ei osallistunut vaaleihin ja kun vaalijärjestelmä Valko-Venäjällä on vielä enemmistövaalipohjainen, niin ei kai kellään pitäisi olla em. seikat huomioonottaen epäselvää tuloksen laatuun nähden.

Valko-Venäjän nuorisoa voitonpäivän juhlassa v. 2011. "Demokratialla" Valko-Venäjä voidaan siirtää EU:n hallinnoimaksi maakunnaksi, mutta samalla "demokratialla" tämä ei onnistu enää toiseen suuntaan

ETYJ ja Venäjä

ETYJin tarkkailijoiden puheenjohtaja Matteo Mecacci yritti kuitenkin väittää, että "Näissä vaaleissa ei ollut kilpailua ensinkään" (HS 25.9.2012). Perusteluna oli esimerkiksi se, että joitakin vuoden 2010 presidentinvaalien jälkeisissä väkivaltaisissa mielenosoituksissa pidettyjä on vielä vangittuina. Mecacci piti TV-haastattelussa näitä henkilöitä huomattavina poliittisina toimihenkilöinä, joilla olisi ollut merkitystä vaalikamppailussa. Olisiko oikeuslaitoksen pitänyt keskeyttää tuomioiden täytäntöönpano vaalien takia? Suomalaista arvostelukykyä edusti Valko-Venäjällä ainoana suomalaisena tarkkailijana noin 300:sta toiminut Kokoomuksen Pia Kauma. TV 1:n iltauutisissa vaalipäivän iltana Kauma epäili tulevaa

äänenteluskentää, vaikka äänenteluskentä ei siihen mennessä tuskin ollut edes alkanut.

IVY-maiden venäläinen vaalitarkkailija Sergei Kondratenko antoi sen sijaan tunnustuksen Valko-Venäjän vaalijärjestelyille (BelTA 24.9.2012). Venäjän ulkoministeriö pisti jäitä hattuun länsimedialle toteamalla ETYJin lähestymistavan vaalitarkkailussa olleen "poliittisen" ja kiitteli valkovenäläisiä "tietoisesta valinnan tekemisestä" (Kymen Sanomat ja Turun Sanomat 26.9.2012).

Oppositio hajalla

Muutamasta sadasta vaaleihin osallistuneesta ehdokkaasta oli oppositioyhmien edustajia kuitenkin noin 40, joten boikotti ei toiminut tässä suhteessa täysin pyrkimysten mukaisesti (Turun Sano-

mat 25.9.2012).

Demokratissa 21.9.2012 Ulkopoliittisen instituutin tutkija Anais Marin kertoo, että Valko-Venäjän oppositio saa rahansa länneistä, mutta ei ole saanut aikaan "tuloksia". Marinin mukaan oppositio ei käytä rahoja demokratian edistämiseksi Valko-Venäjällä, vaan matkustele niillä ulkomailla kertomas- maansa tilanteesta. "Oppositio työskentelee lännelle, ei Valko-Venäjälle". Marin sanoo EU-maiden leikanneen tukiaan nykyiselle oppositiolle. "Pitäisi tukea uusia oppositioyhmä, nuoria ja kansalaisjärjestöjä, jotka politikoivat vähemmän ja tekevät enemmän".

Valko-Venäjää häiritään jatkuvasti

Valko-Venäjälle ei anneta ikään kuin hetkeäkään rauhaa asioidensa

hoitamiseen. Presidentti Lukashenka ei päästetty kesällä seuraamaan Lontoon olympialaisia, vaikka hän on myös Valko-Venäjän olympiakomitean puheenjohtaja. Heinäkuun alussa ruotsalainen mainostoyritys yhdessä valkovenäläisen oppositiojärjestön Charter 97:n kanssa järjesti provokaation lennättämällä pienlentokoneen luvatta Valko-Venäjän ilmatilaan pudottamalla propagandamateriaalia Minskin alueelle. Tapaus johti diplomaattisuhteiden katkeamiseen Valko-Venäjän ja Ruotsin välillä.

EU:n ulkoministereillä on tarkoitus lokakuussa pohtia lisäpakotemahdollisuuksia Valko-Venäjää vastaan. Nyt olisi syynä ilmeisesti tyytymättömyys syyskuun parlamenttivaaleihin.

Turun Sanomien kolumnisti Tuomas Muraja on huolissaan EU-maiden tulevista mahdollisista toimenpiteistä Valko-Venäjän suhteen: "Sanktiot ja pakotteet vain lähentävät Venäjää ja IVY-maita Valko-Venäjään" (TS 25.9.2012).

Jotain positiivistakin suhtautumista

Syyskuun lopussa pidettiin Japanissa Kansainvälisen Jääkiekkoliiton IIHF:n sääntömääräinen kokous, jossa henkilövalintojen ohella vahvistettiin mm. suunnitelma tulevista jääkiekon maailmanmestaruuskilpailuista. Vuoden 2014 kisat tullaan edelleen järjestämään Valko-Venäjän pääkaupungissa Minskissä 9-25.5.2014, vaikka länsimielinen oppositio kansainvälisine liittolaisineen onkin raivoisesti vaatinut kisojen järjestämistä muualla. Tällä on pyritty painostamaan Valko-Venäjän hallintoa myönnytyksiin oppositiolle ja samalla lännen tavoitteille.

Jaakko Ahvola
Helsinki

Lenin rauhan asialla

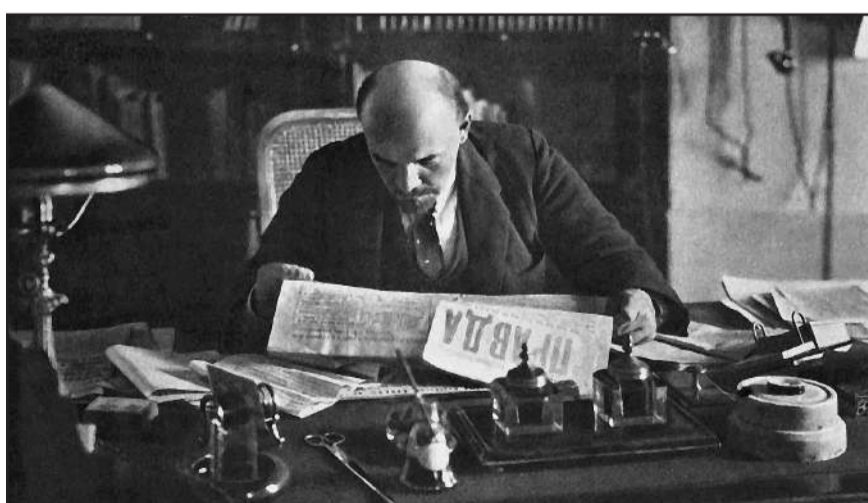
Leninin johtaman bolshevikihallituksen ensimmäinen toimenpide oli rauhanasetus. Piti saada välittömästi loppumaan tappaminen ja tauteihin näantyminen rintamalla. Siksi Lenin oli vuonna 1917 ehdolla Nobelin rauhanpalkinnon saajaksi. Hallituksen ohjelmaan tuli heti köyhyyden ja epätasa-arvoisuuden poistaminen ja demokraattinen kansallisuuspolitiikka. Sen ensimmäisiä askelia oli Suomen itsenäisyyden tunnustaminen ja Venäjän aiempien hallitusten harjoittaman sortovallan lopettaminen.

Rauhanasetuksessa puolustettiin pienten ja heikkojen kansallisuuksien oikeutta kansalliseen itsenäisyyteen. Neuvostohallitus piti mitä raskaimpana rikoksena ihmiskuntaa vastaan sotaa sen vuoksi, miten voimakkaat ja rikkaat kansakunnat voisivat jakaa keskenään valloittamansa heikot kansakunnat.

Leninin proletariaatin diktatuurin ajatuksen taustalla oli valistuksen ajan idea järjen diktatuurista - "filosofian ja miekan allianssi". Venäjällä järki ja hulluus, lempeys ja julmuus, hurskaus ja irstaus kulkivat kuitenkin sittemmin käsi kädessä ja sekoittuvat omalaatuisiksi kokonaisuudeksi.

Maalis-huhtikuussa 1918 Lenin kirjoitti "Neuvostovallan lähimmät tehtävät" - kirjassa: "Mutta diktatuuri on suuri sana. Ja suuria sanoja ei saa syyttää tuuleen. Dikta-

Lokakuun vallankumouksen aloittaneen Neuvostojen toisen edustajakokouksen ensimmäisiä asetuksia oli kuolemanrangaistuksen lakkauttaminen. Porvarillisten lehtien sallittiin toimia eikä ollut puhuttakaan terrorista. Kerenskin ministerit päästettiin vapaalle jalalle samoin kuin kenraali Krasnov. Vapaaksi päästyään tämä alkoi kuitenkin heti organisoida taistelua bolshevikihallitusta vastaan. Upseerioppilaat, jotka bolshevikit olivat päästäneet vapaiksi Talvipalatsista kunniansanaa vastaan, pettivät lupauksensa kaksi päivää myöhemmin ja tekivät kapinayrityksen.

Ennakoiden kapitalismin tulevaa kriisiä pyritään Leninistä Neuvostovallan johtajasta tekemään pahan symboli. Samalla jätetään kertomatta mm., että länsivallat-Suomi mukana- synnyttivät miljoonia ihmishenkiä vaatineen kansalaissodan

tuuri on rautaista valtaa, vallankumouksellisen rohkeaa ja nopeaa, säälimätöntä niin riistäjien kuin hylänneidenkin lannistamisessa. Meidän valtamme on sen sijaan tavattoman pehmeä, usein se muistuttaa enemmän hyttelöä kuin rautaa."

Leninin johtaman neuvostohallituksen pakkotoimenpiteet olivat varsin laimeita verrattuna

valkoiiseen terroriin, joka oli vallalla Suomessa. Toukokuun alussa 1918 vankiloissa ja 64 keskitysleirissä oli lähes 80 000 punikkeina vangittua. Kansalaissodassa ja sen lopun joukkomurhissa, teloituksissa ja vankileireillä kuoli sisällissodan jälkeen nälkään ja tauteihin yli 27 000 punaista. Valkoiset julistivat lisäksi sotivansa nimenomaan Neuvostovenäjää vastaan. Erityisen julmas-

ti kohdeltiin kiinnisattuja venäläisiä Suomen kansalaissodan aikana. Mannerheim piti Tampereen voittoa maailmanhistoriallisesti merkittävänä nimenomaan siksi, koska se olisi vain alkusoittoa bolshevismen poispyyhkimisessä maan päältä.

Lenin pani tämän kaiken tarkoin merkille. Hän käytti esimerkinä sitä, mitä oli nähtävissä Ukrainassa ja Suomessa: "Ennen kuulumattomia petomaisuuksia ja verilöylyjä." Kaikki tuo osoitti hänen mielestään, mitä työläisillä olisi edessään Venäjälläkin, elleivät he kykenisi puolustautumaan ja pysymään vallassa. Leninin mielestä sivustamaat antoivat näyttöä julmemmasta kansalaissodasta kuin se, mitä oli Venäjällä. "Siitä on todistuksena Suomi, Euroopan demokraattisin maa. Tämä maa kosti raa'asti ja säälimättömästi punakaartilaisille." Marraskuussa 1918 Lenin totesi puheessaan, että Suomen valkokaarti ei sumeillut ampussaan työläisiä.

Lenin sai Suomen tapahtumista ensi käden tietoa Neuvos-

to-Venäjälle pelastuneilta Suomen punakaartilaisilta. He saivat Leninin määräyksestä turvapaikan Neuvostovenäjältä.

Venäjällä valkokaartien kenraalit (Judenitsh, Koltashak, Denikin, Miller...) aloittivat aseellisen taistelun neuvostovaltaa vastaan. Lisäksi 15 ulkovaltaa teki hyökkäyksiä Neuvosto-Venäjää vastaan. Puna-armeijan oli pakko puolustautua. Päätäväisiä toimenpiteitä tarvittiin myös nälänhätää kärsivien ruokkimiseksi.

Kansalaissodan päättyttyä bolshevikien voittoon 1920-luvulla Lenin tunnusti keskustellessaan Yrjö Sirolan kanssa: "Meidän täytyi mennä kommunistisissa poikkeustoimenpiteissä pitkälle, pitemmälle kuin olisi pitänyt. Meidät pakotettiin siihen." Lenin ei itse voinut sitä estää, koska häntä oli ammuttu syksyllä 1918 ja hän makasi tajuttomana kuolemankielissä, kun "punainen terrori" aloitettiin.

Lenin kirjoitti marraskuussa 1922 kirjeessä lokakuun vallankumouksen viisivuotispäivän johdosta Pravda-lehdelle: "Minun toiveeni: jotta seuraavalla viisivuotiskaudella me saavuttaisimme ja nimenomaan rauhanomaisesti, ei vähempää kuin tähän saakka olemme saavuttaneet ase kädessä."

Aimo Minkinen
Lenin-museon johtaja

Venäjä: poliittisen kauden alku

Sergei Skvortsov

Hiljaisen kesän jälkeen poliittisen kauden alku Venäjällä oli melko rajua ja sille olivat ominaisia sekä viranomaisten pyrkimykset kiristää ohjaksiaan että myös kansalaisten protestit Putinin komentoa vastaan. Koska lyhyessä artikkelissa on mahdollonta kertoa kaikesta tästä, niin käsittelen ainoastaan ns. Miljoonien marssia, joka järjestettiin Moskovassa 15. syyskuuta.

Ennen marssin alkamista monet ihmiset kiinnostuksella ja viranomaiset luullakseni pelollakin odottivat, paljonko väkeä saadaan tällä kertaa liikkeelle. Tuloksena oli, että mitään valtavaa menestystä samoin kuin suurta epäonnistumistakaan ei tapahtunut. Henkilöohjausten laskelmieni mukaan (muu-

ten Euronews jopa näytti, kuinka me marssimme vasemmistovoimien kolonnassa) välittömästi ulkoilmakokoukseen osallistui noin 25 000 osanottajaa. Toisaalta hyvin monet ihmiset (kuten olen jo aiemmin kirjoittanutkin, se johtuu siitä, että protestin johtajat ovat vain nimellisiä järjestäjiä ja vähät välittävät, kuka on kiinnostunut heidän mielipiteistään, koska osallistuvien ihmisten päämääränä on etupäässä osoittaa mieltään järjestelmää vastaan) osallistuttuaan marssiin eivät enää kokoukseen jääneet. Arvioitani mukaan sellaisia oli yhtä paljon kuin kokoukseen osallistuneita eli yhteensä näihin mainitsemini tapahtumiin osallistui noin 50 000 osanottajaa.

Tietenkin se oli viime kertaista vähemmän ja monet eivät peitelleet pettymystään. Kuitenkin on huomioitava eräs yksinkertainen tosiasia - tällä kertaa protestille ei ollut olemassa välitöntä virikettä - ihmiset eivät protestoineet joltain konkreettista ilkeikettä vastaan, vaan koko järjestelmää vastaan yleensä. Suostutte varmaan siihen ajatukseen, että se tarkoittaa jo aivan toisenlaista tietoisuuden astetta ja tältä kantilta tarkasteltuna lopputulos olikin erittäin hyvä.

Toisaalta protestin sosiaalinen perusta on nykyään hyvinkin laaja ja sen vahvisti odottamatta myös sosiologinen tutkimus, jonka suoritti maan arvovaltaisimpiin kuuluva mielipidetutkimuslaitos eli Levada-keskus (se sai nimensä perusta-

jansa herra Levadan mukaan, jonka kanssa olen aikoinani työskennellyt yhdessä). Tutkimuksen tulokset julkaistiin otsikolla "Putinin) 60 vuotta - luottamuksen 60 prosenttia" ja päätelin ensi vaiheessa, että se olisi tarkoittanut uudemmaa aivopesua. Osittain se myös näin olikin, jos rajoitetaan tarkastelemaan ainoastaan otsikkoo. Mutta luettuani tuloksia tarkemmin selvisi, että tosiasiasa sosiologinen tutkimuskeskus uskalsi virallisesti julkaista lukuja, joista olemme keskustelleet jo pitkään.

Päätelkää vaikkapa itsekin - selvisi, että Putiniin luottavia ihmisiä (tosiasiasa sellaisia löytyi ei 60 %, vaan ainoastaan 57 %, koska viralliset propagandan asiantuntijat olivat pyöristäneet lukuja tähän suuntaan) vain 21 % kyselyyn osallistuneista suhtautui Putiniin "puolueettomasti" ja 31 % oli sitä mieltä, että "Putin ei ole tehnyt mitään pahaa". Mistä hetkestä lähtien puolueettomista mielialoista on tullut luottamuksen osoitin, on tietenkin pelkästään retorinen kysymys. Tämän logiikan perusteella puolueettomat henkilöt voitaisiin yhtä hyvällä syyllä laskea kuuluviksi henkilöihin, jotka eivät luota kansalliseen johtajaansa, vaikka sekin olisi tietenkin väärin.

Näin ollen hyvin virallistenkin tietojen perusteella Putinin todellisten kannattajien osuus eli hänen todenperäinen kannatuksensa on ainoastaan 27 % luokkaa, mikä suurin piirtein vastaa meikäläistenkin omaa arviota. Noin 30 % kyselyyn osallistuneista suhtautuu Putiniin tavalla tai toisella kielteisesti ja yhtä paljon - puolueettomasti. Putinin vastustajien määrä ylittää jo hänen kannattajiensa määrään, vaikka tämä ylitys ei nyt olekaan mikään kovin suuri ja se on nykyisille vallanpitäjille kaikkein epämiellyttävien tosiasia.

Tulevaisuudessa tilanne vain huononee tästä, koska Venäjän väestön elintaso laskee jatkuvasti

entisestään ja yhteiskunnan tyytymättömyys sen kuin kasvaa. Toteutumatta jäänyt kansallinen johtaja menettää yhä enemmän suosiotaan ja hänen on entistä vaikeampaa pysytellä vallan kahvassa. Tietenkin politiikan lait voidaan julis-

taa mitätöidyiksi, mutta kukaan ei voi vähätellä niitä pidemmässä juoksussa.

Sergei Skvortsov,
NKPn Keskuskomitean
ensimmäinen (pää-)sihteeri

Työläisten protestit kasvavat Venäjällä

Alueidenvälisen lakkokomitean tiedotteesta koottua

"Penzan alueen kommunistien ja Vasemmistorintaman yhteinen esiintyminen pidettiin 22. syyskuuta. Esiintyminen oli saanut nimen "Sosiaalinen marssi" sosiaalisine vaatimuksineen.

"Sarovin (paikkakunta) poliisin edustajat näyttivät huvittavilta kierrellessään tapahtuman osanottajien keskuudessa videokameroidensa kanssa kuvaten mielenosoituksellisesti osanottajia ja esiintyjii."

Neuvostoliiton väestö. 55 miljoonaa uhria - onko tosi?

Muinaisessa Egyptissä omalla tavallaan palvottiin kuoriaista, jota nimitettiin pillerin pyörittäjäksi. Se oli sontakuoriainen, joka muodosti ja varastoi muiden elukoiden jätöksistä palleja. Sontapallot olivat niiden ravintoa.

Sofi Oksanen pani uudelleen liikkeelle oman valhekampanjansa, joka nyt on kotoisin Nobelilla palkitulta Aleksandr Solzenitsyniltä. Siihen Helsingin Sanomat osallistui huhtikuussa täysin rinnoin.

Solzenitsynin oli 1945 sodan loppuvaiheessa 26-vuotias. Ennen, kuten nyt tiedämme, 26 miljoonan neuvostoihmisen hengen vaatineen julman sodan loppua hänet pidätettiin neuvostovastaisen agitaation vuoksi. Äärimmäisistä sodan julmista olosuhteista huolimatta hän sai upseerina (kapteeni) vain kahdeksan vuoden tuomion.

Kannattaa muistaa, että 1930-luvulla Suomessa tavalliset työläiset saivat pitempiä tuomioita tekaistujen maanpetossyytteen vuoksi.

Solzenitsynillä oli siis nuoruudesta saakka vankka sosialismin vastainen vakaumus. Sitä hän seurasi elämänsä loppuun saakka. Jukka Malinen kirjoittaa Wikipediassa, että "Luultavasti mukaan yksityinen ihminen ei edistänyt yhtä paljon neuvostojärjestelmän hajoamista kuin kirjailija Aleksandr Solzenitsyn."

Aleksandr Solzenitsynin kaltaisten toimista maailmalla ja meillä pyöritetään valheita, joiden mukaan Stalinin uhreja ilman sotia oli Neuvostoliitossa vähintään 55 miljoonaa. Näiden sontapallojen lemu on todella ällöttävä, vaikka

se on suurella rahalla ja valhepropagandalla saatu maistumaan hunajalta.

Kukaan ei kiistä, että 1919 Neuvostoliiton asukasluku oli 138 miljoonaa ja 1991 se oli 293 miljoonaa. Keskimääräinen vuosikasvu 1,6 prosenttia. Vuosina 1938-1972 Yhdysvalloissa väestön kasvu oli 1,3, Neuvostoliitossa 1,2 ja tasan 2 prosenttia vuodessa ilman toista maailmansotaa. Suomessa saman ajan kasvu oli 0,5 prosenttia vuodessa.

Jos Solzenitsynin aloittamat väitteet olisivat tosia, niin toisen maailmansodan ja sisäisen terrorin uhrien määrä olisi 81 miljoonaa. Siten ilman niitä Neuvostoliiton väkiluku olisi 1919-1991 kasvanut täysin mahdottomat 2,5 prosenttia vuodessa. Samaan aikaan Suomen väkiluku kasvoi vain 0,7 prosenttia. Väitteet kymmenistä miljoonista uhreista eivät yksinkertaisesti voi pitää paikkaansa. Mitkään väestötillastot eivät sitä vahvista.

Tässä on kyse kapitalistisen ja sosialistisen järjestelmän välisestä taistelusta. Niinpä kuten usein muutenkin pelkkä tuulesta temmattu väite kelpaa. Tosiasiat eivät riitä edes täysin mahdottomien väitteiden kumoamiseen. Aikanaan Natsi-Saksan propagandaministeri Josef Göbbels totesi, että mitä suurempi valhe sitä helpommin se menee totena ihmisten päihin - ja siltä se näyttää.

Kun muinaisessa Egyptissä sontakuoriaista nimitettiin pillerin pyörittäjäksi, niin kapitalismin propagandanikkareita voi nimittää sonnan levittäjiksi.

KK/Kominform

Virossa alkoi lääkärilakko: Lakkoilulla halutaan estää lääkäreiden maastapako

Kuva: Leena Hietanen

Tämä kuva ei liity nyt meneillään olevaan lääkärilakkoon, vaan maaliskuussa olleeseen opettajalakkoon. Silloin 16000 opettajaa vaati palkankorotusta 640 eurosta 840 euroon. Silloin opetusministeri Jaak Aaviksoo totesi, että 50 % esteiläisistä elää opettajien köyhemmin.

Virossa lokakuun alussa alkaneesta lääkärilakosta uhkaa tulla pitkä. Lääkärit eivät lakkoi- le ainoastaan paremman palkan puolesta, vaan he haluavat muutoksia koulutukseen, työtahtiin ja sairaaloiden lukumäärään, sil-

lä Viron terveydenhoitojärjestelmää uhkaa heidän mielestään romahtaminen. Lakossa olevat lääkärit ja sairaanhoitajat haluavat lisää palkkaa 20 prosenttia.

Suurempi tavoite on koulutuksen muuttaminen siten, että valmistuvat lääkärit voisivat työskennellä Virossa täyspäiväisesti. Nyt lääkärikokelaat saavat valtiolta erikoistumisensa aikana palkkaa 950 euroa kuukaudessa. Palkkaa maksetaan 32 viikkotunnista 40 tunnin sijasta 950 euroa. Erikoistuminen saattaa kestää vuodesta kolmeen vuoteen. Valtaosa Virossa maasta muuttavista lääkäreistä on erikoistumisvaiheessa olevia lääkäreitä, jotka Suomessa kelpaavat sellaisenaan työskentelemään terveyskeskuksissa. Viron lääkäriiliiton puheenjohtaja Andres Kork haluaa korjata tilanteen.

"Me emme ennätkö kouluttaa niin nopeasti lääkäreitä, kuin he lähtevät Virossa. Pätevoityvät lääkärit ovat nuoria perheellisiä ihmisiä, jotka tarvitsevat koko palkan", hän sanoi Postimees-lehdessä.

Lääkäreiden palkoista on Virossa hyvin sekalaisia tilastoja. Viron vero- ja tullivirasto paljasti, että osa Viron lääkäreistä tienaa yli 7500

euroa kuukaudessa. Heidän tulois- saan on mukana ulkomailta saadut tulot. Noin 1600 lääkäriä saa palkkaa yli 3500 euroa kuukaudessa. Viron lääkäriiliitto paheksui tilastoja yrityksenä mitätöidä keskustelu lääkäreiden työskentelyolosuhteista. Lääkäripula on johtanut siihen, että lääkäreiden työ määrä on kasvanut kohtuuttomaksi.

Viron lääkäriiliiton mukaan keskimäärin lääkäri tienaa Virossa 1509-1827 euroa kuukaudessa. Sairaanhoidajan palkka on 868 euroa. Palkkaneuvotteluissa lääkärit vaativat palkankorotusta 8,60 euroon tunnilta nykyisen 7,16 euroon sijaan. Sairaanhoidajille palkankorotusta vaaditaan nykyisestä 3,83 eurosta 5,50 euroon tunnilta.

Lakossa on aluksi kolme sairaalaa Tallinnassa ja yksi sairaala Tartossa. Myöhemmin lakkoon on tarkoitus liittyä myös muiden kaupunkien sairaaloita.

Virossa on viimeisen viiden vuoden aikana lähtenyt maasta 725 lääkäriä ja 1600 sairaanhoitajaa. Viron lääkäriiliiton mukaan Virossa ei ole varaa menettää enää yhtäkään terveydenhoitoalan työntekijää ulkomaille.

Teksti:
Leena Hietanen

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Joko Erkin tuoli huojuu?

Wäinö Pietikäinen (139) on STP:n kuntavaaliehdokas Vaasassa.

Jutta Urpilainen joku päivä sitten ennakoi, että SDP voi ruveta kierrättämään nykyisen hallituksen ministereitä. Hän ei kuitenkaan yksilöinyt asiaa.

ASBESTKAMP 85 päätti 22.8 aloittaa allekirjoituskampanjan Erkki Tuomiojan erottamiseksi. Jonkin verran nimiä on kerätty sekä Ruotsissa että Suomessa. Ehkä kuitenkin merkityksellisempää on se, että kokous päätti myös valittaa Suomen oikeuskanslerille ja Strasbourgiin. Oikeuskansleri on ilmoittanut tutkivansa lähinnä Kelan kärsimiä miljarditappioita, kun Ruotsissa vammautuneet paluumuuttajat hoitavat työvammojaan Suomessa. Myös Strasbourg on voinut lähettää kyselyn ulkoministeriölle, koska ulkoministeriö hoitaa yhteydet sinne. Strasbourgista ei ole vielä tullut vahvistusta valituksen vastaanotosta. Suomen korkein oikeus kuitenkin ilmoitti äskettäin, ettei se ota käsiteltäväksi "Sauna-asbestoosi" asiaa. Mitään perustelua ei esitetty.

Ruotsin vallanpitäjät päättivät sumuttaa kansaa. V. 1985 julkaistiin professori Gunnar Hillerdalin sepuus. Sen rahoitti tutkimusneuvoston lautakunta. Vihkonen on täynnä puutteita ja valheita. Siinä on 22 sivua ja 20 kappaletta. Yleensä Ruotsin työsuojeluhallitus julkaisi opeuksessa käytettäviä vihkoja. Nyt työsuojeluhallitukset on lakkautettu Suomessa ja Ruotsissa EU:n määräyksestä samoin kuin ammattientarkastus molemmissa maissa.

Jo ensimmäisessä kappaleessa valehdellaan törkeästi väittämällä, että Ruotsissa ei ole louhimisen arvoisia asbestilöydöksiä. Keukiskerossa (paikkakunta Ruotsissa) on ilmeisesti maailman suurin antofylliitti (asbestimineraali) esiintymä. Siellä ei ole avattu kaivosta, koska olisi pitänyt rakentaa rautatie. Tärkein syy kuitenkin oli, että kaivos-toiminta on vaarallista ja Ruotsi sai halvalla ulkomaista serpentiiniasbestia. Ei siis ollut myöskään kokemusta antofylliitin käytöstä. Tämä esiintymä liittyy ns. Svego-Karelska vyöhykkeeseen, jonka yhdessä ääripäässä on Lappeenranta ja toisessa Keukiskero. Toinen kappale käsittelee kuitukokoa. Käsitteet ovat harhaanjohtavia. Selvin peruste altistumalle on ammatti, koska asbesti voi muuttua käsittelyssä ja siten kuitukoko tulee ammattitautissa selvimmin esille. Kolmas kappale on puutteellinen. Siinä ei mainita kaikkia asbestilajeja eikä erioinnittia ja wollastoniittia. Tremoliittia on käytetty runsaasti mm. hitsauspuikoissa ja aktinoliittia paperiteollisuudessa. Vihkosen tarkoituksena oli harhauttaa yleistä mielipidettä. Se käy ilmi väitteestä, että asbestilla on latenssiaika vähintään 30 vuotta, sillä Ruotsin kuuluisin ammattitautilääkäri Johan Nordin kirjoitti kirjassa "Ammattitautid II" 1947, että asbestivammat voivat näkyä jo 3-5 vuoden kuluttua.

Ruotsissa asbestivammat tulivat korvattaviksi 1.7.1950. Silloin myös korvaussummat olivat merkittäviä. Eräs ruotsalainen työläinen kertoi saaneensa 60-luvun alussa noin 150 000 euroa, kun se 80-luvulla oli enää noin 1 000 euroa. Minun vammani täytti tämän 80-luvun kriteerit, sillä plakkin paksuus oli 5 mm. Sosiaalilautakunnilla oli kuitenkin oikeus "harkita" korvauksia. Minä olisin vähät välittänyt päätöksestä, mutta että mukaan tuli perusteluna sauna. Ilmoitin kahdelle ammattiliitolle, että olen syntynyt saunassa ja sitä ei pilkata. Olisin siis saanut 1 000 euroa, jos olisin antanut avoimen valtakirjan päättää "sauna-asbestoosista". Franz Haapala hyväksyi saunateorian ja sai 1 000 euroa.

Nyt odotan päätöstä Euroopan ihmisoikeuskomissiolta ja Suomen oikeuskansleriilta. Todennäköisesti molemmat välttelevät asian käsittelyä, koska kysymys on miljardeista laskimmepa kuinka tahansa. Jos päätökset ovat kielteisiä, niin asia joutuu järjestökäsittelyyn. Ehkä löytyy joku keino jatkaa taistelua, sillä Suomessa ja Ruotsissa tärkeimmät asiat päätetään ulkomailla niin asbesti kuin muissakin asioissa.

Wäinö Pietikäinen

Historiaa pitkin ja poikin Päijät-Hämeessä 21.10.2012

Tänä vuonna tulee kuluneeksi Suomen itsenäiseksi julistautumisesta 95 vuotta. Ensi vuonna tulee kuluneeksi 95 vuotta 1918 kansalaissodasta. Sodan- ja Fasisminvastainen työ ry kutsuu kaikkia mukaan näissä merkeissä retkeilemään sunnuntaina 21. lokakuuta 2012.

Käymme Tönnössä ihmettelimässä museosiltaa, Suomen ensimmäistä betonista maantiesiltaa. Taivalamme jatkamme Orimattilan keskustan kautta Kuivantoon, josta kuljemme Uuteenkylään samoja reittejä, joita pitkin saksalaisten Brandensteinin komppania tuli Loviisasta katkaisemaan Uudenkylän aseman kohdalta Pietarin radan. Ja koska olemme Riihimäki - Pietari radan varrella, käymme myös radanrakentajien hautapaikalla. Sieltä jatkamme Nastolassa sijainneen Suomen armeijan sotavankien järjestelyleiri 1. hauta-alueen Neuvostototilaiden muistomerkillä laskemaan kukat.

Reissulla tulee varmasti nälkäkin, joten poikkeamme syömässä Pajulahden urheiluopistolle.

Tankkauksen jälkeen suuntaamme kohti Lahtea. Matkanvarrella käymme Lahdessa sijaitsevalle radanrakentajien haudalla. Reitimme etenee kaupunginsairaalan sivuitse Radiomäelle, jossa jal-

kaudumme katsastelemaan muun muassa (ikään kuin lintuperspektiivistä) Lahdessa käytyä kansalaissodan taistelua. Ja ennen kuin nousemme takaisin linja-autoon, tutustumme kaupungintalon vieressä olevan rakennustyömaan lankkuaidan kuviin Lahdesta. Ulkoilmanäyttely on pystytetty kaupungintalon 100-vuotisjuhlan kunniaksi. Kaupungintalolta laskeudumme linja-autolla "alas kaupunkiin" Felmannin puistoon. Felmannin puistossa oleva muistomerkki muistuttaa vuoden 1918 kansalaissodan päättymisen aikaisista tapahtumista. 1918 paikalla olleelle pelolle oli taivasalle koottuna tuhansia punaisia, niin punakaartilaisia kuin heidän vaimojaan ja lapsia. Täältä matkamme jatkuu Hennalaan Punaisten haudalle laskemaan kukat. Ja sitten onkin jo aika suuntautua kotimatalle.

Retken aikataulu on seuraavainen: Helsingistä tulevat kokoon-tuva kello 9.30 Helsingin päärautatieasemalle ja lähtevät kohti Lahtea kello 9.41 lähtevällä Z-junalla. Mukaan voi liittyä myös väliasemilta.

Lahdesta kiertoajelubussi lähtee rautatieaseman edestä (taksiaseman vierestä) tasan kello 11.00. Lahdesta voi liittyä mukaan.

Kiertoajelu päättyy Lahden rautatieasemalle viimeistään siten, että

Helsinkiin menijät ovat viimeistään kello 21.00 Helsingissä takaisin.

Ja mitä tämä lysti sitten maksaa? Jokainen maksaa itse matkansa Lahden asemalle ja Lahden asemalta pois. Kiertoajelu maksaa 50 €. Summa sisältää poikkeamisen kahville. Jokainen maksaa itse Pajulahdessa ruokailunsa tai mitä nyt sitten nauttiikaan. Siellä on lounas saatavilla hintaan 10,70 €. Lounas sisältää salaatin, ruuan, juoman jne. Kiertoajelu (50 €) maksetaan Sodan- ja Fasisminvastainen Työ ry:n tilille FI10 8000 1600 9938 29 tai Esko Auer-vuolteen kanssa sopimallanne tavalla. Pankkitilille maksettaessa on eräpäivä 17.10.2012. Helsingistä junalla tulevilta kerätään junalipun hinta junassa.

Ilmoittautumiset 15.10.2012 mennessä Esko Auervuolteelle puhelimitse 040 707 35 76 tai Timo Niemiselle puhelin 050 359 01 09 taikka sähköpostilla timo.kangasmaa@hotmail.com. Ilmoittautumisen yhteydessä mainittava, että mistä liittyä matkaan, osallistuu lounaan syöntiin ja jos on jotain muuta huomioitavaa (esim. allergiat jne).

Matkan vetäjänä toimii Timo Kangasmaa.

Sodan- ja Fasisminvastainen Työ ry

Kuntavaaliteemat

Kuntavaalien lähestyessä tulosi keskustella muistakin vaaliteemoista kuin Timo Soinista. Ilmeisistä Perussuomalaiset tulevat saamaan jonkinasteisen vaalivoiton. Suomalainen kansaluonne kun on jotenkin masokistinen, aina halutaan tulla vaaleissa petetyksi. Tämä on jatkunut vaaleista toisiin. Muistaako kukaan, mitä meille luvattiin ennen EU-kansanäänestystä? Luvattiin Suomen olevan jatkuvasti netto-saaja yms. puuta heinää. Kun eletään vuotta 2012 Suomen jäsenmaksut alkavat olla kooltaan pilvissä ja vuosittain nousevat aina hamaan EU:n hajoamiseen asti, joka onneksi on lähellä.

Kuntavaalit ovat lähinnä nimensä mukaiset, mutta kyllä niihin on kytköksissä moni asia ja suunnitelma. Mielestäni jokaisen kuntavaa-

liehdokkaan tulisi ilmaista kantansa niin Euroopan Unioniin, euroon sekä siihen, että kannattaako Suomen Natoon liittymistä. Jos Kokoomus voittaa, alkaa se heti hyödyntämään voittoa myös Nato propagandassaan. Kokoomushan on innokkain Nato-puolue, ilmeisesti jotain ovat kokoomuskellokkaat usein Yhdysvaltain lähetystössä vieraillessaan lupailleet. Kokoomukselle ei merkitse mitään suomalaisten suuren enemmistön Nato-vastaisuus. Kokoomuksella on joustava käsitys demokratiasta, aivan samoin kun sen ihannemaalla USA:lla on joustava käsitys ihmisoikeuksista ja sota-rikoksista. Meidän pahikset ovat hyviä-malliin. Eräänkin asian voisi vaalikeskusteluissa tuoda esille.

Kun Suomessa on nyt lama (kainiimpi ilmaisu taantuma), eikö voisi suunnitella vähien rahojen käyt-

töä vain tarpeelliseen ja jätettäisiin hömpä rikkaampien valtioiden maksettavaksi. Säästökohteita Suomessa on pilvin pimein. Itse kuulun siihen kansanosaan, jonka armeijaksi riittää Pelastusarmeija. Liikkuva Poliisia ei tarvitse lopettaa, kun lopetetaan Supo. Se on turhin laitos valtion piirissä ja kallis. Esimerkkinä Alpo Rusin vakoliijaksi sorvaaminen maksoi veronmaksajille muistaakseni 300.000 euroa. Korvaus olisi pitänyt periä hölmön suunnitelman tekijöiltä eikä syytömitä veronmaksajilta. Säästöjä syntyy rutkasti, kun ei käytetä konsulttipalveluja, näillä kun on ainoana päämääränä rahastus. Ehkä kaikesta huolimatta mennään äänestämään, ellei löydy muuta syytä niin hupimielessä.

Reino Welling, Jämsänkoski

Tisserant, joka tiesi Saksan yllyttäneen NL:ta talvisotaan 1939

Ilta-lehdessä 31.08.2012 Suomen Sveitsin ja Vatikanin suurlähettiläs Alpo Rusi kertoo löytäneensä dokumentin elokuulta 1942, jossa Suomen silloinen Vatikanin suurlähettiläs G.A.Gripenberg, joka oli vastikään siirretty sinne Lontoosta ja jonka tehtävä oli tunnustella rauhansolmimismahdollisuuksia, sai tietää ranskalaiselta kardiinalilta Eugène Tisserantilta (1884-1972), että Saksa oli ennen talvisotaa yllyttänyt Neuvostoliittoa hyökkäämään Suomeen ja Romaniaan, kardiinalin tulkinnan mukaan siksi, että "Saksa saisi vihaiset liittolaiset sivustoilleen".

(Todellisuudessa Hitler oletti hyökkäyksen johtavan sotilaalliseen konfliktiin Englannin kanssa.) Tisserant kertoi kuullensa sak-

salaisten upseerien olleen Kannaksella 1940 kertomassa NL:lle Suomen puolustusjärjestelystä, joita saksalaiset olivat täällä olleet mukana tekemässä ja aseista, joita he olivat Suomelle toimittaneet. Tisserant ennusti lähes nappiinsa linjan, jolle Saksan hyökkäys NL:on tulisi pysähtymään, mutta hän arvasi Saksan häviön vuotta aikaisemmaksi kuin tuli toteutumaan. Jos Suomi olisi hyökännyt Leningradiin, USA olisi julistanut Suomelle sodan. Rusin mukaan Suomi sai Gripenbergin kautta USA:an yhteyden, jota kautta onnistui vakuuttamaan, ettei Suomi hyökkää Leningradiin.

Tisserantin tausta on asiasa mielenkiintoisinta. Hän oli Ranskan ydintutkimusta johtaneiden veljesten Louis (1897- 1987) ja Maurice (1875-1960) de Brogli-

en [äänt. de Brój] kavereita. Maurice oli alun perin koulutukseltaan laivostoupeeri ja 1. maailmandodan aikana Ranskan laivaston radioviestintäteknologian spesialisti. Että viestiyhteydet varmasti pelasivat supervallan malliin ympäri maapallon. Hänen opettamansa 22 vuotta nuorempi pikkuveli Louis oli teoreettinen fyysikko, materian aaltoluonteen keksijä ja tästä vuoden 1929 nobelisti. Louis de Broglieta kalasteltiin vielä sotien jälkeenkin Ranskan Katolisen tieteen liiton johtoon, mutta tämä kieltäytyi, koska ei ollut aktiivisesti uskonnollinen, sillä hänen ajattelunsa kelpasi ilmeisen hyvin katolisille luonnontieteilijöille. Molemmat veljekset olivat sekä Ranskan Tiedeakatemia (luonnontieteet) että Ranskan Akatemian (filosofia ja humanistiset tieteet, ranskan kieli) jäseniä. Eu-

gène Tisserand valittiin jälkimmäisen jäseneksi Mauricen seuraajaksi tämän kuoltua 1961, luultavasti edeltäjän ehdotuksesta, tieteenalanaan jotakin sinne päin kuin katolinen luonnon(tieteen)filosofia.

De Broglien veljesten filosofien oppi energetismi yhdistetään Wikissä erheellisesti Ernst Machin "ajattelun energetismiin". Se on itse asiassa aika lähellä sitä, mitä nyt usein nimitetään "fyysikalismiksi": energia (liikkeen mitta) olisi sen mukaan "maailmankaikkeuden perusolevainen" ja materiaaliset oliot olisivat sen "aaltopaketteja". Vatiikaani oli sunnattoman kiinnostunut fyysikaalisen aineen ja erityisesti kosmologian ja siellä Big Bang -teorian tutkimuksesta, ainakin niin kauan kunnes Staven Hawking kerran aiheesta Vatiikaaniin kutsuttuna luen-

noi, että "luomistulkinta ei tule kysymykseen"...

Kardiinali Tisserant oli todellisuudessa Liittoutuneisiin kuuluneen Charles de Gaullen Vapaan Ranskan kannattaja, mahdollisesti jäsenkin ja paavi Pius VII:ä epäiltiin fasistiksi siksi, että tämä oli kieltänyt Tisserantia Vatikaanista käsin millään tavoin toimimasta mainittuun suuntaan tai antamasta sen suuntaista kantaa julki. Hän oli myös ainakin kerran itse ehdolla paaviksi. Hän tiesi sodan alussa yhtenä perin harvoista ranskalaisista sen verran atomipommivalmisteluista, että Saksa ja Japani tulevat varmasti häviämään sotansa, koska kaikki sen sitten voittamaan tulevatkin. Hänen ei voi olettaa hörisseen aivan mitä sattuu.

Risto Koivula

Miksi vastustetaan julkisten menojen leikkauksia?

Jatkuvasti jopa ympäri Eurooppaa vaaditaan julkisten menojen leikkauksia ja menokuria. Yleensä se perustellaan rahanpuutteella, Rahasta ei ole puutetta, sillä viimeisen kahdenkymmenen vuoden aikana Suomessa sijoitun pääoman tuotto, voitot, ovat kasvaneet peräti kahdella kolmanneksella.

Suomessa yritys- ja pääoma-veroero oli 50 prosenttia todella pitkään. Nykyisin se on siitä alle puolet. Lisäksi on poistettu varallisuusvero ja yritysten kela-mak-

sut. Ilman näitä tuloleikkauksia rahaa riittäisi vaikka mihinkä.

Julkisten päivä- ja vanhustenkotien, koulujen, kirjastojen, sairaaloiden ja terveyspalvelujen jne. on tuotettava lähellä ihmisiä. Ne on tuotettava lähellä niin, että jokainen pystyy niitä kohtuudella käyttämään. Niistä syntyviä menoja ei saa leikata.

Leikkauksia pitää vastustaa siksi, että ne ovat aina tulonsiirtoa köyhiltä rikkaille. Leikkauksia on vastustettava sen vuoksi, että mitä kauemmaksi ne siirtyvät, sitä

harvempi pystyy niitä käyttämään. Leikkauksia on vastustettava senkin vuoksi, että julkisten palvelujen poistuminen korvataan maksullisilla, voittoja tavoittelevilla yksityisillä palveluilla, joita yleensä ja kaiken lisäksi tuottavat ulkomaiset monopolit, suuryritykset.

Julkisten palvelujen alasajota on kohtalokkaat seuraukset. Yhtäältä koulutus- ja yleinen sivistystaso laskevat, kun ihmisillä ei ole varaa niitä hankkia. Toisaalta väestön elinikä lyhenee, jos ja kun yksityiseen sairaan- ja terveyden hoitoon ei ole varaa. Elinajan lyhene- mistä edistää myös sosiaali- ja vanhuspalvelut, jotka on ostettava yksityisiltä.

Yksityiset yritykset tuottavat palveluita maksua vastaan, joten niitä voivat käyttää vain ne, joilla on varaa. Lienee sanomattakin selvää, että ulkomaiset monopolit eivät tydy pelkkään kohtuulliseen voittoon – niiden on saatava enimmäisvoittoja. Lisäksi näiden ulkomaisten monopolirytysten voitot ja verotkin valuvat ulkomaille.

Menoleikkausten sijaan yritys- ja pääomaverotus samoin kuin suurituloistenkin verotus on uudistettava, että kattavat julkiset menot voidaan hoitaa ilman velkaantumista.

KK

Neuvosto-design: rumaa kauneutta ja aikansa ekologista edelläkävintä?

Rosa Liksom: Sovjet Design & Jarmo Valtanen: Neuvostokuplia, erikoisnäyttely Lenin-museossa 27.09.2012 – 31.01.2013

Kuva: Pekka Mustonen

Rosa Liksom pressikuvassa

Neuvostoliittolainen muotoilu jäi historian hämärään yhdessä romahtaneen valtion kanssa. Sosialistisen suunnitelmatalouden design ja esineet nähtiin aikanaan rumina ja yksinkertaisina kulutustavaratuotteina. Niiden saatavuus oli usein heikkoa. Neuvostoliiton muuttuminen Venäjäksi toi mukanaan globaalit tavaramarkkinat ja neuvosto-muotoilu jäi elämään lähinnä keräilijöiden varastoihin.

Neuvostoliittolainen design herättää tänään kiinnostusta maailmalla. Eri alojen neuvosto-muotoilusta otetaan oppia tuotesuunnitteluun ja esineitä restauroidaan arkikäyttöön kaikkialla Venäjällä sekä entisen Neuvostoliiton maissa. Minimalismiin ja yksinkertaisiin muotoihin perustuva design viehättää.

Suomen designpääkaupunkivuoden johdosta Lenin-museo tuo uudessa erikoisnäyttelyssään esille Taiteilija Rosa Liksomien keräämää

neuvostoesineistöä. Hänen 1970-luvulta asti hankkimansa lelut, astiat, elintarvikepakkaukset, vaatteet ja muut käyttöesineet tuovat vanhan neuvosto-muotoilun kertaheitolla 2000-luvulle. Samalla näyttely antaa häivähdyksen Liksomin Finlandia-palkitun teoksen Hytti nro. 6:n esinemaailmasta.

Rosa Liksomia neuvostomuotoilussa viehättää sen viat-
tomuus, värimaailma ja ruma kauneus. Hänen mukaansa länsimaisen ihmisen oli vaikea nähdä neuvostoliittolaisia kulutustavaroita houkuttelevina: esimerkiksi tavaroiden paketointi oli yksinkertaisista. Liksomin mielestä nykyisellä,

ekologisella kaudella neuvostotavaroitten tuotanto voidaan nähdä oman aikansa edelläkävijänä, vaikka ympäristöä muutoin pilattiinkin lyhytnäköisillä teollistamisohjelmilla.

Lenin-museo tahtoo Sovjet design-näyttelyn kautta avata museovieraalle neuvostomuotoilun – ja esineistön maailmaa. Mitä annettavaa sillä voisi olla nykymuotoilulle? Oliko neuvostoliittolainen kulutustavarantuotanto ekologisesti aikaansa edellä?

Sovjet design-näyttelyn yhteydessä esillä on lisäksi taiteilija Jarmo Valtasen Neuvostokuplia-installaatio. Muun muassa tuunattuja maatiska-nukkeja sisältävä kokonaisuus herättää pohtimaan Venäjän menneisyyttä ja nykyisyyttä aivan uusista näkökulmista.

Näyttelyn yhteydessä järjestetään myös neuvostoliittolaisen muotoilun kilpailu, jossa museovieras voi äänestää mielestään erikoisinta esinettä Liksomin kokoelmasta. Kilpailun eniten ääniä saanut esine ja voittajat julkistetaan Lokakuun vallankumouksen vuosipäivänä 8. marraskuuta.

Antti Siika-aho
museoassistentti

Lisätiedot:

WWW.Lenin.fi

Kirppistoiminta jatkuu

Seuraava kirpputori on viikonloppuna 10 - 11.11.2012. Kirpputori-paikka vaihtuu eikä paikka ole vielä tiedossamme. Tarvitsemme uutta tavaraa. Talouden pienkoneet, astiat, radiot, kamerat, työkalut, kalastusvälineet yms. menevät hyvin kaupaksi. Lahjoituksista pyydämme ottamaan etukäteen yhteyttä Tarja Männikköön p. 050 432 0777. Kiitokset kaikille, jotka ovat aiemmin lahjoittaneet tavaraa ja näin tukeneet toimintaamme.

KÄ/terveisin Eira ja Tarja

STP:n ehdokkaat ajavat todellista muutosta

STP ajaa perusteellista muutosta nykyiseen politiikkaan. Yhteistyöjärjestönä kehitämme poliittista vaihtoehtoa kovalle oikeistopoliitikalle. Peruspalveluja ei pidä leikata eikä yksityistää. Terveystuotto tulee säilyttää julkisena palveluna eikä niillä saa rahastaa kuntalaisia. Tulee suuntautua oikeudenmukaiseen kansantulon "vihreään ja sosiaaliseen" uusjakoon. Viimeaikaiset tapahtumat osoittavat, että tarvitaan laajoja julkisen vallan toimia työttömyyskehityksen pysäyttämiseksi. Tulee luopua ydinvoimasta ja torjua maamme ajautuminen kansainvälisiin selkkauksiin. Ilman demokraattista muutosta emme selviä nykyisestä pahenevasta kriisistä.

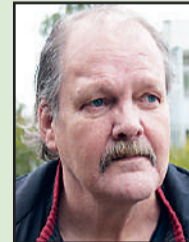
Heidi Tuominen, Kotiäiti
Tampere 413

Rahoja tuhlaamaan lasten jälkihoitoon miljardeja euroja vuosissa, kun ennakoiva toiminta on kokonaan unohtunut. Tampereella huostaanotetaan erityisen paljon lapsia ja rahat käytetään ennalta ehkäisyyn sijaan jälkihoitoon. PELASTAKAA LAPSEMME!

Jaakko Muilu, Insinööri
Lapua 21

Lapua on pienteollisuutta, maanviljelyä, Alajoki-maisema ja itsenäinen kunta jatkossakin. Ruhan ampumaratahanke ja Simpsiön raikaaminen pilaavat kestävä kehityksen. Luontoarvoja kunnioittavan kehityksen puolesta paree mies vasemmalta "Jaska" 21.

Tapio Mäenpää, Sosiaalikasvattaja, Helsinki 298

Kunnissa nuorten kesätöihin ja työllistämismahdollisuuksiin lisää resursseja. Lastensuojelutyötä kehitettävä: lisättävä ennalta ehkäisevää avohuoltotyötä, konttorityötä jalkautettava sinne, missä ongelmat ovat, sekä hoitavaa terapiaa nuorille ja perheille.

Juho Haavisto, Kuvankäsittelijä
Helsinki 292

Näiden kunnallisvaalien tärkein huomattava asia on ymmärtää se, että kaikki kunnallisten palvelujen supistamiset ja kuntien määrän leikkausten perussy on Hallituksen ulkomaan keinottelupankkien rahoittaminen, joka köyhdyttää kansamme!

Kalevi Wahrman, Teleasentaja,
häradsdomare, Porvoo 175

Kuntien tulee ostoiinsa, palvelujen ja rakennuttajien valinnoissa huomioida hinnan ja EUnormien sijaan kokonaisvaikutukset elinkeinorakenteeseen, verotuloihin, työpaikkoihin, paikalliseen tuotantoon ja julkiseen liikenteeseen ja torjuttava markkinavoimien lobbaus.

Markus Uutela, Grillimyyjä,
Turku 614

Nuorisotyöttömyyteen suhtauduttava vakavammin. Mieluummin kunnalliset terveyspalvelut, vaikka progressiivista verotusta korottamalla. Yksityistäminen riittää, koska yksityinen yritys katsoo vain tulosta. Tärkeintä on hoito eikä rahan tekeminen.

Jani Saksa, IT-asiantuntija
Helsinki 306

Hyvinvointivaltion pitää tarjota ilmainen koulutus, yhtäläiset mahdollisuudet hyvinvointiin, turvaverkko onnelliseen elämään silloinkin, kun on työtön ja varaton. Päihdeongelmallisille tarjottava matalan kynnyksen pääsy korvaus/ylläpitohoitoon.

Anne Luukkonen, Merkonomi,
Turku 611

Turkuun muutos. Kehitettävä kunnallista vanhusten- ja terveydenhoitoa. Vanhainkoteihin ja sairaaloihin lisättävä henkilökuntaa. Kotiavustajien verkostoa kehitettävä ja turvattu kotiasuminen. Kuntien tuettava nuorten työllistämistä, sillä nuorissa on tulevaisuus.

Jarmo Vikman, Toimitusjohtaja,
Turku 615

Olen huolestunut Turun kaupungin koko toiminnasta. Rahaa levitetään ja leikitään veronmaksajien rahoilla. Nyt kansan tulisi avata silmänsä ja katsoa totuuteen. Äänestä minua, että saataisiin Suomen suurimman sirkuksen eli Turun kaupungin asiat kuntoon.